

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு
நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050

மலர் - 11 இதழ் - 11 - பிப்ரவரி - 2020

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்..... 04

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க

சரஸ்வதி மகால் நூலகம்

மருத்துவர் சு.நரேந்திரன்..... 08

மூன்று பொக்கிஷங்கள்

பாவண்ணன்..... 12

தாவரங்களும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

க.காமராசன்..... 17

செய்வதறிந்து செயல்பட்டால்

வெற்றி நிச்சயம்

க.பழனித்துரை..... 21

போற்றப்படும் புனிதங்கள்...?

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்..... 24

நீரின் வெம்மையும் தீயின் தண்மையும்

ஆ.கார்த்திகேயன்..... 43

ஷம்பாலா ஓர் அரசியல் நாவல்...?

ச. வின்சென்ட்..... 49

ஒளவையின் படைப்புலகம்

கோ.பழனி..... 53

சுற்றுச்சூழல் மீட்டெடுப்பில்

சமூகப் பங்களிப்பு

முனைவர் சு.சுஜாதா..... 57

பயங்கரவாத அமைப்புகளின் மூலம்

மோதல் முடிவு

உதயை மு.வீரையன்..... 61

படைப்பாசிரியர் உ.வே.சா.

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்..... 65

இ.ஜே.ஹாப்ஸ்பாம், சமூகம்சார் கொள்ளையர்கள்

E.J.Hobsbawm (1981) Bandits

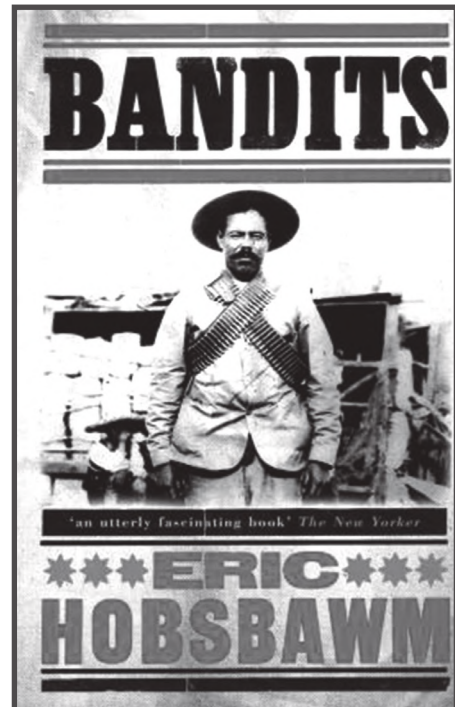
Revised Edition | Pantheon Books, New York

“திருடர் மற்றும் கொள்ளையரின் வாழ்க்கையைக் காட்டிலும் நம் எல்லோரின் கவனத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஈர்க்கக்கூடிய செய்தி வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது” என்று இவர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்பே ஆய்வு மேற்கொண்ட சார்லஸ் மாக்ஃபர்லேன் கூறியுள்ளதை இங்கே கவனிக்க வேண்டும். ஆதலால் இந்த நூலை எல்லோரும் தேடுதலுக்காகவும், பொழுதுபோக்குக்காகவும் படிக்கலாம்.

இ.ஜே.ஹாப்ஸ்பாம் (இந்நூலின் முன்னுரையில்)

சென்ற இதழில் நம் கால வரலாற்றறிஞர்களுள் ஒருவரான ஹாப்ஸ்பாம் (1917-2012) வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாக அறிந்து கொண்டோம். இந்த இதழில் அவரது நூல்களுள் ஒன்றான “சமூகம்சார் கொள்ளையர்கள்” (Bandits) என்ற நூலைக் குறித்த சுருக்கமான அறிமுகம் இடம் பெறுகிறது.

அடிப்படையில் ஹாப்ஸ்பாம் ஒரு மார்க்சியவாதி. ஆனால் யந்திரத்தனமாக மார்க்சியத்தை வரலாற்றில் பொருத்திப் பார்த்தவரல்லர். அவருடைய வரலாற்றாய்வுகளில் சமூகவியலும் இழையோடும். அவரது தன்வரலாற்று நூலான **மகிழ்வுதும்பிய காலங்கள்** (Interesting Times) என்ற நூலில் **வரலாறுகளின் ஊடாக** (Among the Histories) என்ற தலைப்பில் ஓர் இயல் இடம் பெற்றுள்ளது. அவ் இயலில் பியர் பூர்தா

என்பவரின் “நான் மேற்கொண்ட அறிவுபூர்வமான வேலைகளில் எனக்கு எல்லா வகையிலும் முழு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது சமூகவியலாளர் வேலையே என்பதில் அய்யமில்லை” என்ற கூற்றை மேற்கோளாகக் காட்டிவிட்டு, இறுதியாக, “ஒரு சமூகவியலாளரின் இடத்தில் உள்ள பதிலிதான் வரலாற்றாளர் என்றால், அதற்கு நான் ஆமென்! (அப்படியே ஆகுத) என்றுதான் சொல்வேன்.” என்று முடிக்கிறார்.

2002ஆவது ஆண்டில் இவ்வாறு எழுதும் முன்னதாக 1998இல் “வேறுபாடான சாமானிய மக்கள்” (Uncommon People) என்ற தலைப்பில் அவரது கட்டுரைத் தொகுப்பு ஒன்று வெளியாகியுள்ளது. அந்நூலின் முன்னுரையில் **வேறுபாடான சாமானிய மக்கள்** என்று தாம் பயன்படுத்தியுள்ள கலைச்சொல் குறித்துப் பின்வரும் விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்.

குடும்பத்தினரையும் அக்கம்பக்கத்தவரையும் தவிர வேறு யாரும் அறிந்திராத அடையாளமில்லாதவரைப் பற்றியது இந்த நூல். இன்றைய உலகில் பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு ஆகியனவற்றைப் பதிவு செய்யும் அலுவலகங்களுக்கும் சில வேளைகளில் ‘மனிதரைப் பற்றிய கதைகள்’ என்று தேடும் பத்திரிகையாளருக்கும் காவல்துறைக்கும் அறிமுகமானவராக இவர்கள் இருக்கக்கூடும். அய்ரோப்பாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாடுகளில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட புதிய பயிர்களைப் பயிர்செய்து உலகை மாற்றிய பல எளிய ஆண்களையும் பெண்களையும் போன்று இவர்களும் வெளிஉலகம் அறியாதவர்கள், அறியமுடியாதவர்கள். இவர்களில் சிலர் உள்ளூர் அளவில் சிறிய பொறுப்புகளையும் பணிகளையும் ஏற்றவர்கள். தெருக்களில், கிராமத்தில், தேவாலயங்களில், தொழிற்சங்க உள்ளூர்க் கிளையில், ஊர் அவையில் என இப்பொறுப்புகள் அமையும். நவீன ஊடகங்களும் இசையும் விளையாட்டும் சிலரை வெளியுலகம் அறியும்படிச் செய்துள்ளன. இவை இன்றேல் இவர்களுள் பலர் பெயர் தெரியாது மறைந்து போயிருப்பர்.

மனித குலத்தில் இவர்கள்தான் பெரும்பான்மையோர். தனி மனிதர்களும் அவர்கள் எடுக்கும் முடிவுகளும் எந்த அளவுக்கு வரலாற்றுக்கு முக்கியம் என்பதைக் குறித்த வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் விவாதங்கள் இவர்களைக் கண்டு கொள்வதில்லை.

இவர்களைத் தவிர்த்துவிடுவதால் பெரும் வரலாற்றுக் கதையாடலுக்கு (Macro-Historical Narrative) எவ்வித இழப்பும் இல்லை.

“ ‘எதிர்காலத்தின் பெரும் இரக்கப்பார்வை’ (the enormous condescension of posterity) என்று இ.பி.தாம்சன் கூறும் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து இவர்களை மீட்டெடுப்பது மட்டுமே இந்த நூலின் நோக்கமல்ல. இதையும் செய்யவேண்டும்தான். இந்நூலில் ஒரு சில கட்டுரைகள் இதைத்தான் செய்கின்றன. இச்சாமானிய மக்களை ஒரு சிலர் அற்பமான மனிதர்கள் என்று குறிப்பிட்டதை மறுத்து, ‘நியூ யார்க்கர்’ என்ற பத்திரிகையில் ஜோசப் மிச்சல் ‘உங்களையும் என்னையும் போல இவர்கள் பெரியவர்கள்’ என்று குறிப்பிட்டார். இவர்களைப் பற்றி யாரும் எழுதவில்லை என்றாலும் உங்களையும் என்னையும் போன்றே ஆர்வம் ஊட்டக்கூடியவர்கள்; முக்கியமானவர்கள். தனி மனிதர்களாக இல்லையென்றாலும் கூட்டாக இந்த ஆண்களும் பெண்களும் வரலாற்றை மாற்றியமைத்தவர்கள். இவர்களுடைய சிந்தனைகளும் செயல்களும் வரலாற்றை மாற்றும் இயல்பின. குறிப்பாக, இருபதாம் நூற்றாண்டில் பண்பாட்டின் வடிவத்தையும் வரலாற்றின் போக்கையும் இவர்கள்

மாற்றியுள்ளனர். எனவேதான் சாமானியர் என்று வழக்கமாகக் குறிப்பிடப்படும் இம் மக்களைப் பற்றிய இந் நூலை 'வேறுபாடான சாமானிய மக்கள்' என்று அழைத்துள்ளேன்"

ஹாப்ஸ்பாமின் இக் கூற்றுகள், வரலாற்று வரைவில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த மக்கள் பிரிவுக்கு உரிய இடம் வழங்குவதில் அவர் காட்டிய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதன் அடிப்படையிலேயே கொள்ளையர்களை மையமாகக் கொண்டு இந் நூலை இவர் எழுதியுள்ளார். ஆயினும் ஹாப்ஸ்பாம் சுட்டும் கொள்ளையர்கள் 'சமூகம்சார்' என்ற அடைமொழிக்கு உட்பட்டவர்கள் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளல் வேண்டும்.

கொள்ளைக்காரன்

குற்றவியல் அகராதிகளிலும் சட்ட நூல்களிலும் கொள்ளை, கொள்ளைக்காரன் என்ற சொற்களுக்குத் தெளிவான வரையறை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தியக் குற்றவியல் சட்டத்தின் (I.P.C.) 390, 391 ஆவது பிரிவுகள் இவை தொடர்பான விளக்கத்தைத் தருவன. 'கிராமங்களில் நிலவும் வேலையற்ற உபரி மக்கள்தொகை கொள்ளையர்களின் தோற்றத்திற்கு முதலாவதும் மிக முக்கியமானது மான அம்சமாகும்' என்று ஹாப்ஸ்பாம் குறிப்பிடுவார். கொள்ளையர்கள் என்ற பொருளைத் தரும் 'Bandits' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லைத் தம் நூலுக்கு இவர் தலைப்பாக இட்டிருந்தாலும் இந்நூல் அறிமுகம் செய்யும் கொள்ளையர்கள் வழக்கமான கொள்ளையர்களில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள். ஹாப்ஸ்பாம் மொழியில் இவர்கள் சமூகம் சார் கொள்ளையர்கள் (Social Bandits) அல்லது கண்ணியம் மிகு கொள்ளையர்கள் (Noble Bandits).

சமூகம்சார் கொள்ளையர்கள்

1959 ஆவது ஆண்டில் ஹாப்ஸ்பாமின் தொடக்ககாலக் கலகக்காரர்கள் (Primitive Rebels) என்ற நூல் வெளியானது. இந் நூலில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகள் சில, ஏற்கெனவே ஆய்விதழ்களில் வெளிவந்தவை. மான்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தைச் சொற்பொழிவாக இவர் வெளிப்படுத்தியபோது இவரது மார்க்சிய, சமூகவியல், மானிடவியல் நண்பர்கள் இவர் முன்வைத்த கருத்துக்களை விவாதித்தனர். இதன் பின்னரே இது நூல் வடிவம் பெற்றது. இந்நூலில்தான் சமூகம்சார் கொள்ளையர் என்ற கலைச்சொல் முதல் முறையாக இடம் பெற்றது. 1972 ஆவது ஆண்டில் Bandits என்ற இந்நூல் வெளியானது. இந்நூலின் பொருளடக்கம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது:

- சமூகக் கொள்ளை என்றால் என்ன?
- கொள்ளையராக மாறுவது யார்?
- நல்ல திருடன்
- பழிவாங்குவோர்
- ஹைடுக்
- கொள்ளையின் பொருளாதாரமும் அரசியலும்
- கொள்ளையரும் புரட்சியும்
- நிதிதிரட்டும் கொள்ளையர்
- கொள்ளையர் என்ற கருத்தாக்கம்

இவற்றுள் முதல் இயலில் "நாங்கள் வருந்துகிறோம். உண்மைதான். ஏனென்றால் நாங்கள் எப்பொழுதும் ஒடுக்கப்படுகிறோம். உயர்த்து மக்கள் பேனாவைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்; நாங்கள் துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்துகிறோம். அவர்கள் சமவெளிகளின் உரிமையாளர்கள்; மலைகள் எங்களுக்கு சொந்தம்" என்ற பழைய கொள்ளையர் ஒருவரின் கூற்றை மேற்கோளாகக் காட்டிவிட்டு, சமூகம்சார் கொள்ளையரின் உருவாக்கம் குறித்து பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்:

"நிலவுடைமையாளராலும், அரசாலும் குற்றவாளிகள் என்று முத்திரையிடப்பட்ட குடியானவர்தான் சமூகக் கொள்ளையர். ஆனால், இவர்கள் குடியானவர் சமூகத்திற்குள்ளேயே வாழ்பவர்கள்; இவர்களுடைய மக்கள் இவர்களை வீரர்களாகவும், நாயகர்களாகவும், அநீதிக்குப் பழிவாங்குபவர்களாகவும், நீதிக்காகப் போராடுபவர்களாகவும், சில இடங்களில் விடுதலைக்கு இட்டுச்செல்லும் தலைவர்களாகவும் பார்த்தனர்; இவர்கள் மீது நன்மதிப்பு வைத்திருந்தனர்; இவர்களுக்கு உதவினர்; இவர்களை ஆதரித்தனர். சாமானியக் குடியானவருக்கும் இந்த சமூகக் கிளர்ச்சியாளருக்கும் இடையே நிலவிய உறவுதான் சமூகக் கொள்ளையை சுவையுடையதாக்குகிறது; பொருள் கொண்டதாக்குகிறது. இந்த உறவுதான் சமூகக் கொள்ளையரை மற்ற திருடர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. நிழல் உலகக் குற்றக்கும்பல்கள், வழக்கமான திருடர், அல்லது திருட்டை வாழ்க்கை முறையாகக் கொண்ட (எடுத்துக்காட்டாக பெட்ரியன் இனத்தவர்) சமூகக் குழுக்களுக்கும், சமூகக் கொள்ளையருக்கும் இடையேயிருந்த வேறுபாடும் இந்த இணக்கம்தான். பிற திருடருக்கும் திருடப்பட்டவருக்கும்

இடையே மோதல்தான் இருக்கும்; இருவரும் ஒருவரையொருவர் பகைவராகவும் எதிரியாகவுமே பார்த்துக் கொள்வர்; தாக்கப்பட்டவர் அல்லது பொருளை இழந்தவர் திருடியவரைக் குற்றவாளியாகத்தான் கருதினர். ஆனால், சமூகக் கொள்ளையர் எந்தச் சூழலிலும் குடியானவரிடம் திருடுவதில்லை. (நிலவுடைமையாளரிடமும், பிற இனத்தாரிடமும், அன்னியப் பகுதிகளிலும் கொள்ளையடிப்பது வேறு.) எனவே இந்த இணக்கமான உறவு இல்லாதவர் சமூகக் கொள்ளையராக இருக்க முடியாது. ஆனாலும், சில இடங்களில் இதற்கு விதிவிலக்குகள் உண்டு: தன்னுடைய மக்களிடம் திருடாதவொரு சமூகக் கொள்ளையன் பிற இடங்களில் திருடனாக இருக்கக்கூடும். எனவே இதைத் தெளிவாக்க வேண்டியது அவசியம்.”

மூன்றாவது இயலில் ‘நல்ல திருடன்’ என்ற அடைமொழியிட்டு நல்ல திருடன் ஒருவனின் குணம்சங்களைப் பின்வருமாறு பட்டியலிடுகிறார்:

- நல்ல திருடன் குற்றங்களில் தன் தொழிலைத் தொடங்குவதில்லை; மாறாக, அநீதிக்கு இரையானவன் அல்லது ஏதோவொரு செயலுக்காக நிர்வாகத்தைப் பகைத்துக் கொண்டவன். இவனுடைய செயல் அரசின் கண்களில் தவறு. ஆனால், குடியானவர் அப்படிப் பார்ப்பதில்லை;
- தவறுகளைத் திருத்துவான்;
- பணக்காரரிடமிருந்து எடுத்து வறியவருக்குக் கொடுப்பான்;
- பழி வாங்குவதற்கும், தற்காப்பிலும்தான் கொலை செய்வான்;
- உயிருடன் இருந்தால் தன் மக்களிடம் திரும்பி வருவான்; அவர்களில் ஒருவனாக இருப்பான் (தன் மக்களை விட்டுச் செல்வதில்லை);
- தன் மக்களின் அன்பையும், உதவியையும் பெற்றவன்;
- துரோகத்தால்தான் இறப்பான் (இவனுடைய சமூகத்தில் நல்லவர் யாரும் இதைச் செய்ய மாட்டார்);
- கதைகளிலாவது, கண்ணுக்குப் புலப்பட மாட்டான்; வீழ்த்தப்பட முடியாதவன்;
- நீதியின் ஊற்றான மன்னனுக்கு எதிரியல்லன்; உள்ளூர் நிலவுடைமையாளர், மதத்தலைவர் அல்லது உள்ளூர் ஆட்சியாளரைத்தான் குறிவைப்பான்.

இவ்வாறு சில வரையறைகளைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, “இவை அனைத்தும் ஒரு திருடனிடம் இல்லாமல் போனாலும், சில நல்ல திருடரிடம் இவை பெரும்பாலும் காணப்பட்டன. பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றங்களில் தொடர்புடைய சமூகக் கொள்ளையர் பெரும்பாலும் குற்றங்களில் தொடங்கவில்லை; தன்மான இழுக்கு, அல்லது உள்ளூர் மக்கள் அநீதி என்று கருதுவதைத் தட்டிக் கேட்பது, அல்லது ஏழை - பணக்காரர் மோதலில் பணக்காரருக்கு எதிராகச் சண்டை போடுதல் போன்ற செயல்களில்தான் இவர்களுடைய திருட்டு வாழ்க்கை தொடங்கும். இவற்றில் எதுவும், உள்ளூர் மக்களின் பார்வையில் தவறே அல்ல” என்று விளக்குகிறார்.

அடுத்து ஒருவனின் திருட்டு வாழ்க்கை எவ்வாறு தொடங்குகிறது என்பது குறித்தும் பின்வருமாறு விளக்கமளிக்கிறார்: “ஒரு அநீதியை சரி செய்வதில்தான் நல்ல திருடனின் வாழ்க்கை தொடங்கும். அந்த அநீதி அவனுக்கு ஏற்பட்டதாகத்தான் இருக்கும். இந்த நீதி உணர்வுடன் ஆரம்பித்து, பின்னர் குடியானவருக்கெதிரான எல்லா அநீதிகளையும் தட்டிக் கேட்பார்.”

***

தம் தொடர்ச்சியான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் சமூகம்சார் கொள்ளையர் குறித்த வரையறைகளை வகுத்துக் காட்டும் ஹாப்ஸ்பாம், அவர்களை மாபெரும் போராளிகளாகச் சித்தரிக்கவில்லை. குரலெழுப்பத் திராணியற்றுப் போன சமூக அமைப்பில் - குறிப்பாக, கிராம சமூக அமைப்பில் எதிர்க்குரல் எழுப்பியவர்களாகவே இவர்களை அடையாளம் காட்டுகிறார்.

இந்நூலைப் படித்து முடித்ததும் சமூக விரோதிகளாகச் செயல்படும் கொள்ளையர்களுக்கும், சமூகக் கலகக்காரர்களாகக் குரலெழுப்பும் சமூகம்சார் கொள்ளையர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு தெற்றெனப் புலப்படும்.

***

இந்நூலில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள ஹாப்ஸ்பாமின் கூற்றுகள் பேராசிரியர் ரகு அந்தோணியின் மொழிபெயர்ப்பில் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடாக வரவுள்ள ‘சமூகம்சார் கொள்ளையர்கள்’ என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

கட்டுரை

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க சரசுவதி மகால் நூலகம்

கலைமாமணி முனைவர் மருத்துவர்
சு.நரேந்திரன்

வரலாற்றுப் பெருமை கொண்ட சரசுவதி மகால் நூலகம் உலகில் பழமை வாய்ந்த நூலகங்களில் முதன்மையான வாட்டிகள் நூலகத்திற்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இந்நூலகம் 13, 14ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இருந்துள்ளது என்று டாக்டர் பர்னல், வ.வேணுகோபாலன், பி.பி.எஸ்.கிரி போன்ற சரித்திர ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அதாவது, முத்தரையர் காலத்திலேயே காலூன்றிய விசயாலய சோழன் புதல்வன் ஆதித்தசோழன் காலத்தில் நிலைபெற்று, பராந்தக சோழன் காலத்தில் பல கிளைகளோடு நூலகம் வளர்ந்து விளங்கியுள்ளது.

இதன்பிறகு தஞ்சையில் ஆட்சி செய்த பிற்காலச் சோழர்களும், நாயக்க மன்னர்களும், மராட்டிய மன்னர்களும் இந்நூலக வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைநின்றுள்ளனர்.

சோழர் காலத்தில் தமிழகக் கோயில்களைச் சார்ந்தே சரஸ்வதி பண்டாரங்கள் (நூலகங்கள்) அமைந்திருந்தன. இதன் காரணமாக அக்காலத்தில் நூலகங்கள் சரஸ்வதி பாண்டார் என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்நூலகம் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்றாலும் மிக அதிகமாக விரிவுபடுத்தி சிறப்புறச் செய்த பெருமை தஞ்சை இரண்டாம் சரபோஜி (1798-1832) மன்னரையே சாரும்.

இம்மன்னருக்குப் பின் பட்டம் பெற்ற அவர் மகன் சிவாஜி இறந்ததும் அவருக்கு மகப்பேறு இல்லாத காரணத்தால் அவருடைய மனைவி காமாட்சிபாய் தஞ்சை ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டார். இந்நிலையில் வாரிசுக்காகக் காமாட்சிபாய் எடுத்துக் கொண்ட சுவிகார புத்திரனை ஆங்கில அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாததால் சரஸ்வதி மஹால் உட்பட அரண்மனை சொத்துக்கள் கி.பி.1861 டிசம்பரில் மாவட்ட ஆட்சியர் நிர்வாகத்திற்குட்பட்டன.

பிறகு காமாட்சிபாய் நார்டன் என்னும் வழக்குரைஞர் மூலம் கவர்னர் ஜெனரலுக்கும் பின், பிரிவி கவுன்சிலுக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் விண்ணப்பம் செய்ததன் விளைவாக அரசு சொத்துக்கள் விக்டோரியா மகாராணியின் ஆணையின் காரணமாகத் திரும்பிக் கிடைக்கப் பெற்றன. கடைசி ராணியின் மறைவிற்குப் பின் அரண்மனைவாசிகளால் சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் அரசு தொடர்புடைய ஒரு காப்புக் குழுவிடம் 1918இல் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நிர்வாகத்தினை ஏற்றுக் கொண்ட குழு இந்நூலகத்தைப் போற்றி வளர்த்த இரண்டாம் சரபோஜி மன்னரைப் போற்றும் விதமாக இந்நூலகத்திற்குத் தஞ்சை மன்னர் சரபோஜி சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் எனப் பெயரிட்டது. இதை நினைவு கூரும் விதமாக இவ்வாண்டு இந்நூலகம் தனது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறது. 1988இல் ஒரு லட்ச ரூபாய் வைப்பு நிதியோடு கூடியதாக இந்நூலகத்தில் காப்புக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நிலைய வைப்பு நிதியுடன் தமிழக, இந்திய அரசாலும் அளிக்கப்படும் மானியங்களையும் பயன்படுத்தி சுவடிகளைப் பாதுகாத்தும், அரிய சுவடிகளை நூல்களாகப் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டு நூலகம் வளர்ச்சியுறுகிறது. இது ஒரு பொது நூலகம் போல் அல்லாது ஓர் ஆய்வு நூலகமாகவே திகழ்கிறது.

நூலகத்தில் உள்ள நூல்கள் எவ்வளவு?

இந்நூலகத்தில் உள்நாட்டு மொழிகள் மட்டுமின்றி வெளிநாட்டு மொழிகளான ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் போன்ற மொழிகளில் சுமார் 4500 நூல்களை மன்னர் சரபோஜி சேகரித்து வைத்துள்ளார். பல நூல்களில் இவர்கையொப்பங்களுடன், அந்நூல்களில் வாங்கிய குறிப்புகள் உள்ளன. இவரால் படிக்கும்போது சிறப்புச் செய்திகளின் பக்கத்தில் கோடிட்டுக் குறிப்புகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. சரபோஜி காசி யாத்திரை சென்றபோது அங்கிருந்து சமஸ்கிருதச் சுவடிகளைக் கொண்டு வந்துள்ளார். இம்மன்னர் அரசாண்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஆவணங்களில் தஞ்சாவூரைப் பற்றியும், இங்குள்ள சமூகப்பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது. சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் ஓலையிலும் காகிதத்திலும் எழுதப்பட்ட சுவடிகள் சுமார் 47,000 மேல் உள்ளன. அதில் வடமொழிச் சுவடிகள் 39,000, தமிழ்ச் சுவடிகள் 4,200, மராத்தி ஓலைச் சுவடிகள் 3000, தெலுங்குச் சுவடிகள் 800 போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. பல மொழிகளில் உள்ள இச்சுவடிகளை இடையீடின்றி படியெடுக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு, தொகுக்கப்பட்ட சுவடிகளை எளிதாகக் கையாள அனைத்துச் சுவடிகளுக்கும் உரிய அட்டவணை சரபோஜி காலத்தில்தான் முதல் முதலாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓலைச் சுவடிகளுக்கான அட்டவணை ஓலைச்சுவடியில் தெலுங்கு மற்றும் தமிழ் எழுத்துக்களிலும் காகிதச் சுவடிகளுக்கான அட்டவணை, தேவநாகரி எழுத்துக்களில் காகித நோட்டுப் புத்தகத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் கல்லால் ஆன தேவநாகரி எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தியும், மரத்தாலான படங்களைக் கொண்டும் நூல்கள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இதில் அச்சான நூல்களில் சில குமார சம்பவ சம்பூ, தர்க்க சங்கிரஹம்,

முத்தாவளி, அமரகோசம் போன்றவையாகும். இவை இந்நூலகத்தில் காணக்கிடைக்கின்றன.

நூலகச் சுவடிகளில் சித்த மருத்துவம், யுனானி, ஆயுர்வேதம், அலோபதி போன்ற மருத்துவ முறைகளைக் கூறும் சுவடிகளும் அடங்கும். இச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்து வரும் இந்நூலகம் சரபோந்திர வைத்திய முறைகளையும் மற்றும் பிற இலக்கியச் சுவடிகளையும் 1949ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னை அரசின் அங்கீகாரம் பெற்று வெளியிடத் தொடங்கியது. இதற்கென 21 வல்லுநர்களை அரசு நியமித்தது. அன்று முதல் வெளியீட்டுப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இந்நூலகம்; நீரிழிவுச் சிகிச்சை, சிரோநீராகச் சிகிச்சை, குன்மரோகச் சிகிச்சை, வாதரோகச் சிகிச்சை, சித்த வைத்திய முறைகள் ஆகியவற்றைச் சரபோந்திர வைத்திய ரத்னாவளி என 30க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ நூல்களை வெளியிட்டு விற்பனை செய்து வருகின்றது. இவ் வைத்திய நூல்களைப் பாடல்களில் வடித்துத் தந்த பெருமை மன்னர் காலத்து அவைதளில் விளங்கிய கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், வேலாயுத வாத்தியார், திருவேங்கடம் பிள்ளை, வெங்கடாசலம் பிள்ளை, சுப்பராயக் கவிராயர் முதலான புலவர் பெருமக்களைச் சாரும்.

இந்நூலகம் ஊரின் மையத்தில் தஞ்சை அரண்மனை உள்ளே உள்ள பெரிய கட்டடத்தில் உள்ளது. இதில் சரபோஜி இருபத்திரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான பல பொருள்களைப் பற்றிய கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரித்து வைத்துள்ளார். இதன் காரணமாக உலகிலேயே கையெழுத்துப் பிரதிகள் அதிகம் உள்ள நூலகங்களில் இதுவும் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது. இவற்றில் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருத நூல்களே மிகுதி ஆகும். சரபோஜிக்கு முன்னர் இதுபோன்று பெரிய அளவில் நூல்களையும் ஓலைச் சுவடிகளையும் சேகரித்து வைத்தவர் மாமன்னர் அக்பர். இவர் நூலகத்தில் இருபத்தி நான்காயிரம் தொகுப்புகள் இருந்தன. இதைப் போலவே மன்னர் சரபோஜி சேகரித்தவையும் இணையாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சரபோஜி நூலகத்தில் உள்ள அரிய நூல்கள்

சரஸ்வதி மகால் நூலகச் சுவடிகள் ஓர் அரிய பொக்கிஷம் என்றால் மிகையிலலை. 1719ஆம் ஆண்டு முதல் எழுதப்பட்ட கம்பராமாயணத்தின் ஏழு காண்டங்கள் அடங்கிய ஓலைச்சுவடியையும், பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் மிகச்சிறிய ஓலைச்சுவடியில் எழுதப்பட்டுள்ளதையும், பர்மிய எழுத்தில் உள்ள

சமஸ்கிருதச் சுவடியையும், வங்க எழுத்தில் எழுதப்பட்ட தத்துவ சிந்தாமணி என்ற சமஸ்கிருதச் சுவடியையும், ஏகாம்பர புராணம் என்ற சமஸ்கிருதச் சுவடி ஒரிய எழுத்தில் உள்ளதையும் இங்குக் காணமுடிகிறது.

வண்ண ஓவியங்கள்

பெர்தோஷி எழுதிய பாரசீக இலக்கியம் ஷாஹநாமாவும், முகமதிய கவி அம்பர் ஹுசேனி ஸ்ரீபகவத் கீதைக்கு எழுதிய மராத்திய விரிவுரையும், கி.பி.1784இல் வெளிவந்த ஆங்கில அறிஞர் சாமுவேல் ஜான்சன் அவர்களுடைய ஆங்கில அகராதியின் ஐந்தாம் பதிப்பும், பிரபோத சந்திரோதயம் நாடக விளக்கமும், ரிக் வேதச் சுவடிகளின் தலைப்புப் பக்கங்களில் தீட்டப்பட்ட திருவிளையாடல் சிவபுராணக் கதைகள் 64 படங்கள் மூலம் விவரிக்கப்பட்டு உள்ளதையும் காண முடிகிறது. இப்படத்தின் நீளம் ஏறத்தாழ 40 அடியாகும். சீன நாட்டின் தண்டனை முறைகள் ஆங்கிலப் படங்களில் விளக்கத்துடனும் கஜினி முகமதுவின் வாழ்க்கைப் படமாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட நூலும் இங்கு உள்ளது. இந்நூலகத்தில் உள்ள வண்ண ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் காணக் கிடைக்காதவை. சரபோஜி காலத்தில் இருந்த சிப்பாய்களின் உடைகள் பலவிதமான வண்ணச் சீருடைகளாக உள்ளன. இச்சீருடைகள் பதினேழு வகையான வண்ண ஓவியங்களில் உள்ளன. காசியில் உள்ள 64 குளிக்கும் கட்டடங்களும், கி.பி. 1796ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் வரலாற்றுத் தலங்களும் சித்திரமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சரபோஜி வளர்த்த ராஜாளி பறவை முதல் பலதரப்பட்ட பறவைகள் அரசு ஓவியர்களால் கி.பி.1800இல் வரையப்பட்ட படங்களும், சார்லஸ்-லி-புரூன் என்ற பிரெஞ்சு ஓவியரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் தீட்டப்பட்ட முக ஒற்றுமைப் படங்களும் பலரையும் கவரும் வண்ணம்

உள்ளன. ஓட்டகம், சிங்கம், குதிரை, பூனை, குரங்கு, மாடு, கழுகு, நரி, கிளி போன்றவற்றின் முகங்களை வரைந்து அவற்றுக்கு ஏற்ப உள்ள மனித முகங்களை பிரெஞ்சு ஓவியர் மிக அழகாக வரைந்துள்ளார். இங்குள்ள ஓவியத்தில் புனித வேதாகமம், பலவித மீன்கள் மற்றும் தாவரங்களின் படங்களும் உள்ளன. அசுவ சாஸ்திரம் என்னும் குதிரை வைத்தியம் பற்றிய காகிதச் சுவடிகள், கஜ சாஸ்திரம் என்னும் யானை வைத்தியத்திற்கான காகிதச் சுவடிகள் வண்ணப் படங்களுடன் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. பல்வேறு யானைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களைப் பாலகாப்பிய முனி என்பவர் மராத்தி, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் தந்துள்ளார். இதற்கான விளக்கங்களைத் தமிழில் இந்நூலகம் வெளியிட்டுள்ளது. இதேபோல அசுவ சாஸ்திரம் எனும் நூலில் குதிரைகளின் வண்ண ஓவியத் தொகுப்பு உள்ளது. இந்நூலின் ஆசிரியர் நகுலர். இந்நூலையும் இந்நூலகம் வண்ணப் படங்களுடன் வெளியிட்டுள்ளது. இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அரிய சுவடிகள் நூலகத்தில் கண் கவர் வண்ணக் கலவை மங்காத ஓவியமாய்த் திகழ்கின்றது.

டேனியல் வண்ண ஓவியங்கள்

இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய இடங்களான திருச்சி மலைக்கோட்டை, மதுரை அரண்மனை, டில்லி ஜும்மா மசூதி, தஞ்சாவூர் கோவில் போன்ற இடங்கள், லண்டன் மாநகரின் காட்சிகள், வில்லியம் மற்றும் தாமஸ், டேனியல் சகோதரர்களால் வரையப்பட்ட வரைபடங்களின் அச்சுப்பிரதிகள், பிரேசர் என்னும் ஓவியர் வரைந்த இமயமலைப் பகுதிகளின் படங்களின் பிரதிகள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

சரபோஜி மன்னரின் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்ட (கல் அச்சு) நூல்கள், மோடி காகிதச் சுவடி, புராண ஓவியங்கள், இசை வரைவு நூல்கள் (Books of Musical Notation) முதலியனவும் மற்றும்

1779இல் வெளியிடப்பட்ட மலபார் அகராதியும், உலக வரைபடத் தொகுப்பும், தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களுடைய பட ஓவியங்களும் நம் கவனத்தை கவரும்படியாக உள்ளன. 18ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான யசோதை பாலகிருஷ்ணன், சமர்த்த ராமதாசர், சரஸ்வதி, ஆதிசங்கரர் ஆகியோரின் படங்களும் தஞ்சை மரபுப் படங்களாக இங்குக் காட்சி அளிக்கின்றன.

கண்ணோய் அறுவை ஆவணம்

நூலகத்தை ஓட்டியிருந்த தன்வந்திரி மகாலில் நடைபெற்ற கண்ணோய் அறுவை சிகிச்சை பற்றிய ஆவணங்களுடன் அங்கு தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் பற்றிய விவரங்களும் உள்ளன. கண்ணோய் குறித்த ஆவணத்தில் நோயுற்றவர் கண், வண்ணத்தால் வரையப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களில் மன்னர் காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட கனகசுந்தரம், சிந்தாமணி, ரஸபூபதி, பஞ்சாமிர்த பற்பொடி என்னும் நான்கு மாத்திரைகள் அடங்கிய பெட்டியும் ஒன்று. அக்காலத்தில் பல மருந்துகள் தன்வந்திரி மகாலில் தயாரிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இன்று நமக்குக் கண்கூடாகக் கிடைக்கும் மாத்திரைகள் இவை நான்குமாகும். இம்மாத்திரைகளின் ஒரு புறம் மாத்திரையின் பெயரும் மறுபுறம் மாத்திரை தயார் செய்த சக ஆண்டும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றினைத் தயார் செய்த ஆங்கில ஆண்டுகள் கி.பி.1808, 1812 என அறியமுடிகிறது. இது போன்ற அரிய மருந்துகளைத் தயார் செய்யப் பயன்படுத்திய மூலிகை வண்ணப் படங்கள், இயல்பான தோற்றத்துடன் வண்ணம் குறையாமல் அவற்றிற்கான விளக்கங்களுடன் உள்ளன. இவற்றுடன் மன்னரின் மேற்பார்வையில் எழுதப்பட்ட ஓவியங்களையும், சுவடிகளில் எழுதி வைக்கப்பட்ட வைத்தியக் குறிப்புகளையும், நூலகத்தில் இன்றும் காணமுடிகிறது. மருத்துவச் சுவடிகள் மட்டுமின்றி 500க்கும் மேற்பட்ட வைத்திய நூல்களையும் மிகுந்த பொருட் செலவு செய்து சரபோஜி மன்னர் திரட்டி வைத்துள்ளார். இந்நூல்கள் 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் லண்டன், எடின்பரோ, நியூயார்க் முதலிய இடங்களில் அச்சானவை. இவற்றைத் தவிர பிரதாப்சிங், இரண்டாம் சரபோஜி ஆகியோருடைய செப்புப் பட்டயங்களும் இங்குக் காட்சியில் உள்ளன.

நூலகப் பதிப்புகள்

இந்நூலகம் அரிய சுவடிகளை இதுவரையில் 585 நூற்களாகப் பதிப்பித்துள்ளது. இந்நூற்களில் பெரும்பான்மையானவை தற்பொழுது நூலக வாயிலில் விற்பனைக்கு உள்ளன.

லாவோ ட்சு

மூன்று பொக்கிஷங்கள்

பாவண்ணன்

சீனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு நீதிமன்றத்தில் ஆவணக்காப்பாளராகப் பணிபுரிந்து வந்தார் ஒருவர். அரசின் சீர்கேடுகளும் மனிதர்களின் பேராசைகளும் ஊழல்களும் தன்னலம் சார்ந்த செயல்பாடுகளும் அவருக்குச் சலிப்பூட்டின. தன்னலவாதிகளுக்கு நடுவில் வாழ்வதே அவருக்குத் தீராத வேதனையாக இருந்தது. ஒருநாள் அவர் துறவியாகும் எண்ணத்தில் யாரிடமும் சொல்லாமல் தன் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார். நடந்து நடந்து நாட்டின் மேற்கு எல்லையை அவர் அடைந்தபோது, அங்கிருந்த எல்லைக்காவலர் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டார். உடனே அவரை நெருங்கி வணங்கினார். உரையாடலின்போது அவர் அக்காவலரிடம் தன் முடிவைத் தெரிவித்தார். காவலர் அவரைத் தடுக்க நினைக்கவில்லை. ஆனால், எல்லையைக் கடக்கும் முன்பாக, நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் விதத்தில் தன் ஞான அனுபவங்களை எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுச் செல்லுமாறு வேண்டினார். காவலரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்விலிருந்து தான் பெற்ற ஞானத்தை 81 பாடல்களாக ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறினார் அவர்.

அந்த ஞானியின் பெயர் லாவோ ட்சு. சீனத்தைச் சேர்ந்த தத்துவவியலாளரான கன்பூசியஸின் சமகாலத்தவர். கி.மு.ஆறாம்

நூற்றாண்டுக்கும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் வாழ்ந்தவர். வரலாற்றாசிரியர்களால் இப்பாடல் தொகுதி தாவோ தேஜிங் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தாவோ என்பது பாதை. வாழ்வின் பாதை. அன்பின் பாதை. மானுடத்தின் பாதை. மேன்மையின் பாதை. தாவோ தேஜிங் என்பது அப்பாதையின் விளக்கம். கையேடு.

பைபிளைப்போலவே தாவோ தேஜிங் பாடல்களுக்கு பல மொழிபெயர்ப்புகளும் விளக்கக்குறிப்புகளும் உலகெங்கும் உள்ளன. வாழ்வின் சாரம் என்று கருதப்படுகிற இப்பாடல்களுக்கு ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தத்தம் வாழ்க்கை அனுபவம் சார்ந்தும் மெய்யியல் அனுபவம் சார்ந்தும் விரிவான விளக்கங்களை எழுதியிருக்கின்றனர். பல ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளைப் படித்து, ஒன்றுடன் இன்னொன்றை ஒப்பிட்டு, உகந்த வடிவத்தைத் தேர்ந்து அதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் சந்தியா நடராஜன். மரபிலக்கியங்களில் அவருக்கு நல்ல வாசிப்பனுபவம் இருப்பதால் பாரதியார், சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், சித்தர் பாடல்கள், திருக்குறள், புறநானூறு, வள்ளலார் என மூலதாயர்களின் வரிகளையெல்லாம் தொட்டுக் காட்டி, தாவோ தேஜிங்கை வாசகர்கள் நெருக்கமாக உணரும் வகையில் ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் சுருக்கமான விளக்கவுரையையும் எழுதியிருக்கிறார். சீனப்பாடல்களைத் தமிழ்மயமாக்கிப் புரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும் இந்த முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. தாவோ, தாவோ தேஜிங், செயலின்மை, மிதத்தல், வெட்டவெளி, யின்யாங் என பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் நடராஜன் அளித்திருக்கும் குறிப்புகள் லாவோ ட்சுவின் பாடல்களின் நோக்கையும் போக்கையும் புரிந்துகொள்ள துணையாக உள்ளன.

சில பாடல் வரிகளில் காணப்படும் உவமைகளும் படிமங்களும் ஆழ்ந்த கற்பனைக்குரியவையாகவும் வசீகரமுள்ளவையாகவும் உள்ளன. “வைக்கோலில் செய்யப்பட்ட நாய்பொம்மை சடங்கு முடிந்ததும் தூக்கியெறியப்படுவது போல பூவுலகும் விண்ணுலகும் இரக்கமின்றி எல்லாவற்றையும் கையாளும்” என்று தொடங்குகிறது ஒரு பாடல். ஒரு குடும்பத்தில், ஓர் அமைப்பில், ஒரு சமூகத்தில் ஒரு தனிமனிதனின் பங்கு என்பது சடங்குக்காகச் செய்துவைக்கப்பட்ட பொம்மை அளவுக்கே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த வாழ்வில் ஒருவருக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லை என்பது அந்த அளவுக்கு மிகமிகக் குறுகியது. அதைத்தான் அவர் செய்யவேண்டும்.

அதைவிட குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ செய்யவேண்டியதில்லை. மிக எளிய விஷயம்தான். ஆனால் மனிதர்களின் ஆணவம் அப்படி எளிதாக நிகழ விடுவதில்லை. சிக்கலாக்கிவிடுகிறது. வெறுப்பு, பேராசை, தன்னலம் என எல்லாமே ஒவ்வொரு திசையில் இழுத்து அலைக்கழிக்க வைக்கின்றன. பொம்மையாக இருப்பதற்கு மாறாக, அருகிலிருக்கும் மாலையாக, சடங்குப்பொருட்களாக, தாம்பூலத்தட்டுகளாக, பந்தல் தோரணமாக, பந்தலாக இருக்க விழுகிறது. இன்னொன்றாக இருக்க முடியாமையின் அவஸ்தையால் காலமெல்லாம் முட்டிமுட்டித் தவித்தபடியே இருக்கிறது. தன் உயரத்தை மிகையாகக் கணித்து உள்ளூரப் புழுங்குகிறது. தனக்குக் கிட்டாத பெருமையை நினைத்து தான் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிட்டதாகக் கருதி வன்மத்தை வளர்த்துக்கொள்கிறது. மொத்தத்தில் வாழ வேண்டிய வாழ்க்கையையும் வாழாமல் உதறிவிட்டு தன்னைத்தானே சிதைத்துக்கொள்கிறது. பொம்மை என்னும் படிமத்தைத் தொட்டு அசைபோடத் தொடங்கியதுமே எண்ணங்கள் விண்ணைநோக்கி விரிவடைகின்றன.

“நிரம்பி வழியும் பாத்திரம் ததும்பி வழியும்” என்றொரு வரியும் “உனது கத்தியைக் கூர்மைப்படுத்திக்கொண்டே இருந்தால் கூர்மை குறைவுபடும்” என்றொரு வரியும் அடுத்தடுத்து ஒரு பாடலில் இடம்பெறுகின்றன. ரிதுமொழிதல் அணியைப்போல இவ்வரிகளில் உவமை மட்டுமே முன்வைக்கப்பட்டு உவமைப்படுத்தப்படும் அம்சம் மறைபொருளாகிறது. உவமைப்படுத்துவதற்குரிய செய்தி மானுட வாழ்வில் ஒன்றல்ல, ஏராளமாக உள்ளன என்பதுதான் அதற்குக் காரணம். நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஊக்கின் உயிர்க்கிறுதி ஆகிவிடும் என்னும் திருக்குறளுக்கு நிகரான வரிகள் இவை. ஒரு மரத்தின் உச்சாணிக்கொம்புக்கு ஏறிய பின்னரும் ஏற முயற்சி செய்தால், அம்முயற்சி பேரழிவுக்கு வழிவகுத்துவிடும். வலிமையை வெளிப்படுத்த எல்லை என ஒரு புள்ளி உண்டு. அந்தப் புள்ளியைப்பற்றிய தெளிவு ஆழ்மனத்தில் எப்போதும் இருக்கவேண்டும். அதை ஒருபோதும் கடக்கக்கூடாது.

அதே உண்மையை, கத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவதையும் பாத்திரத்தில் பாலையோ தண்ணீரையோ நிரப்புவதையும் காட்டி எல்லையை வரையறுக்கிறார் லாவோ ட்சு. மீண்டும் மீண்டும் எல்லைகளை வரையறுத்தபடியே இருக்கின்றன அவர் பாடல்கள். கூர்மை கூர்மை என கத்தியைக் கூர்

தீட்டிக்கொண்டே இருப்பவன் கத்தியையே இழக்க நேரும். தண்ணீர் தண்ணீர் என தண்ணீரை ஏற்கனவே நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஊற்றிக்கொண்டே இருப்பவன் தண்ணீரையே இழக்க நேரும். எல்லையை மீறும் போது உருவாகும் இழப்புகள் நேரிடையானவை. பாத்திரத்தை நிரப்பும் விழைவிலும் வேகத்திலும் இருப்பவன் ஒரு வாய் தண்ணீரையும் அருந்துவதில்லை. கூர்தீட்டும் விழைவிலும் வேகத்திலும் மட்டுமே முனைப்பாக இருப்பவன் ஒரே ஒரு பழத்தைக்கூட நறுக்கிச் சுவைக்க வாய்ப்பு அமைவதில்லை. இந்த இழப்பு மறைமுகமானவை.

பேராசையே எல்லையைக் கடக்கத் தூண்டும் விசை. அதைத் துறக்காமல் மீட்சி இல்லை.

“ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டும்?” என்னும் தல்ஸ்தோயின் சிறுகதையை இங்கு நினைத்துக்கொள்ளலாம். அக்கதையில் ஒருவன் பொழுது சாய்வதற்குள் மண்வெட்டியால் அடையாளப்படுத்தும் நிலம் முழுதும் தனக்குச் சொந்தமாகிவிடும் என்கிற பேராசையில் ஓய்வேயின்றி அடையாளப்படுத்திக்கொண்டே வெகுதொலைவு சென்றுவிட்டு, குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் திரும்ப முடியாமல் களைப்பில் மயங்கி விழுந்து உயிர்துறக்கிறான். விழைவின் காரணமாக ஒருவன் தன்னுடைய எல்லையைக் கடக்கும்போது தன் உயிரையே விலையாகக் கொடுக்க நேரும் அவலத்தை தல்ஸ்தோய் சித்தரிக்கும் விதம் மனத்தை உருகவைத்துவிடும். தல்ஸ்தோய்க்கும் வள்ளுவருக்கும் முன்பாக லாவோ ட்சு அதே விளைவைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார் என்பது முக்கியமானது.

‘உலகத்தின் பள்ளத்தாக்காக மரிவிடு’ என்னும் பாட்டின் வரி முதல் வாசிப்பில் அதிர்ச்சியை அளிக்கலாம். மேடு, பள்ளம், உயர்வு, தாழ்வு என சொற்களை எதிரீடுகளாகப் பார்த்துப் பழகிய கண்களுக்கு இந்த அதிர்ச்சி இயற்கை. ஆனால் லாவோ ட்சு பல இடங்களில் பள்ளத்தாக்கு என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கும்போது, அதைப்பற்றி சிறிது யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. லாவோ அச்சொல்லை ஓர் உருவகமாகப் பயன்படுத்துகிறார். பள்ளத்தாக்கு என்பது

வெற்றிடம். வெற்றிடம் என்பதை விரும்பியதை வேண்டுமளவுக்குப் பெற்று நிரப்பிக்கொள்ளத் தகுதியான இடமென்று விரித்துப் பொருள்கொள்ளலாம். நம் மனத்தில் வெற்றிடம் மிகுதியாக இருக்கும் அளவுக்கு, புதிய அனுபவங்களால், புதிய செய்திகளால், புதிய அறிவால், புதிய ஞானத்தால் நிரப்பிக்கொள்ள இயலும் என மேலும் விரிவடையச் செய்யலாம். ஒரு கணம் ஒரு பாணையை நாம் கற்பனை செய்துகொள்ளலாம். அந்தப் பாணையின் உள்ளே இருப்பது வெற்றிடம் அல்லவா? அந்தப் பானைக்குள் நாம் நமக்குத் தேவையான தண்ணீரையோ

பாலையோ தேனையோ நிரப்பிக்கொள்ளலாம். பானைக்கு என தனி விருப்பம் எதுவுமல்ல. அனைத்தையும் அது ஏற்றுக்கொள்ளும். எதையும் அது நிராகரிப்பதில்லை.

சிறிய பானைக்குள் வெற்றிடம் குறைவான அளவே இருக்கும். பெரிய பானைக்குள் வெற்றிடம் கூடுதலாக இருக்கும். பானைக்குள் இருக்கும் வெற்றிடம் பெரிதாகப் பெரிதாக, நாம் அதற்குள் நிரப்பும் தண்ணீரின் அளவும் கூடுதலாகிக்கொண்டே செல்லும். ஏற்கனவே நிரம்பியிருக்கும் கோப்பைக்குள் எதையும் ஊற்றிச் சேமிக்கமுடியாது. வெற்றுக் கோப்பையே அதற்குப் பொருத்தமான சாதனம். கோப்பை, பாணையைவிட பள்ளத்தாக்கு என்பது இன்னும் கூடுதலான வெற்றிடம். அதில் நிரப்பிக்கொள்ள ஏராளமான விஷயங்கள் உண்டு. எதையும் நிராகரிக்காமல் அனைத்தையும் ஏற்று தன் மடியை நிரப்பிக்கொள்ளும்.

எதையும் நிராகரிக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதாலேயே நாம் ஒரு வண்டி குப்பையை எடுத்துச் சென்று பள்ளத்தாக்கில் கொட்டிவிடமுடியாது. எதைக் கொட்டி எதை நிரப்புவது என்னும் தெளிவு ஒருவருக்கு மிகமிக முக்கியம். அன்பால் நிரப்பவேண்டிய மனத்தை வெறுப்பால் நிரப்பிக்கொள்ளக்கூடாது. கருணையால் நிரப்பவேண்டிய மனத்தை பொறாமையால் நிரப்பிவிடக்கூடாது. தியாகத்தால் நிரப்பவேண்டிய உள்ளத்தை பேராசையால் நிரப்பிவிடக்கூடாது. எல்லையை வரையறுக்கும் லாவோ தெளிவையும் வரையறுக்கிறார். ஆனால் அவர் எந்த இடத்திலும் அதை நிபந்தனையாக முன்வைக்கவில்லை. ஒரு

பாடலைப் படித்து முடித்ததும் உண்மைகளை நோக்கி நம் மனம் எளிதாக நகரும் வகையில் தமிழ்ச்சூழலில் பழக்கமான ஞானவரிகளை இணைத்து நடராஜன் எழுதியிருக்கும் குறிப்புகள் வாசகர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானவை.

என்னிடம் மூன்று பொக்கிஷங்கள் உள்ளன
முதலாவது அன்பு அல்லது கருணை
எனப்படும்

இரண்டாவது மிதம் எனப்படும்
மூன்றாவது போட்டிபோடாத மனநிலை
கருணை உனக்குத் துணியவையளிக்கும்
மிதம் உனக்குத் தயாளகுணம் அளிக்கும்
உலகத்தில் முதலிடம் எனக்கென
உரிமை கோராதவன்
உண்மையில் ஆளப்பிறந்தவன்

லாவோ ட்சுவின் இவ்வரிகளில் கூட எதையும் யாரையும் வலியுறுத்தாத போக்கு இருப்பதை நாம் கவனிக்கலாம். ‘இந்தப் பொக்கிஷம் உனக்கு’ என எதையும் யாரிடமும் கொண்டு சேர்க்க அவர் முற்படவே இல்லை. ஒரு தகவலைப்போல இதை எடுத்தால் இதைப் பெறலாம் என்று மட்டுமே ஓர் எல்லைக்குள் நின்று அறிவித்துவிட்டு நிறுத்திக்கொள்கிறார். நமக்கு உகந்தது என்ன என்பதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துவிட்டு நமக்கு எது வேண்டும் என்பதை நாம் முடிவெடுக்கவேண்டும். ஒன்றைக் கேட்டுப் பெற்றுவிட்டு, இன்னொன்றால் கிட்டுவதை நினைத்து பகல்களவு காணக்கூடாது. அது வீணான மன உளைச்சலையே கொடுக்கும். நிம்மதியின்மையில் முடிவடையும். நாம் விழைந்ததே நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்னும் நிறைவு ஒருவருக்கு மிகமிக முக்கியம். ஆனால் எதார்த்த வாழ்வில், ஒவ்வொருவரும் தன் நிறைவைப்பற்றி நினைப்பதைவிட, அடுத்தவனுடைய நிறைவைப்பற்றிச் சிந்தித்து பொறாமையில் புழுங்குவதே வழக்கமாகிவிட்டது. அடுத்தவன் நிழல் கூட தன் நிழலைவிட நீண்டதாக இருப்பதைப் பார்த்தாலே மனம் குமுறும் மோசமான மனநிலையுடையவர்களுக்கு நடுவில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது.

நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு சீனக்கதை மிகவும் முக்கியமானது. தாவோ குருமார்கள் உபதேசிப்பதில்லை. ஆணையிடுவதில்லை. மாறாக, கதை சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கதைகளில் ஒன்றே இது. தாவோ தேஜிங் வரிகளின் சாரமாக அது விளங்குகிறது. இதன் வழியாக ட்சு பாடல்களின் மையத்தை எளிதில் தொட்டுவிடலாம். சீனத்துக் கிராமமொன்றில் ஒரு விவசாயி இருந்தான். அவனிடம் ஓர் அழகிய குதிரை இருந்தது. ஒருநாள்

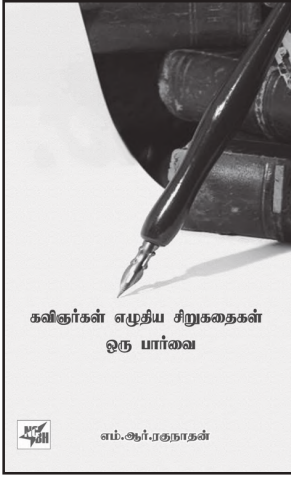
அந்தக் குதிரை கிராமத்தைவிட்டு ஓடிவிட்டது. எங்குத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட அக்கம்பக்கத்தினர் அவனைச் சந்தித்து ஆறுதல் சொன்னார்கள். “குதிரை இல்லாமல் காலம் தள்ளுவது உனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இது உனக்கு துரதிருஷ்டமான காலம்” என்று பரிதாபப்பட்டார்கள். “ஆமாம்” என்று தலையசைத்தான் விவசாயி.

அடுத்த நாளே அந்தக் குதிரை திரும்பி வந்துவிட்டது. அது தன்னோடு ஏழு குதிரைகளை அழைத்து வந்திருந்தது. அக்கம்பக்கத்தினர் மீண்டும் அவனைச் சந்திக்க வந்தார்கள். “உனக்கு நல்ல காலம் பிறந்துவிட்டது. நீ அதிர்ஷ்டக்காரன்” என்று சொல்லி மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். “ஆமாம்” என்று சொன்னான் விவசாயி. அடுத்தநாள் விவசாயியின் மகன் ஒரு குதிரையில் ஏறிச் சவாரி செய்யும்போது கீழே விழுந்து கால்களை உடைத்துக்கொண்டு வந்தான். மீண்டும் அக்கம்பக்கத்தினர் விவசாயியைச் சந்தித்து “இது நிச்சயமாக உனக்குக் கெட்ட காலம்” என்று சொன்னார்கள். அதே பழைய மனநிலையில் “ஆமாம்” என்று தலையசைத்தான் விவசாயி. மறுநாள் இராணுவத்துக்கு ஆளெடுக்க வந்த அரசாங்கத்தினர் அந்தக் கிராமத்திலிருந்த நல்ல உடல்வாகுள்ள இளைஞர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். கால் முறிந்து படுத்திருக்கும் விவசாயியின் மகனை மட்டும் விட்டுவிட்டனர். கிராமத்தினர் மீண்டும் விவசாயியைச் சந்தித்து “நீ அதிர்ஷ்டக்காரன்” என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்கள். “ஆமாம்” என்னும் பழைய பதிலையே சொன்னான் விவசாயி.

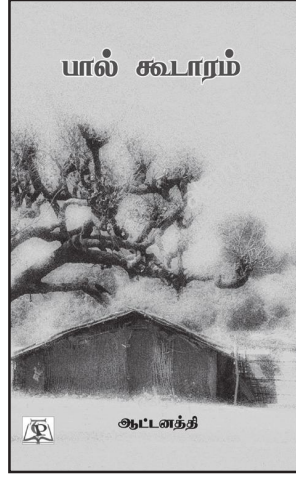
அதிர்ஷ்டக்காரன் என்று சொன்னபோதும் அந்த விவசாயி துள்ளிக் குதிக்கவில்லை. உனக்குக் கெட்ட காலம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னபோதும் சோர்ந்து முடங்கிவிடவில்லை. “அப்படியா, இருக்கலாம்” என்று எல்லாச் சொற்களையும் தன்னைக் கடந்துபோக விட்டு அனைத்தையும் அமைதியாக சலனமில்லாத மனத்துடன் எதிர்கொண்டான். “நீர் வழிப்படும் புணை” போல தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டான் விவசாயி. லாவோ ட்சுவின் ஒவ்வொரு பாடலும் இந்த அனுபவத்தையே வெவ்வேறு சொற்களில் உணர்த்துகிறது. சலனமற்ற மனம் மிகப்பெரிய வரம். “சஞ்சலம் துஞ்சித் திரியாதே” என்னும் அருணகிரியாரின் சொற்களோடு இக்கதையை இணைத்து முடிக்கிறார் நடராஜன். மொழிபெயர்ப்பு என்னும் எல்லையைக் கடந்து, தாவோவில் லயித்துத் தோய்ந்த ஒரு வாசகனின் அனுபவக்குறிப்புகள் என்கிற அளவில் இத்தொகுப்பு தமிழுக்குக் கிடைத்த முக்கியமான படைப்பு.

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 315/-

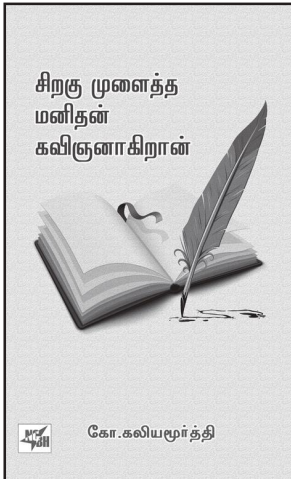
₹ 120/-

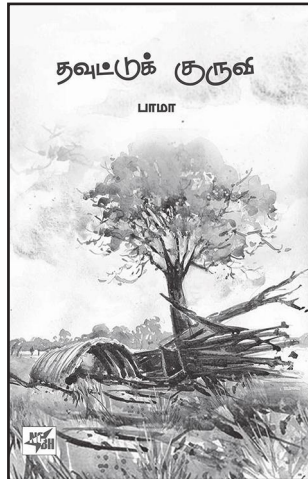
₹ 100/-

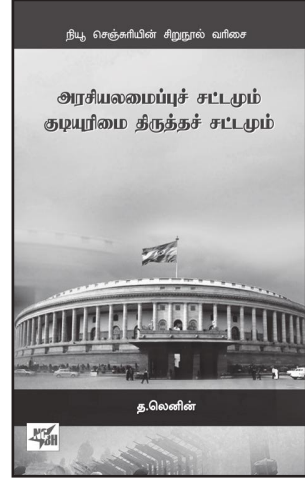
₹ 350/-

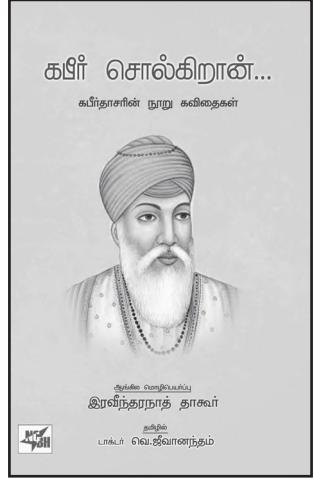
₹ 120/-

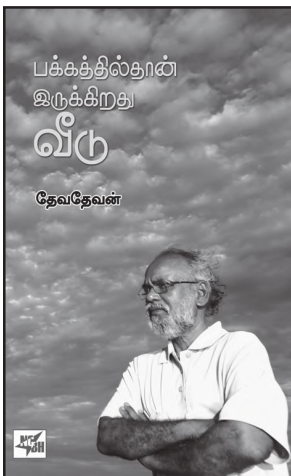
₹ 195/-

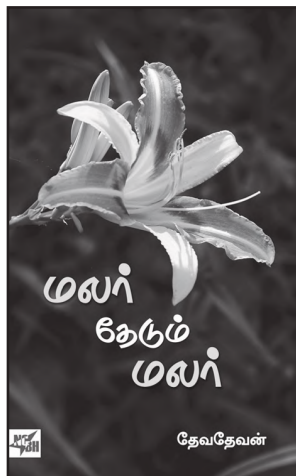
₹ 20/-

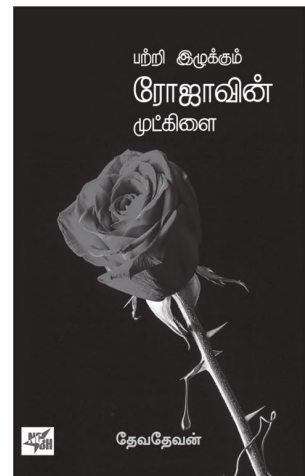
₹ 45/-

₹ 80/-

₹ 70/-

₹ 85/-

₹ 50/-

தாவரங்களும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

க.காமராசன்

அண்மையில் நடந்த சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுதியுள்ள 'தமிழரின் தாவர வழக்காறுகள்' நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலை 'உயிர் பதிப்பகம்' வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நூலைப் பற்றிய வாசக நோக்கிலான அறிமுகம் இது.

வழக்காறுகளிலிருந்து பண்பாட்டு ஆய்வுக்கு நகர்தல்

தமிழ்கூறும் உலகு நன்கறிந்த நாட்டார் வழக்காற்றியலாளர், மார்க்சியக் கருத்துநிலையாளர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன். நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகளுக்காகவும் பண்பாட்டியல் ஆய்வுகளுக்காகவும் அவருக்கு அண்மையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் மதிப்புறு முனைவர் பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. இதே காரணங்களுக்காக இந்த ஆண்டு 'விளக்கு' விருதும் பெற்றுள்ளார். இவருடைய ஆய்வு வெளியீடுகளைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது நாட்டார் வழக்காறு குறித்த ஆய்வுகளிலிருந்து புழங்கு பொருள் குறித்த ஆய்வுகளுக்கும், வரலாறு பற்றி ஆய்வுகளிலிருந்து பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் நகர்ந்துள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. எந்தவொரு வழக்காற்றைத் தொட்டாலும், எந்தவொரு புழங்கு பொருளை நோக்கினாலும் அது முழு பண்பாட்டுக் கோலத்தை நோக்கி நம்மை அழைத்துச்

செல்லும். அது சமூக உருவாக்கம், குழுமங்களின் சமூக மதிப்பு அசைவியக்கத் தொழிற்பாடுகள், தொழில்நுட்ப மாறுதல்கள் முதலானவற்றைப் பற்றிய ஒளியூட்டும் புரிதல்களை வழங்குகிறது. ஆகவே ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களின் பண்பாட்டியல் ஆய்வுகள் நகர்வு தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய ஒரு செழுமையான புரிதலுக்கு நம்மை நகர்த்திச் செல்கின்றன.

தமிழரின் தாவர வழக்காறுகள் என்ற இந்நூல் அவரது முதல் புழங்கு பொருள் ஆய்வு நூல் அல்ல. இதற்கு முன்னமே தோணி (2007), உப்பிட்ட வரை (2009), பனை மரமே பனை மரமே (2016) ஆகிய மிகச்சிறந்த ஆய்வுநூல்களை வழங்கியுள்ளார். **தமிழரின் தாவர வழக்காறுகள்** என்ற இந்நூலும் முந்தைய ஆய்வு வெளியீடுகளின் தொடர்ச்சியாக அமைந்துள்ளது.

இந்நூலாசிரியரின் ஆய்வுரை மிக எளிய தகவல்களையும் அரிய தகவல்களையும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் தொகுத்து, ஆற்றொழுக்கான மொழிநடையில் எளியோருக்கும் விளங்கும் வண்ணம் ஆய்வுத் தருக்கத்தை எடுத்துரைக்கும் பாணியில் அமைந்திருப்பது ஆகும். இந்தப் பாணியே இந்த நூலிலும் தொடர்கிறது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் தாவரங்கள்

தமிழரின் தாவர வழக்காறு நூல் பதினொரு கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்கட்டுரைகள் முன்பு இதழ்களில் வெளிவந்தவை. இப்போது திருத்தங்கள் செய்து, புதிய சில விவரங்களைச் சேர்த்து, சில விளக்கங்களை இணைத்து நல்ல அமைப்புப் பெற்ற புதிய நூலாக இந்நூலாசிரியர் உருவாக்கியுள்ளார். இந்நூலுக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையில் நூலாசிரியர் வரலாற்றுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் தாவரங்களுக்கும் உள்ள இணைப்பை வலியுறுத்தியுள்ளார். அத்துடன் “ஒவ்வொரு தாவரமும் சமூக வரலாறு தொடர்பான வழக்காறுகளையோ, சமய நம்பிக்கை தொடர்பான வழக்காறுகளையோ தன்னுள் கொண்டுள்ளன. நமது சமூகத்தின் கடந்த காலம் குறித்த சில உண்மைகளைத் தாவர வழக்காறுகளின் துணையால் நம்மால் அறியமுடியும். இச்சிறுநூல் இம்முயற்சியின் வெளிப்பாடுதான்” என முன்னுரையில் நூலாசிரியர் மிகுந்த தன்னடக்கத்தோடு கூறியுள்ளார். ஆயினும், இந்நூல் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் புழங்கு பொருள்கள் தளத்திலிருந்து நோக்கவும் கற்றறியவும் மென்மேலும் நம்மை உந்தித் தள்ளுகிறது.

ஒய்வுபெற்ற தாவரவியல் பேராசிரியர் கு.வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். அந்த மிகச் சிறிய அணிந்துரையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் தாவரங்கள் பெறும் இடம் பற்றிய குறிப்பைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்: “தமிழர் பண்பாட்டு மரபு மற்றும் அறிவியல் தொகுதியின் ஒரு முக்கியமான பண்பு அவர்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்ததுதான். இயற்கையின் முக்கியத்துவத்தை முற்றிலும் உணர்ந்த இவர்கள் இயற்கையின் வாழ்வாதாரப் பொருட்களை, குறிப்பாகத் தாவரங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தங்களுடைய கலாசாரப் பன்மத்தோடு ஒன்றிணைத்தனர். அதாவது உயிரி பன்மத்தின் ஒரு முக்கியமான கூறாகக் கலாசாரப் பன்மத்தைக் கருதினர். இது தமிழருடைய திணைக் கருத்துருவிலிருந்து தெளிவாகிறது.” இந்த உட்பொருள் நோக்கை ‘தமிழரின் தாவர வழக்காறுகள்’ நூல் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தாவரங்களும் புழங்குபொருள்களும்

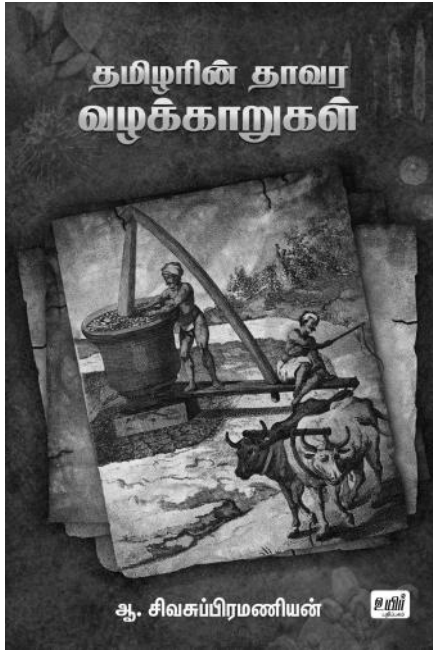
இந்நூலில் மொத்தம் பதினொரு கட்டுரைகள் உள்ளன. அவற்றில் நொச்சி, ஆவாரை, மஞ்சணத்தி (நுணா), எருக்கு, ஆமணக்கு, எள், பெருமரம் ஆகிய ஏழு கட்டுரைகள் மேற்கண்ட செடிகளும் மரங்களும் பற்றியவை. மீதமுள்ள விளக்கமாறாகும் தாவரங்கள், ஓட்டப்பிடாரம் கத்திரிக்காய், பருத்தி, தமிழர் வரலாற்றில் தாவர எண்ணெய் ஆகிய நான்கு

கட்டுரைகள் தாவரப் பயன்படு புழங்குபொருள் பற்றியவை.

இந்நூலாசிரியர் தாவர வழக்காறு ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ள தாவரங்களில் ஆவாரை தவிர, மற்றவை அனைத்தும் சமூக மதிப்பில் விளிம்பு நிலையில் உள்ளவை; புனிதப் பொருள் மதிப்பு ஏதுமில்லாதவை. ஆயினும் இவற்றில் எருக்கு, ஆமணக்கு, எள் ஆகியவை தமிழரின் அன்றாட வாழ்வில் முக்கியமான இடம் பெறுகின்றவை. ஆவாரம் பூ இன்று தமிழர் விழாவாக அறியப் பெறுகின்ற பொங்கல் விழாவின் காப்பு கட்டுதலில் பூலப்பூடு (வெண்ணிறப் பூக்களைக் கொண்டது), வேப்பிலை ஆகியவற்றுடன் இடம்பெறுகின்றது. எருக்குச் செடியின் இலை, பூ, தண்டு, வேர் என அத்தனையும் எளியோரின் மருத்துவப் பயன்பாட்டில் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் எருக்கு புனித மதிப்பு அற்றது. சிவனுக்கு எருக்கம் மாலை அணிவிக்கப்படுவது, அக்கடவுள் இடுகாட்டில் எரியும் பிணங்களிடையே நடனமாடுவதால் ஆகலாம்.

எருக்குச் செடி போன்றே ஆமணக்கும் எள்ளும் எளிய மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் மிக இன்றியமையாத இடம் பெற்றிருந்தவை. இந்நூலாசிரியர் இத்தாவரங்களின் மருத்துவப் பயன்பாட்டுக் குறிப்புகளைச் சேகரித்து எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம் இவை மருத்துவ, உணவுப் பயன்படு பொருள்களாக விளங்கிய இயல்பை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. எள்ளுருண்டை சிறார்களின் பலவித தின் பண்டங்களில் முக்கியமான ஒன்று. ஆமணக்கு எண்ணெய் கொங்குப் பகுதியில் சமையலில் தாளிப்பின்போது மிகச் சிறிதளவு சேர்க்கப்படும். இப்போது சமூக மேட்டிமை உணர்வால் அவ்வாறு சேர்க்கப்படுவதில்லை. எள் செடியின் சமூக மதிப்புணர்வு பற்றி “வீட்டில் வளர்க்கக்கூடாது என்று விலக்கப்பட்ட தாவர வகைகளுள் எள்ளும் ஒன்று. இறந்தவர் நினைவாக மேற்கொள்ளப்படும் பிண்டம் கரைத்தல் என்ற சடங்கிலும் சிரார்த்த சடங்கிலும் எள் பயன்படுத்தப்படுவதால் எள்ளையும் மரணத்தையும் தொடர்புபடுத்தி இத்தடை உருவாகியிருக்கிறது” என இந்நூலாசிரியர் விவரித்துள்ளார். ஆயினும், இந்நூலாசிரியர் இந்நூலின் பிறிதொரு இடத்தில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளது போன்று சமூக மதிப்புணர்வு, பார்ப்பனியக் கருத்துநிலை ஒன்றுடனொன்று தொடர்பு கொண்டவை போலத் தோன்றுகிறது. எளியோரின் உணவுப் பொருள்கள், சுற்றுச் சூழல் என அத்தனையும் கீழானது எனக் கருதும் உணர்வைச் சமூக மட்டத்தில் பார்ப்பனியக் கருத்துநிலையைப்

தமிழரின் தாவர வழக்காறுகள்
ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
உயிர் பதிப்பகம், சென்னை.
222 பக்கங்கள்; விலை ரூ. 210.

பேணிய தரும சாஸ்திரக் கருத்துகள் இடைக்கால அரசதிகாரத்தின் வழியாக உருவாக்கின.

இந்நூலில் உள்ள ‘பெருமரம்’ கட்டுரை மிக வித்தியாசமானது. ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த இம்மரம் மேலை வணிகத் தொடர்பால் தமிழகம் வந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. நூலாசிரியர் இம்மரம் சிவகங்கை மாவட்டம் மானாமதுரை அருகே உள்ள வேதியரேந்தல் என்ற கிராமத்தில் தருமமுனிஸ்வரர் கோயிலில் தலவிருட்சம்போல உள்ளதையும் மக்கள் வழிபட்டுச் செல்லுவதையும் பற்றிய செய்தியை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அத்துடன் இம்மரத்தின் பயன்பாடுகளைப் பட்டியலிட்டுள்ளார். இத்தகவல் துணுக்கு வெளிநாட்டு மரவகை, அவைதீகப் பின்புலமுள்ள தருமமுனிஸ்வரர் கோயில் என்பவற்றை சமூக வரலாற்றில் ஏதோ ஒருவகையில் இணைத்துநோக்கத் தூண்டுகிறது.

புழங்குபொருள்களும் சமூக உருவாக்கமும்

புழங்கு பொருள்களுக்கும் சமூக உருவாக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை இந்நூலில் உள்ள தாவரப் புழங்குபொருள்கள் பற்றிய கட்டுரைகள் நன்கு விவாதித்துள்ளன. குப்பைக் கூட்ட உதவும் விளக்குமாறுகள் எந்தெந்தத் தாவரங்களிலிருந்து உருவாக்கப்படுகின்றன, அவை பற்றி வழக்காறுகள் என்ன என்பதைப் பற்றிய விசாரணையினூடாகப் பல சுவையான சமூக மதிப்புணர்வுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

பருத்தி, எண்ணெய், கத்திரிக்காய் ஆகியவற்றை ஆராய்வதனூடாக சமூக அசைவியக்கங்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பருத்தி, எண்ணெய் ஆகிய புழங்குபொருள்களின் ஊடாக நெசவுத் தொழில், செக்குத் தொழில், இவற்றை மேற்கொண்டோர் சமூக இருப்புக்கு வருதல் முதலானவை பற்றிய ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ளார். இதைப் போலவே ஓட்டப்பிடாரம் கத்திரிக்காய் பற்றிய ஆய்விலும் சமூக வரலாற்று அசைவியக்கத்தை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ஓட்டப்பிடாரம் கிராமத்தில் நடுத்தர உடைமையாளர் (இரண்டரை ஏக்கர் முதல் நான்கு ஏக்கர் வரை), சிறு உடைமையாளர் (இரண்டரை ஏக்கருக்கும் குறைந்த அளவு) வாழ்ந்தனர். இந்நிலவுடைமையாளர்களில் எண்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் வேளாளர் குடும்பங்கள். மள்ளரும் ஆதிதிராவிடரும் ஒருசில சிறு நில உடைமையாளராக இருந்தாலும் பெருமளவிலும் வேளாண் தொழிலாளராக இருந்தனர். நெல், சிறுதானியங்கள், பயிறு வகைகள் முதலானவை பாரம்பரியப் பயிர்கள். மிளகாயும் கத்திரிக்காயும் நவீன பயிர்கள். இவை காலனிய நகர உருவாக்கத்தால் தோன்றிய நடுத்தர வர்க்கத்தின் சமையல் தேவைக்காகப் பயிரிடப் பெற்றவை. உடனடி சந்தை வாய்ப்பு பெற்றவை. சந்தைப் பயிரான கத்திரிக்காய் பயிரிடப் பெற்றதும், காலனிய சமூக அசைவியக்கங்களாலும், இடஒதுக்கீட்டின் விளைவாக மின்பகிர்மானக் கழகத்தில் ஓயர்மேன், ஹெல்பர் போன்ற கீழ்நிலைப் பணிகளையேனும் மள்ளர்கள் பெற்றதாலும் நிலஉடைமையில் மாற்றம் விளைந்து வேளாளரிடமிருந்து மள்ளருக்கு நிலம் கைமாறியுள்ளதை மிகவும் நல்ல முறையில் எடுத்துக்கூறியுள்ளார். அத்துடன் நிலவுடைமை சாதிப் பண்பாட்டின் வீழ்ச்சியைப் பின்வருமாறு சுட்டியுள்ளார்: “விற்பனைக்கு வரும் வேளாளர்களின் வீடுகளை உரிய விலை கொடுத்து வாங்கும் பணப்புழக்கம் வேளாளரிடம் இல்லாமையாலும் இருந்தவர்களும் நகர்ப்புற வீடுகளையே விரும்பியதாலும் பணப்புழக்கம் இருந்த மள்ளர்கள் இவ்வீடுகளை விலைக்கு வாங்கத் தொடங்கினர். வாழும் தெருவைக் கூறினால் ஒருவரின் சாதி அடையாளத்தைக் கண்டறியலாம் என்ற நிலவுடைமைச் சமூகப் பண்பாட்டின் வீழ்ச்சியாக இது அமைந்தது. போராட்டங்கள் எதுவுமின்றி பொருளாதார வளர்ச்சியின் துணையால் இம்மாறுதல் அமைதியாக நிகழ்ந்துள்ளது.”

ஒரு விவாதம்

மேலேயுள்ள கூற்றில் நிலவுடைமை சாதிமுறைப் பண்பாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியின்

துணையால் மாற்றம் அமைதியாக நிகழ்ந்துள்ளது என இந்நூலாசிரியர் கூறியுள்ளார். ஆயினும், இக்காலத்தில் சாதிமுறைப் பண்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கும் திராவிட-பொதுவுடைமை இயக்கக் கருத்துநிலைக்கும் செயல்பாடுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு நன்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மற்றொரு புறம் இந்நூலாசிரியர் சமூக உருவாக்கத்தில் சாதிப் படிநிலை அந்தஸ்தைக் கட்டியமைப்பதிலும் பேணுவதிலும் பார்ப்பனக் கருத்துநிலையின் பங்கை இந்நூல் கட்டுரைகளின் பல இடங்களில் நன்கு வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக, சாதிமுறை சமுதாய அமைப்பின் வெளிப்பாடாக மட்டும் மனுநீதி இல்லாமல், அதனை ஆக்கிப் பேணிப் பாதுகாக்கும் கருத்துநிலைக் கருவியாக விளங்கியுள்ளதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். குறிப்பாக, எண்ணெய் ஆட்டுதல் மிக முக்கியமான தொழில் ஆன பின்னரும், எண்ணெய் மிக முக்கியமான பண்டம் ஆன பின்னரும், இதன் வழியாக அத்தொழிலில் ஈடுபட்டோர் பொருளாதார அளவில் உயர்ந்தாலும் சமூக உறவுத் தளங்களில் மதிப்பைப் பெற முடியாது மனுதர்மக் கருத்துகளால் அமுக்கப்பட்டதை இந்நூலாசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதுபோன்றதே நெசவுத் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைக்கும் சமூக மதிப்புக்கும் உள்ள முரண்தலை ஆகும். இம்முரண்தலைக்கு பார்ப்பனக் கருத்துநிலைச் செல்வாக்கும் மனுதருமமும் காரணமாக இருந்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

இதுபற்றிய விவாதத்தைச் சமுதாய அமைப்பு, உற்பத்தி முறை, அடித்தளம்-மேற்கட்டுமானம் பற்றிய வாதங்களைச் சுருக்கமாக எடுத்துக்கூறிய பின்னர், “இந்தியாவின் சாதிகளைப் பொருள் உற்பத்திமுறை என்ற அடித்தளமே உருவாக்கியுள்ளது. ஆனால் அதில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை உருவாக்கிப் பாதுகாப்பதில் மேற்கட்டுமானத்தின் பங்கும் உண்டு” என்று வலியுறுத்துகின்றார். இதனால் உழைக்கும் மக்களிடையே பிளவு நிலவுவதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்: “அயம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கரிசல் நிலப்பகுதியில் பல்வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் களை எடுப்பு, தானியக் கதிர் கொய்தல், தட்டை அறுத்தல் ஆகிய வேளாண் செயல்களில் ஒன்றாக ஈடுபடுவதைக் கண்டிருக்கிறேன். கதை சொல்லல், கேலி பேசல், ஆறுதல் கூறுதல், வம்பு பேசுதல் என ஒரே கூச்சலும் கும்மாளமுமாய் இருக்கும். உச்சிப்பொழுது நெருங்கும்போது ஆங்காங்கே உள்ள உடைமரத்தின் நிழலில் கஞ்சி குடிக்க அப்பெண்கள் ஒதுங்குவார்கள். இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுடன் தத்தம் சாதியினருடன் அமர்ந்தே கஞ்சி குடிப்பார்கள். சற்றுமுன் ஒன்றாக உழைப்பில்

ஈடுபட்டவர்கள் வெகு இயல்பாக இப்போது தனித்தனியான குழுக்களாக அமர்கின்றார்களே? இதை அடித்தளம் முடிவு செய்ததா? மேற்கோப்பு முடிவு செய்ததா?”.

இவ்வாறு எதார்த்த நிலை இருந்தாலும் மனுதர்மத்தையும் பார்ப்பனக் கருத்துநிலையையும் எதிர்த்து விமர்சனம் செய்வது குறித்து தயக்கம் காட்டும் மார்க்சியவாதிகளும் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். அவர்கள் சமூக அடித்தளம், மேற்கட்டுமானம் குறித்த மார்க்சியக் கொள்கை சட்டகத்தைப் பிரயோகநிலையில் அல்லாமல், ஒரு வரைசட்டகமாகக் கிளிப் பிள்ளை போல திரும்பத்திரும்பக் கூறிவருகின்றனர். சமூக எதார்த்த நிலையையும் வரலாற்று எதார்த்த நிலையையும் கருத்தில் கொள்ளாத இத்தகைய மார்க்சியவாதிகளை இந்நூலாசிரியர் பின்வருமாறு விமர்சனம் செய்துள்ளார்: “இப்போது மார்க்சியவாதிகள் சிலர் மார்க்சியக் கேடயத்தைப் பயன்படுத்தி மனுவைப் பாதுகாக்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். ... வார இதழில் (2019 ஜூலை14-20) “மார்க்சியப் பார்வையில் சாதியம்” என்ற கட்டுரையில் பேராசிரியர் தோதாத்ரி எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையில் ‘... சாதியத்திற்குக் காரணம் மனு ஸ்மிருதி’ என்று கூறி, அதற்கு அடுத்தபடியாக ‘அதை எழுதியவரைத் தாக்குவது ஒரு கருத்துமுதல்வாத நிலைப்பாடுதான்’ என்ற தத்துவார்த்த(!) முடிவுக்கு வந்துள்ளார். அப்படியானால் அரசியல் போராட்டம், பொருளாதாரப் போராட்டம் என்பனவற்றுடன் தத்துவார்த்தப் போராட்டம் என்று ஒன்று மார்க்சியத்தில் உள்ளதே! இது கருத்துமுதல்வாத நிலைப்பாடுதானா? என்ற வினா எழுகிறதே?”. இவ்விமர்சனத்தை சமூக உருவாக்கத்தில் எண்ணெய் ஆட்டும் தொழிலும் இத்தொழிலை மேற்கொண்டோரும் மனுதர்மக் கருத்துகளால் ஒடுக்கப்பட்டதைக் குறித்து விவாதத்தை மேற்கொள்ளும் இடத்தில் சரியாகச் சுட்டியுள்ளார்.

முடிவாக...

மேலே எடுத்துக்காட்டியவாறு ‘தமிழின் தாவர வழக்காறுகள்’ பலவிதமான அறிவார்ந்த வாதங்களையும் தருக்கங்களையும் முன்வைத்து வழக்காறு பற்றிய ஆய்வுத் துறைக்கும் தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்று அறிவுக்கும் ஒளியூட்டுகிறது.

இந்நூலில் எண்ணற்ற ஒளிப்படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை இந்நூல் கருத்துகளை விளங்கிக் கொள்ள பெருமளவில் துணை செய்கின்றன. மிகச் சிறப்பாக வடிவமைப்பும் அச்சும் செய்யப்பட்டுள்ள இந்நூல் வாசிப்பு ஒருவிதமான புதுவிதமான அனுபவமாக அமைந்தது.

செய்வதறிந்து செயல்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம்

க.பழனித்துரை

எந்தச் செயலும் வெற்றியைக் கொண்டுவந்துவிடும் - அந்தச் செயலை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்தால். அந்தச் செயல்முறையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது, தாங்கள் செய்யக்கூடிய பணி பற்றிய புரிதலும், பணியினை நிறைவேற்ற ஆற்றலும் திறனும் தான். இந்த இரண்டையும் யார் தொடர்ந்து வளர்த்துக்கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் செய்யும் பணிகள் அத்தனையும் நிறைவு பெறும். அதுதான் வெற்றிச் சிந்தனையாளர்கள் கூறும் தாரக மந்திரம். ஆனால் அதற்குத் தேவை முறையான பயிற்சி. அது நாவிதர் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, ஆசிரியப் பணியாக இருந்தாலும் சரி, ஆண்டவனுக்கு பூஜை செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, அத்தனைக்கும் தேவை முறையான பயிற்சி. பயிற்சி இல்லாமல்

ஒருவர் செய்யும் எந்த வேலையும் வெற்றியையும், நிறைவையும் கொண்டு வராது. அனைவருக்கும் பயிற்சி வேண்டும் என்று கூறும் நாமும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பயிற்சி தேவை என்று கூறுவது கிடையாது; அவர்களும் எங்கள் பணிகளைச் சிறப்புடன் செய்து முடிக்க எங்களுக்குப் பயிற்சி தேவை என்று கேட்பது கிடையாது. ஆனால் கோடிக்கணக்கான மக்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கின்ற முடிவுகளை எடுக்கின்ற இடங்களில் அமர்ந்து, தங்களின் பங்களிப்பின் மூலம் முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். உண்மையிலேயே நம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தங்கள் பங்கு பணி பற்றிய புரிதலுடன் செயல்பட்டு முடிவுகள் அனைத்தும் எடுக்கப்படுகின்றனவா என்ற கேள்விக்கு எவரும் ஆம் என்று கூற இயலாது.

அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பயிற்சி தேவையோ அந்த அளவுக்குப் பயிற்சி வழங்கும் அளவுக்குத் தரம் வாய்ந்த பயிற்சி நிறுவனங்கள் இன்றுவரை உருவாக்கப்படவில்லை. பயிற்சி நிறுவனங்கள் இல்லை என்பதும் தெரியும். இருந்தபோதிலும் அதைப்பற்றிய கவலையும் யாருக்கும் இல்லை என்பதுதான் ஒரு சோக நிகழ்வு. அப்படிப் பயிற்சியற்று நம் பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் நம் மக்கள் பிரதிநிதிகளின் பாராளுமன்ற, சட்டமன்றச் செயல்பாடுகள் மங்கி வருவதாகவும், அதன் அடிப்படையில் பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற நாட்கள் தொடர்ந்து குறைந்து வருவதாகவும் நம் பாராளுமன்ற, சட்டமன்றச் செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்த அயோவா மற்றும் டியூக் பல்கலைக்கழக ஆய்வு அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. பல நேரங்களில் சட்டமன்றத்திற்குள்ளும் பாராளுமன்றத்திற்குள்ளும் செய்ய வேண்டிய பணியை வீதியிலும், வீதியில் செய்ய வேண்டிய பணியை சட்டமன்றம் மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்குள்ளும் நம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் செய்கின்றனர் என்றும் அந்த அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. அத்துடன் பாராளுமன்ற, சட்டமன்றச் செயல்பாடுகளின் திறன் கூட்டப்பட வேண்டும் என்றால் பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பங்கு பணி பற்றிய பார்வை முறையாக உருவாக்கப்படல் வேண்டும். பங்கு பணி பற்றிய புரிதலை அவர்களுக்கு உருவாக்க வேண்டுமென்றால் முறையான தொடர் பயிற்சி அவசியம் என்பதனையும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன - அந்த அறிக்கைகள்.

அதுபோலவே தான் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும் தங்கள் பணியை சிறப்பாகச் செய்திட முறையான பயிற்சி அவசியம் என பல அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன. குறைந்தபட்சம் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க இந்தியா முழுவதும் பயிற்சி நிலையங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

எனவே ஊராட்சியில் சிற்றூராட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மாவட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருந்தாலும், தங்கள் பங்குபணிகளைத் தெரிந்து கொண்டு, பயிற்சியின் மூலம் திறனையும் ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொண்டு செயல்படவில்லை என்று சொன்னால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தலைவராக இருந்து அதிகாரிகளையும் அலுவலர்களையும் வேலைவாங்கி மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாது. அதற்குப் பதிலாக அதிகாரிகளின் ஆணைப்படி

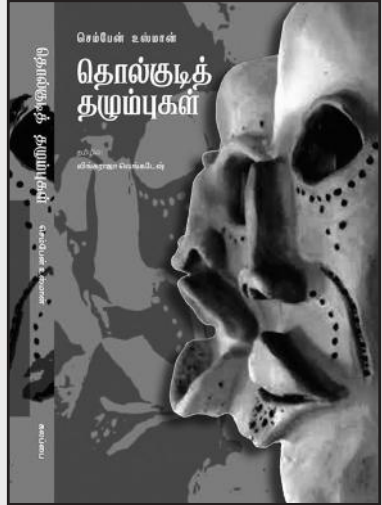
அதிகாரிகளுக்குப் பணிந்து செயல்படக்கூடிய சூழல் வந்துவிடும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு இந்தியாவில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள உள்ளாட்சி அரசாங்கம் முந்தைய உள்ளாட்சிகளைவிட அதிக அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு அரசாங்கம். அந்த அரசாங்கத்தை நடத்திட மேம்பட்ட ஆற்றல் என்பது ஒவ்வொரு உள்ளாட்சிப் பிரதிநிதிக்கும் தேவை என்பது எவ்வளவு பேருக்குப் புரியும் என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக, நம் அரசியல்வாதிகளுக்கு தேர்தலில் மக்களிடமிருந்து எப்படி வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி பெறுவது என்பதை தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தலுக்குப் பிறகு மக்கள் பிரதிநிதியாக மக்களுடன் எப்படிப் பணியாற்றி மக்களின் மேம்பாட்டுக்குப் பணியாற்றுவது என்பது தெரியாத காரணத்தால்தான், சுதந்திரம் அடைந்து 70 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் சாதாரண ஏழை குடிமக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அனைவரையும் மதிக்கத்தக்க மரியாதையுடைய மானுட வாழ்க்கையை வாழ வைக்க முடியவில்லை.

இந்தியாவில் அற்புதமான, விரிவான ஒரு அரசியல் சாசனம் இருக்கிறது. மேற்பட்ட ஏழைகளுக்கான பாதுகாப்புக்கும் மேம்பாட்டுக்குமான சட்டங்கள் ஆயிரத்துக்கும் மேல் இருக்கின்றன. 2000க்கும் அதிகமான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. மேம்பாட்டை உரிமையாக ஆக்கி பல உரிமைக்கான திட்டங்களை இயற்றி, அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த மிக அதிக அளவில் நிதியினை ஒதுக்கி செயல்படுத்தி வருகிறது இந்தியா. இந்தியாவைப் பாதுகாப்பதற்கும் முன்னேற்றுவதற்கும் 30 லட்சம் பேர் கொண்ட ராணுவம், 29 லட்சம் பேர் கொண்ட மத்திய அரசு ஊழியர்கள், 72 லட்சம் பேர் கொண்ட மாநில அரசுகளின் ஊழியர்கள், 20 லட்சம் பேர் கொண்ட உள்ளாட்சி ஊழியர்கள் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இருந்தும், இந்தியாவில் வாழும் அனைவருக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க முடியவில்லை, ஆரோக்கியமான வாழ்விடச் சூழலை உருவாக்க முடியவில்லை, அடிப்படை வசதிகளை உருவாக்கித் தர முடியவில்லை, கல்வியைத் தர முடியவில்லை, அவரவர் தகுதிக்கும் திறமைக்கும், தேவைக்கும் ஏற்ப வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர இயலவில்லை. இவற்றுக்கான காரணங்கள் என்ன என்று ஆய்ந்தபோது கண்டுபிடித்ததுதான் “அதிகாரமற்ற குடிமக்களாக பெரும்பான்மைச் சமூகம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது”. எனவே அதிகாரமற்று நுகர்வோராகவும், வாக்காளராகவும், மனுதாரராகவும் வாழும் பெரும்பான்மை மக்களை

மதிப்புமிக்க, பொறுப்புமிக்க, அதிகாரமுள்ள குடிமக்களாக மாற்றிட கொண்டு வந்ததுதான் இன்றைய உள்ளாட்சி அரசாங்கம்.

இந்தப் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கம் என்பது 1993ஆம் ஆண்டு அரசியல் சாசனத்துக்குள் பகுதி ஒன்பதாகப் புகுத்தப்பட்டு, மத்திய, மாநில அரசுகளுடன் இணைந்த மூன்றாவது அரசாங்கமாக உருவாக்கிவிட்டார்கள். இந்தப் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கம் என்பது பல புதிய பொறுப்புக்களுடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நம் தலைவர்கள் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் செயல்படும்போது மக்கள் பங்கேற்போடு செயல்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். இந்த உள்ளாட்சி அரசாங்கம் நான்கு முக்கியமான திசைகளில் பயணிக்க வேண்டும். ஒன்று, கிராமங்கள் பொருளாதார மேம்பாடு அடைய செயல்பட வேண்டும். இரண்டு, சமூக நீதி வழங்க முயல வேண்டும். மூன்று, மக்களாட்சியை உள்ளாட்சிச் செயல்பாடுகள் மூலம் விரிவடையச் செய்ய வேண்டும். நான்கு, எல்லாச் செயல்பாடுகளும் மக்கள் பங்கேற்போடு திட்டமிட்டு நடைபெற வேண்டும். இந்தச் செயல்பாடுகள் அத்தனையும் மத்திய, மாநில அரசுகளால் இன்றுவரை செயல்பட்டு வெற்றிபெற இயலாதவை. எனவே அதிக கனமிக்க பொறுப்புக்கள் உள்ளாட்சிகளின் தோள்மீது இந்த அரசியல்சாசன திருத்தச் சட்டங்கள் மூலம் சுமத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கனமான பணிகளை நிறைவேற்ற தேவையான புரிதலையும், திறனையும் வளர்த்துக் கொண்டு செயல்பட்டால் மட்டுமே, தங்கள் பணிகளில் வெற்றி பெறமுடியும். இதற்கும் மேலாக ஒரு பணி இருக்கிறது. மத்திய, மாநில அரசுகளின் மூலம் வரும் நிதியினைக் கண்டுபிடித்து கொண்டுவருவது என்பது ஒரு சிக்கலான பணி. அதைக் கண்டுபிடித்து விட்டால் உள்ளாட்சிக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையே இருக்காது. இந்தப் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்கிக் கால் நூற்றாண்டு கடந்த பின்பும் பஞ்சாயத்து அரசாங்கம் தெருக்களைச் சுத்தம் செய்யவும், குடிநீர் தந்திடவும், தெருவிளக்கு பராமரிக்க மட்டும் வந்ததுபோல் நினைத்து செயல்பட வைக்கப்பட்டுள்ளதுதான் வேதனையான ஒரு சம்பவம். இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புக்கள் ஆட்சி செய்வதற்கும், மக்களோடு இணைந்து திட்டமிட்டு முன்னேற்றம் கொண்டு வருவதற்கும் ஆளுகை செய்வதற்கு வந்தது என்ற புரிதல் இல்லாது செயல்படுவதும் ஒரு சோக வரலாறே. இந்தப் புதிய உள்ளாட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள், உள்ளாட்சியை நிர்வாகம் செய்வதுடன், மாநில அரசின் 37 துறைகளுடன் இணைந்து பணியாற்றி,

அந்த அரசுத்துறைகளால் நிறைவேற்றப்படும் பணிகளை மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். இதைவிட தலையாய பணியான சமூகத்தை ஜனநாயகப்படுத்தும் வேலையினை கடப்பாடுடன் இந்த உள்ளாட்சி அமைப்புக்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் செய்தாக வேண்டும். அதற்கு முதலில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஜனநாயக நெறியில் செயல்பட பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு நம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பதவியில் ஒரு குட்டி மன்னராட்சியை நடத்த விரும்புகின்றனரேயன்றி ஒரு குட்டிக் குடியரசை நடத்த விரும்பவும் இல்லை, தெரியவும் இல்லை. நம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மக்கள் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தாமல், மக்களை மதிக்கக்கூடியவராக, மக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவராக, மக்களுக்குக் கடமைப்பட்டவராக, கடப்பாடு உள்ளவராக தங்கள் சிந்தனையையும், நடத்தையையும் மாற்றி தன்னை இழந்து ஆத்ம சக்தியின் அடிநாதமாக உருவெடுத்துச் செயல்பட அனைவரும் முயலவேண்டும். இதுதான் இன்றைய மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் நாம் எதிர்பார்ப்பது.

தொல்குடித் தழும்புகள்
செம்பேன் உஸ்மான் | தமிழில் - விங்கராஜா வெங்கடேஷ்
விலை. ரூ.180 | கலப்பை பதிப்பகம்
போ: 94448 38389 | kalappai.in@gmail.com

ஆப்பிரிக்க சினிமாவின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிற செம்பேன் உஸ்மான் சிறுகதைகள் இதுதான் அவர்கள் தொல்குடித் தழும்புகளைப் பெற்ற கதை, அவர்கள் அடிமை வாழ்வை ஏற்க மறுத்த கதை.

போற்றப்படும் புனிதங்கள்...?

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதூர் (நெடு. 29) என்னும் பாடல் அடியும் குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை / மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்து (சிறு: 136-137) என்னும் அடிகளும் பழந்தமிழர் தம் பெருமையை உணர்த்தும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஒரு நாட்டின் பெருமை மாட, மாளிகை, கூட, கோபுரங்களால் தீர்மானிக்கப்படும். அந்த வகையில் நெடுநல்வாடை குறிப்பிடும் அந்த மூதூராகிய நகரத்தில் மிக உயர்ந்த மாடங்கள் நிறைந்துள்ளன.

சிறு பாணாற்றுப் படையில் மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடல் அடிகளின் முன்னும் பின்னும் உள்ள அடிகளில் படிமமாக ஒரு காட்சி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போதுதான் ஈனப்பட்ட

நாய்க்குட்டி தன் தாயின் மார்க் காம்பில் பால்சூடிக்க முயல்கிறது. பசியால் வாடும் நாய் பால் கொடுக்க இயலாமையால் குரைக்கின்றது. அஃறிணையாகிய பிறந்த குட்டியும் ஈன்ற தாயும் பசியால் வருந்துவது அந்தக் குடிசையின் ஒருபுறம்.

அந்தக் குடிசை சீர்கெட்டுப்போய்க் கழிகள் அவிழ்ந்து தொங்குகின்றன. சுவர் சிதைந்து தரையில் காளான் பூத்திருக்கிறது. அக்குடிசையில் வாழும் பாண்மகள் குப்பையில் கிடக்கும் வேளைச் செடியில் ஏற்கனவே பலமுறை கிள்ளி எடுத்து மறுபடியும் துளிர்ந்ததைக் கிள்ளி வருகிறாள். அதைச் சுண்டுவதற்கு உப்புக்கூட அந்தக் குடிசையில் இல்லை. உப்பில்லாமல் வெந்த அந்தக் கீரையை மற்றவர்களின் பழிப்புக்கு அஞ்சிப் படலைச் சார்த்திக்கொண்டு உறவுகளுக்குக் கொடுக்கின்றாள்.

அஃறிணை, உயர்திணை என்னும் வேறுபாடில்லாமல் வறுமையில் வாடுவதைச் சங்க இலக்கியங்களில் நிறையக் காணலாம். நாணயத்தின் ஒருபக்கம் பெருமையாக - போற்றத்தக்க புனிதமாகத் தெரிகின்றது. இன்னொரு பக்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் போற்றப்படும் புனிதம் கேள்விக்குறி ஆகின்றது.

பட்டினப் பாலையில் சோழநாட்டின் சிறப்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் சோறாக்கும்போது வடிக்கப்படும் கஞ்சி ஆறுபோலப் பரவும். காளைகள் மிதிப்பதால் எங்கும் சேறாகும். சோறு ஆக்கிய கொழுங்கஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஓழுகி / ஏறு பொரச் சேறாகி (பட். 44-46). சோழ நாடு சோறுடைத்து ஆலயங்கள் நிறைந்த பகுதி, ஆயகலைகளை வளர்த்த பகுதி எனப் பெருமையாகப் பேசப்படும் இம்மண்ணில் இன்னொரு வகையான பதிவும் காணப்படுகின்றது. கதிரோன் தோன்றினான் / கவலை கொண்டு ஏங்கினோம் / உடையோ கோவணம் / உணவோ நீராகாரம். இதனைப் பெரும் புலவர்கள் எழுதவில்லை. காலங்காலமாக ஒருங்கிணைந்த தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் கீழ்த் தஞ்சையில் - தற்போதைய திருவாரூர், நாகப்பட்டினம் மாவட்டங்களில், அதாவது நஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் பகுதியில் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் பாடும் பாடல்.

சோழநாட்டைப் பற்றிய ஒரு பெரிய பிம்பம் இந்தப் பாடலைக் கேட்கும் போது மெல்ல மெல்லக் கரைவது போல உள்ளது. சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்படும் பாலை நிலம், இக்காலத்தில் சொல்லப்படும் வானம் பார்த்த பூமியில் வறுமையால் வாடுவது இயல்பு. ஆனால் காவிரி பாயும் சோழநாட்டில் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்கள் வறுமையில் வாடினால் காலங்காலமாகப் பெருமையாகப் பேசப்படும் சோழநாடு கேள்விக் குறி பெறுவதில் வியப்பில்லை.

உழைப்பவன் - உழைக்காதவன் என்றில்லை; யாரும் பசியால் வாடக்கூடாது. இப்போது தீவிரவாதம், பயங்கரவாதம் என்னும் சொற்கள் அதிகமாகப் புழக்கத்தில் உள்ளன. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து / கெடுக உலகியற்றி யான் (திருக்.1062) என்னும் உலகப் பொதுமறை தந்த திருவள்ளுவரையும் தனியொருவனுக்கு உணவில்லை எனில் / ஜகத்தினை அழித்திடுவோம் (பார.பாட.1829) என்னும் மகாகவியையும் எந்த வாதிகளில் அடக்குவது?

இமயமலையில் உற்பத்தி ஆகி வரும் கங்கை நதி இந்தியாவில் புனிதமான நதியாகப் போற்றப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களிலேயே கங்கையைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கங்கையில் நீராடுவதும் காசியில் உயிர் பிரிவதும் இன்றும் புனிதமாகக் கருதப்படுகின்றன. தீபாவளி

அன்று கங்கா ஸ்நானம் ஆச்சா? என்று பார்ப்பனர் மட்டும் அல்லாமல் மற்றவர்களும் தமிழகத்தில் கேட்பது காதில் விழும்.

காவிரியும் புனிதமான ஒன்றாகவே கருதப்படுகின்றது. நாற்பது - ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், மருத்துவமனைக் கழிவுகள், கரை ஓரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் கழிப்பறைக் கழிவுகள் எல்லாம் காவிரி ஆற்றில்தான் விடப்படுகின்றன. எல்லா ஆறுகளின் நிலையும் இதுதான். அறிந்தவர்கள் தெரிந்தவர்கள் நீர்நிலைகளில் குளிக்க மாட்டார்கள். ஓடுகின்ற நீரில் ஒன்றுக்கு விட்டால் வெள்ளத்தோடு வெள்ளம் என்றொரு சொல்வச் சொல் உள்ளது. இதை நினைத்துக் கொண்டுதான் சிலர் ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இருந்தாலும் கிடக்கும் நீர் காட்டிக் கொடுத்துவிடும். பல லட்சம் பேர் புனித நீரையும் கும்பகோணம் மகாமகக் குளத்தில் நீர் மட்டும் குறையவில்லையாம். நீரில் கரிப்புத் தன்மை அதிகம் இருந்ததாம்.

தாலி, மணியை மஞ்சள் கயிற்றில் கோத்துப் போட்டுக் கொள்வதை மகளிர் விரும்புவதில்லை. சங்கிலியில்தான் அணிகிறார்கள். அது தங்கமாகவும் இருக்கலாம்; கவரிங்காகவும் இருக்கலாம். சில மகளிரின் கழுத்தில் மஞ்சள் கயிறு கிடக்கிறது. மஞ்சள் கயிற்றின் மகிமையைப் புரிந்து கொண்டு விட்டார்கள் போலும் என்று நினைத்தால் கதை வேறொன்றாக இருக்கிறது.

இரயிலில் திருட்டுப் பயம். கங்கையில் குளிக்கும்போது நீருக்குள் நீந்தி வந்து சங்கிலியை அறுத்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்களாம். ஆளுக்கு ஆள் ஒவ்வொன்றைச் சொல்லிச் சொல்லிப் பயமுறுத்தி விடுவார்கள்.

அங்கு மட்டுமில்லை; இங்கு மட்டும் என்ன வாழ்கிறதாம்? வடக்கத்திச் சீமையில் இருந்து சோழநாட்டுப் பகுதிக்குக் கூலி வேலைக்கு வரும் மகளிரின் கழுத்து வெறுமையாக இருக்கும். திருமணம் ஆனவர்களா? ஆகாதவர்களா? கைம்பெண்ணா? புரிந்துகொள்ள முடியாது. கேட்கும்போதுதான் காரணம் புரிந்தது. கழற்றிப் பெட்டி, அடுக்குப் பாணையில் வைத்துவிட்டு வேலைக்கு வருவார்களாம். தாலி, சங்கிலிப் பறிப்பு இந்திய வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாக நிகழ்வதை அறியமுடிகிறது.

பெரும்பாலும் வடநாட்டவர் இராமேஸ்வரம் செல்லவேண்டும் என்று நினைப்பது போலத் தென்னாட்டவர் காசியில் ஒரு முழுக்குப் போடவேண்டும் என நினைப்பார்கள். ஒரு கோடையில் காசியை ஒட்டி ஓடும் கங்கையின் நீரைவிட, நகரின் சாக்கடைக் குழாய்கள் வழியாக ஆற்றில் ஊற்றுவதே கண்ணில் பட்டது. சிலர்

குளிக்கவே அச்சப்பட்டுக் காசிக்கு வந்து விட்டோமே என்று விரலால் தொட்டுத் தலையில் தெளித்துக் கொண்டனர்.

காசியில் இறந்தால் கைலாசம் போகலாம் என்று வந்தவர்கள், ஆதரவு அற்றவர்களின் சடலங்கள் எரிந்தும் எரியாமலும், கங்கைக்குள் தள்ளிவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். கர்மத்தைத் தொலைக்க காசிக்குப் போனால் அங்கே இரண்டு தலையை விரித்துப்போட்டுக் கொண்டு ஆடியதாம் என்னும் சொல்வச் சொல்தான் நினைவிற்கு வந்தது.

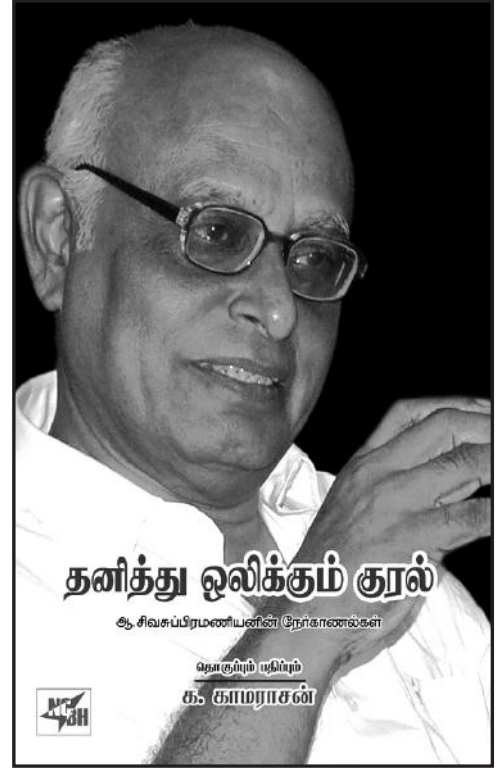
இவை எல்லாம் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் நேர்காணல் அடங்கிய தனித்து ஒலிக்கும் குரல் என்னும் நூலைப் படிக்கும்போது நினைவிற்கு வந்தன. ஒன்றைத் தனித்துப் பார்ப்பதைவிட இன்னொன்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இரண்டிற்கும் உள்ள நல்லது கெட்டது தெரியும். மரபு சார்ந்த மொழியாய்வு, இலக்கிய ஆய்வுகளை விட மொழியியல், ஒப்பிலக்கியம் வழி செய்யப்படும் ஆய்வுகள் பார்வையை விரிவடையச் செய்கின்றன.

இந்தியாவில் திராவிடம், ஆரியம் சார்ந்த வரலாறுகள் எழுதப்படுகின்றன. தொன்மை, மொழி, இலக்கியம், நாகரிகம், பண்பாடு, வரலாறு என அனைத்தும் ஆரியரிடம் இருந்து திராவிடர் பெற்றனர் என்னும் கருத்து தொடக்கம் முதல் மேலோங்கி இருந்தது. தொல்லியல், கல்வெட்டியல், மானுடவியல், சமுதாயவியல், மொழியியல் போன்ற பல்துறை ஆய்வுகள் வளர வளரத் திராவிடம் பற்றிய புரிதலும் தொன்மையும் மேலோங்குகின்றன. இந்தியாவின் தொன்மைக் குடியினர் திராவிடர் என்பதும் சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடரது என்பதும் உறுதி செய்யப்படுகின்றன.

இவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தொன்மை தெரியும்; காலங்காலமாகப் படிந்திருக்கும் அறியாமை, மூடநம்பிக்கை போன்றவை வெளிப்படும். போற்றப்படும் புனிதங்கள் கேள்விக் குறியாகிவிடும்.

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் தொடக்கத்தில் தமிழில் புலவர் பட்டம் பெற்றவர். நாட்டுப்புறவியலில் மிகுந்த ஈடுபாடும் கொண்டவர். பேராசிரியரின் நூல்களில் ஒரு செய்தியைப் படிக்கும்போது அது தொடர்பாக ஒரு கேள்வி எழும். செய்தி புதுமையாகத் தெரிவதோடு அது தொடர்பான ஐயமும் எழும்.

பேராசிரியரைப் பற்றியே முதலில் ஐயம் எழுந்தது. புலவருக்குப் படித்தவரால் எப்படி நாட்டார் வழக்காற்றியல் எனப்படும் நாட்டுப்புறவியலில் முத்திரை பதிக்க முடிந்தது என்பதுதான். அந்தக் காலத்தில் புலவருக்குப் படித்தவர்கள் நிறைய மனப்பாடம் செய்திருப்பார்கள். நன்றாகப்

தனித்து ஒலிக்கும் குரல்
ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் நேர்காணல்கள்
தொகுப்பும் பதிப்பும்: க. காமராசன்
₹ 215/-
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

பேசுவார்கள். தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியங்களைப் பகுத்துப் பார்ப்பதை விரும்ப மாட்டார்கள்.

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் நாட்டுப்புறவியலில் ஈடுபாடு கொண்டதற்கு பேராசிரியர் நா.வானமாமலையும் இளமையில் இருந்து கற்ற மார்க்சியச் சித்தாந்தமும் காரணம் என்பதை நூல்வழி அறியமுடிகின்றது. மார்க்சியச் சிந்தனை எந்த வகையான ஆய்வுக்கும் தெளிவைக் கொடுக்கும். பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்த ரொமிலா தாப்பர், ஆர்.எஸ். சர்மா இவங்களும் எந்தக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலையும் உறுப்பினர் கிடையாது. ஆனா மார்க்ஸியச் சிந்தனையை உள்வாங்கினவங்க. அதனால் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு உள்ள இருக்காங்களா, வெளிய இருக்காங்களா அப்படிங்கிறது பிரச்சனையில்ல. அவங்களோட தத்துவச் சார்பு என்ன? அப்படிங்கிறது தான் முக்கியம் (தனித்து. ப.32) எனக் கூறுவது வழியும் பேராசிரியரின் சிந்தனைப் போக்கின் மூலத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தனித்து ஒலிக்கும் குரல் என்னும் நூல் பேராசிரியரின் நேர்காணல்களின் தொகுப்பாகும். ஆய்வாளர் க.காமராசன் தொகுத்து, பதிப்பித்துள்ள இந்நூலை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. தமிழரின் தொன்மை, பொதுவான

இலக்கியங்கள், சமுதாயம், நாட்டுப் புறவியல், மார்க்சியச் சிந்தனை என எதனையும் விட்டு விடாமல் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் நேர்காணலில் கேட்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடை அளித்துள்ளார். பேராசிரியர் இரா.காமராசு, பதிப்பாசிரியர் க.காமராசன் இருவரும் நேர்காணலின் சாரத்தைப் பிழிந்து கொடுப்பது போல அணிந்துரையும் குறிப்புவையும் தந்துள்ளனர்.

மூர்த்தி சிறிதாயினும் கீர்த்தி பெரிது என்பது போலப் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் 'பிராமண போஜனமும் சட்டிச் சோறும்' என்னும் நூலைச் சொல்லலாம். பேராசிரியரின் பெரும்பாலான நூல்களும் கட்டுரைகளும் தமிழரின் தொன்மையை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதிலும் திரித்துக் கூறப்படுபவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதிலும் குவிந்திருக்கும். இவற்றை மீட்டுக் காட்ட மார்க்சிய சித்தாந்தமும் நாட்டுப்புறவியலும் கல்வெட்டுகளும் பேராசிரியருக்கு வழித்துணையாக வருகின்றன.

உங்கள் நூலகத்தில் படித்துப் பாருங்களேன் என்னும் தலைப்பில் வெளிவரும் நூலாய்வுகளை ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டும். தன் குஞ்சுகளுக்கு இரை தேடிக் கொண்டு வந்து ஊட்டும் தாய்ப்பறவை போலக் காலத்துக்கு ஏற்ற நல்ல நூல்களை அறிமுகம் செய்கின்றார். நூல் அறிமுகம் என்பது நுனிப்புல் மேய்ந்தது போல இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு அண்மையில் பேராசிரியர் எழுதியுள்ள கட்டுரை சிறந்த சான்றாகும்.

கருத்து முதல் வாதத்தை ஒலிபெருக்கியில் முழங்கிக் கொண்டு பொருள்முதல்வாதத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பதே மதங்களின் கட்டமைப்பு என்பது இந்து மதத்திற்கு மட்டுமன்று, எல்லா மதங்களுக்கும் பொருந்தும். சுரண்டல், ஊழல் சட்டியில் இருப்பதற்கு ஏற்ப அகப்பையில் வருவதுதான் வேறுபாடு.

ஜோசப் வடக்கன் என்னும் பாதிரியார் கிறித்துவ மதத்தின் நடப்பியலை வெளிப்படுத்தியுள்ள நூல் (A Priest's Encounter with Revolution An Introduction, செப் - நவம். 2019) பற்றிய பேராசிரியரின் மதிப்புரை உங்கள் நூலகம் இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

தற்போது திருக்கோயில்கள் புனரமைப்பு என்னும் பெயரில் சைவம், வைணவம் என்னும் வேறுபாடில்லாமல் சிலைகள், தூண்கள், விலைமதிப்பற்ற பொருள்கள் காணாமல் போவதாகவும் மாற்றி வைக்கப்படுவதாகவும் வைணவர் ராமானுஜம் நரசிம்மன் வழக்குத் தொடுத்துப் பெரும் அதிர்ச்சி தரும் கருத்துக்களைக் கூறுவதை ஊடகங்கள்வழி அறியலாம்.

பெரும்பான்மையான மக்கள் அவர்கள் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் வழிபாட்டு இடங்களைப் புனிதமாக எண்ணுகின்றார்கள்.

ஆனால் அவற்றோடு தொடர்புடையவர்கள் செய்யும் ஊழல்களை அறியும்போது கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் பரவாயில்லை என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அரசியல், அலுவலகங்கள் என்று மட்டுமில்லாமல் வழிபாட்டு இடங்களிலும் ஊழல் நடக்கின்றது. சமூக ஆர்வலர்கள் ஆன்மீகவாதியாகவும் இருக்கலாம்; பகுத்தறிவுவாதியாகவும் இருக்கலாம். ஒன்றுக்காக வரிந்து கட்டிக்கொண்டு பேசுபவர்கள் இன்னொன்றையும் பேசவேண்டும். கோயில்களுக்கான நிலங்களை முழுமையாக ஆக்கிரமித்துப் பட்டா போட்டுக் கொண்டவர்கள் ஒரு பக்கம். இருக்க இடம் இல்லாமல் கோயில் நிலத்தில் காலங்காலமாகக் குடி இருப்பவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்கின்றார்கள். இப்படிப் பேசுகின்றவர்கள் ஆலயங்களில் நடக்கும் ஊழல்களைப் பேச மறுக்கின்றார்கள்.

தமிழகக் கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பான்மையான சிலைகள் மாற்றப்பட்டுவிட்டன. களவு போய்விட்டன. வெளிநாடுகளுக்கும் கடத்தப்பட்டுவிட்டன என்னும் செய்திகளைப் படிக்கும்போது அதிர்ச்சியாக இருக்கின்றது. வெளிநாட்டில் உள்ள கருப்புப் பணத்தை மீட்க முயற்சி செய்வது போலக் கடத்தப்பட்ட சிலைகளை மீட்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது.

படை எடுத்து வரும் மன்னர்கள் கோயில்களைச் சூறையாடிச் சிலை, அணிகலன் போன்ற செல்வங்களைக் கொள்ளை அடித்துச் சென்றார்கள் என்பதை இந்திய வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடும். குறிப்பாக, மொகலாய மன்னர்கள் செல்வங்களைக் கொண்டதோடு கோயில்களை இடித்தார்கள் என்னும் செய்திகளையும் வரலாற்று நூல்கள் விளக்கும்.

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது அனைத்து மதம் சார்ந்த மன்னர்களும் கொள்ளை அடிப்பார்கள் என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார். இஸ்லாமியர் படையெடுப்பு என்ற பெயரில் கோயிலைக் கொள்ளையடித்தார்கள், பெண்களை வல்லுறவு செய்தனர். அதிக வரிகளை விதித்தார்கள் என்று எவ்வளவு உண்மையோ அதே அளவுக்கு அதே காரியங்களை இந்து மன்னர்களும் செய்தார்கள். இதிலிருந்து நமக்குத் தெரிவது என்னவென்றால் இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக மதம் காரணமாக இல்லை என்பதுதான். நிலவுடைமைக் கொடுமையின் விளைவுகள், நிலவுடைமைக்கென்று சில குணங்கள் உண்டு. அந்தக் குணங்களின் வெளிப்பாடுதான் இவையெல்லாம். (தனித்து.பக். 87-88)

அந்நியர்கள் இந்தியாவில் கொள்ளை அடித்துச் சென்றதைவிட இந்தியர்கள் வெளிநாடுகளில் பதுக்கி வைத்திருக்கும் கருப்புப்பணம் அதிகமாக இருக்கும்

போலத் தெரிகிறது. வேற்று நாட்டு மன்னர்கள் கோயில் சொத்துக்களைக் கொள்ளை அடித்ததற்கு எந்த வகையிலும் நம்மவர்கள் குறையில்லாமல் செய்திருப்பார்கள் போலத் தெரிகிறது. பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் மகாகவியின் கோவிற் பூசை செய்வோர் சிலையைக் கொண்டு விற்றல் போலும் என்னும் அடியைச் சுட்டிக் காட்டுவது நோக்கத் தக்கது.

ஆலயங்களில் நடக்கும் ஊழல்கள் அவற்றோடு தொடர்புடையவர்களுக்குத் தெரியாமல் நடப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. கடவுள் உண்டு; இல்லை என்று கூறுவதில் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. உலகின் பேரதிசயங்களாகப் போற்றப்படுபவை பற்றியே வினாக்கள் எழுகின்றன. போற்றப்படும் அந்தப் புனிதங்கள் எல்லாம் உழைக்கும் மக்களின் எலும்பாலும் குருதியாலும் எழுப்பப் பட்டவை.

வழிபாடு என்பது தனி உரிமை. அந்த உரிமைப்படி வழிபட வேண்டும் என்றால் உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பே ஆலயம் (திருமந். 1823) எனத் திருமூலம் கூறுவதுபோல் எண்ண வேண்டும். கருத்துமுதல்வாதத்தைப் பேசிக் கொண்டு பொருளை இறைவன் பெயரால் குவித்துக் கொண்டு வாழ்வதால்தான் சமுதாயச் சிக்கல் எழுகின்றது.

இந்து மதத்தில் மட்டும் இவ்வகையான சிக்கல் இல்லை; உற்பத்தி உறவுடன் கலக்கும்போது பெரும்பான்மையான மதங்களில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. திருமூலர் கருதியது போலவே தேவதூதர் இயேசு பெருமானும் கருதியதை ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் படித்துப் பாருங்களேன் என்னும் தலைப்பில் கத்தோலிக்கக் குரு ஜோசப் வடக்கன் எழுதிய நூல் பற்றிய ஆய்வில் பதிவு செய்துள்ளார்.

பொருள் இல்லாமையை மட்டுமே ஒரு பாவமாக இவர் கருதவில்லை. ஏழ்மை என்பதற்கு விரிவான முறையில் அவரது விளக்கம் இருந்தது. அறிவின்மை - பண்பாடினமை - அறம் இன்மை என்பவையும் ஏழ்மையே என்பது அவரது கருத்தாக இருந்தது. ஏழ்மையானது அறியாமை - பசி - நோய் - வசிக்க இடமின்மை என்பவற்றை உருவாக்குகிறது என்பதை வெளிப்படுத்தினார். இதன் அடிப்படையில் ஏழ்மையே மிகப்பெரும் பாவம் என்று சுவரில் எழுதி வைத்தார். பங்குக் குரு பொறுப்பிலிருந்து இவரை வெளியேற்றிய பின் ஆயரின் அறிவுறுத்தலின்படி புதிய பங்குக்கு இதை அழித்து விட்டார். தேவாலயத்தின் சுவர்களில் இவ்வாறு எழுதுவது மிகப்பெரிய பாவம் என்று ஆயர் எண்ணியிருக்கலாம் என்று இந்நிகழ்வு குறித்து ஃபாதர் வடக்கன் குறிப்பிட்டுள்ளார் (உங். நூல.ப.7).

மக்களுக்குக் கல்வியைக் கொடுக்கும் வழியை அடைத்து விட்டால்போதும் - அறியாமை, ஏழ்மை

என ஒட்டுமொத்த இழிவுகளும் அவர்களை ஒட்டிக்கொள்ளும். கல்வி அறிவில்லா மக்களும் காயடித்த காளையாகும் ஒரே தன்மையில் இயங்குவதைக் காணலாம்.

இந்துமதம் மட்டும் இல்லை எல்லா மதங்களுமே உழைக்கும் மக்களை அறியாமையிலும் வறுமையிலும் மட்டுமே வாழ வைக்க எல்லாக் காலத்திலும் இருந்துள்ளன. கத்தோலிக்க குரு ஜோசப் வடக்கனைப் போன்று தேவாலயத்தோடு தொடர்புடைய அருட் சகோதரிகளின் மதிப்பீடுகளும் அண்மையில் பேசப்பட்டுள்ளன.

சிஸ்டர் ஜெஸ்மி எழுதிய ஆமென் என்னும் நூலைப் படிக்கும் போது மத நிறுவனங்கள் எவையும் ஒன்றுக்கொன்று சளைத்தவை இல்லை என்பதையே அறிய முடிகின்றது. நூலின் பின் அட்டையில் இருபத்து நான்கு வருடங்களுக்கும் மேலாக நடத்தி வந்த வாழ்க்கையில் இருந்து வெளியேற அவரைத் தூண்டியவை மதத்தின் பெயரால் செய்யப்படும் ஆன்மீக மீறல்கள், மடங்களுக்குள் நிகழும் ரகசியக் கொடுமைகள், வழியும் உண்மையும் ஒளியுமான மீட்பரிடம் இருந்து கிறித்துவம் விலகுகிறது என்னும் பகுத்தறிவு என்னும் பதிவைப் படிக்கும் போது இலங்கையில் புத்த பெருமானுக்குத் தமிழரின் குருதியைக் காணிக்கை ஆக்குவதும் நினைவுக்கு வந்தது.

மதத்தைத் தோற்று வித்தவர்களிடம் நல்ல சிந்தனைகள் நிறைந்திருக்கும். வழித்தோன்றல்களால்தான், வரவர மாமியாள் கழுதைபோல் ஆனாள் என்னும் நிலைக்கு வளர்ந்து விட்டன. உலகம் உருண்டை என்ற உண்மையைச் சொன்ன கலிலியோ பட்ட பாடு அவருக்குத்தான் தெரியும். அந்நிகழ்வுக்காகப் பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து இப்போது வருத்தம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பைபிள் கூறியபடி உலகம் தட்டையாக இல்லை; கலிலியோ கூறியபடி உருண்டையாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள்.

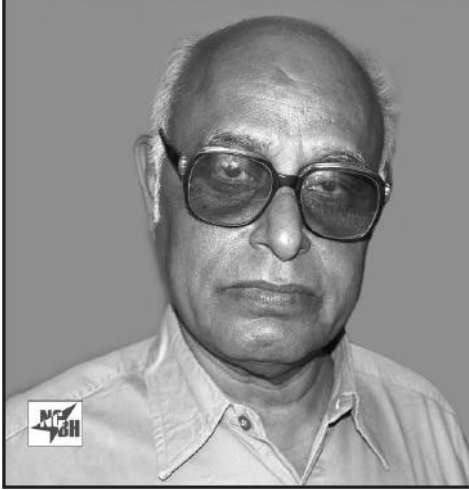
பேசப்படும் மதப்பெருமைகள், அரசுகள் பற்றிய பார்வை ஒருபுறம் இருந்தாலும் அவற்றால் பாதிக்கப்படும் மக்களே பெருவாரியாக இருந்தார்கள். இடைக்காலத்தில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் பெருமைகளை மட்டும் கூறவில்லை; அந்தக் கால நிலைமைகளையும் கூறுகின்றன.

சோழர் காலத்திற்கு முன்னர் இனப்பாகுபாடு இருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட இனமக்களும் உடைமையாளர்களாக இருந்துள்ளார்கள் என்பதைப் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் சுட்டிக்காட்டி, சோழர்காலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் எவ்வாறு எல்லாநிலைகளிலும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள் என்பதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்ச் சூழல்களில் ஆய்வும் அரசியலும்

மீண்டும் பாடம் கேட்கிறேன்

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனுடனான
ந.முத்துமோகனின் நேர்காணல்கள்

தமிழ்ச் சூழல்களில் ஆய்வும் அரசியலும்

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனுடனான
ந.முத்துமோகனின் நேர்காணல்கள்

₹ 160/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

ஏதோ சில காரணங்களால் இவர்களில் ஒரு பகுதியினர், புல்லறத்து விற்கும் அல்லது குதிரைகளைப் பராமரிக்கும் தொழிலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர். 'தேவதானம், பிரமதேயம்' என்ற பெயர்களில் ஏற்கனவே பயிரிட்டு வந்த குடிசைகளை நீக்கி, முறையே கோவில்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் விளைநிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வண்ணமையை 'குடி நீக்கிய தேவதானம்', 'குடி நீக்கிய பிரம்மதேயம்' என்ற கல்வெட்டுச் சொல்லாட்சிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இக்காரணங்களால் தம் நில உரிமையை இழந்தோர் 'குதிரைக்குப் புல்லிடும்' பணியை மேற்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்று கருத இடமுள்ளது. மேலும் சோழர் கால நிலவுடைமை வளர்ச்சியில் உருவான பிராமணர், வேளாளர் கூட்டு, இம்மக்களைப் பாதித்திருக்கும் வாய்ப்பும் உள்ளது (பிராமண. ப. 70).

பேராற்றப்படும் புனிதங்களை ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் நூல்கள் கேள்விக்கு உள்ளாக்குகின்றன. கல்வெட்டு, வழக்காற்றுச் சான்றுகளைப் போன்று இடைக்காலத்தில் தோன்றிய சிற்றிலக்கியங்களும் உழைக்கும் மக்களை ஆளும் வர்க்கமும் நிலப்பிரபுத்துவமும் உழைக்கும் மக்களைப் படுத்தும் கொடுமைகளை விவரிக்கின்றன.

பள்ள இலக்கியங்கள் வழி மரபுசார்ந்த வேளாண்மை அதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட வித்துகள், மாட்டு வகைகளை அறிந்துகொள்ள முடியும். நிலக்கிழார்களின் பெருமையை வெளிப்படுத்த அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் தண்டனைகளையும் புலவர்கள் குறிப்பார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில், அதாவது மராட்டிய மன்னரான சரபோஜியின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஓர் இராமாயணக் கும்மி சோழ நாட்டில் வீரபத்திர வாத்தியாரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. கம்பருக்கு சடையப்ப வள்ளல் இராமகாதையை எழுத உதவியதைப்போன்று மதுக்கூர் நிலக்கிழார் துரைச்சாமி கோபாலகர் வீரபத்திரருக்கு இராமாயணக் கும்மியை எழுத உதவி செய்துள்ளார்.

செஞ்சோற்றுக் கடனாக வீரபத்திரர் எட்டுக் கண்ணிகளில் நிலக்கிழாரின் பெருமைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றில் இரண்டு கண்ணிகள் சோழநாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய கீழத் தஞ்சையில் உழைக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் எவ்வாறெல்லாம் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதற்குச் சாட்சியங்களாக உள்ளன.

காவிரிப் பாசனப் பகுதியில் பல லட்சம் ஏக்கர் நன்செய் நிலங்கள் கோயில், பார்ப்பனர்களுக்கே உரியவை. அவற்றில் உழைக்கும் மக்கள் பெரும்பாலும் தலித்து மக்கள்; பண்ணையார் எள் என்றால் கார்வாரிகள் எண்ணெயுடன் நிற்பார்கள். சாட்டையடி, சாணிப்பால், கீழ்ப்பாய்ச்சிப் போடுதல் என்னும் தண்டனை முறைகளைத் தனிநூலாகவே எழுதலாம்.

இவ்வளவிற்கும் பெரும்பான்மையான பண்ணை முதலாளிகளும் கார்வாரிகளும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களும் இந்து மதத்தினர். அதாவது மதத்தில் ஒன்றுபட்டுச் சாதியால் வேறுபட்டவர்கள். மதத்தைவிடச் சாதி எவ்வளவு கொடுமையானது என்பதை வேளாண்மைத் தொழிலின் படிநிலையைக் கொண்டே அறிந்துகொள்ளலாம்.

அனுமன் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு இலங்கைக்குச் செல்கின்றான். இருட்டி விட்டது. கும்மிருட்டு என்று சொல்லும் அளவில் இருட்டு. அந்த இருட்டு எவ்வாறு இருந்தது என்பதை வீரபத்திரர் ஓர் உவமைவழிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

துரைச்சாமி கோபாலகர் பண்ணையில் வேலை செய்யும் ஆட்கள் தப்புச் செய்தால் அடைத்து வைக்கும் இருட்டறையைப் போல இலங்கையின்மீது இருட்டு அப்பி இருந்ததாம். போசன் துரைச்சாமி தென்மதுக்கூர் - மிகப் பூபதி கோபாலப் புண்ணியவான் / தேசத்தில் குற்றமிட்டாரை - அறைச் செய்கை போலானது மையிருட்டு (வீர. 2121).

சீதையைத் தேடிவரும் அனுமனைக் கொல்ல இராவணன் படையை அனுப்புகின்றான். அனைவரும் அனுமனால் கொல்லப்பட, சம்புமாலி என்பவன் போரிட வருகின்றான். தோரணவாயிலில் அமர்ந்திருந்த அனுமன் அவனை வாலால் சுருக்கு மாட்டி இழுத்துக் கொல்கின்றான்.

பண்ணையாரின் பண்ணையில் குற்றம் புரிவோரைத் தூக்கில் தொங்கவிடுவதைப் போல அனுமனின் செயல் இருந்ததாம். கோபால ராச துரந்தரவான் - மதுக்கூரன் துரைச்சாமி தீரனெனும் / பூபாலனுக்கினை துக்கதுபோல் - மிகப் போதவும் தூக்கினார் மேலனுமான் (வீர.2305).

கோயில், நிலம், பண்ணை எனப் பெருமையாகப் பேசப்படுபவற்றை அவற்றோடு தொடர்புடைய தொண்டு செய்யும் உழைக்கும் மக்களையும் உரசிப்பார்த்தால்தான் புனிதங்கள் கேள்விக்குறியாகும்.

முரண்பட்ட மதங்கள், சாதிகள் கூட உழைக்கும் மக்களை ஒடுக்குவதிலும் சுரண்டுவதிலும் ஒன்று கூடிவிடும். இந்து சமயத்தினரைப் போன்றே கிறித்துவ, முகமதிய மதத்திலும் இருந்தனர் என ஜோசப் வடக்கன் கூறுவதை ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் குடியானவரையோ, குடிசை போட்டு இருப்பவரையோ வெளியேற்றும் அதிகாரம் நிலப்பிரபுக்களுக்கு இருந்தது. ஏழையைச் சுரண்டும் உரிமை பணக்காரனுக்கும் தொழிலாளிகளை ஒடுக்கும் உரிமை முதலாளிகளுக்கும் அடித்தள ஜாதியினரை நோகச் செய்யும் உரிமை உயர் ஜாதியினருக்கும் இருந்தது. ஒரு தேங்காய் குறைந்தாலும் கூட ஈவு இரக்கமின்றிக் குடியானவர்களை அடிக்கும் இஸ்லாமிய, கிருஸ்தவ நிலப்பிரபுக்கள் இருந்தனர். (உங்.நூல.11:6, ப.9, 2019).

இவ்வகையான சில பொதுத் தன்மை அடிப்படையில் மாநிலம், மதம் என்னும் வேறுபாடு இல்லாமல் உழைக்கும் மக்களைச் சுரண்டும் நிலையைப் பார்க்கும்போது ஒட்டு மொத்தமான புனிதங்களே கேள்விக்குள்ளாகின்றன.

செம்மறி ஆட்டுக்கூட்டம் போன்ற வாழ்க்கையையும் ஆய்வையும் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் விரும்பவில்லை என்பதைப் பின்வரும் குறிப்பால் அறிந்துகொள்ளலாம். விமர்சனமற்ற பெருமித உணர்வோடு நாம் இருக்கிறோம். இந்தப் போக்கிலிருந்து விடுதலை பெறா விட்டால் நமது வரலாறானது நமது வருங்காலச் சந்ததியினரை ஒரு மத அடிப்படை வாதிகளாக, இன அடிப்படை வாதிகளாக, எதிர்காலம் பற்றித் திட்டமிட இயலாதவர்களாக மாற்றிவிடும் (தனித்து.ப. 88). நாட்டின் வளர்ச்சியை விட மதம், இனம் பற்றிய பேச்சே அதிகமாக இடம்பெறுகின்றது.

கல்வி அறிவு வளர்ச்சி அடைந்து மார்க்சியம், அம்பேத்கரியம், பெரியாரியம் போன்ற கோட்பாடுகள் வளர்ந்த பின்னர் ஓரளவு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இட ஒதுக்கீட்டால் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பல்லாயிரக் கணக்கானோருக்கு வேலைகள் கிடைத்தன. எந்தவிதமான நேர்மையும் இல்லாமல் அனைத்தையும் அனுபவித்தவர்கள், கொட்டலில் கிடந்தது கொழிக்குது, மிட்டாய் தின்னது முழிக்குது எனக் கூறிப் பெருமூச்சு விடுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

தலத்தில் இல்லா நில உடைமையாளர் ஆனமை, முன்போல உழைப்புச் சுரண்டலை நிகழ்த்த முடியாமை, பணவடிவில் ஊதியம் வழங்க வேண்டிய நிலை, உடல் உழைப்பில் இருந்து அந்நியப்பட்டுப் போனமை பிறர் உழைப்பைக் குறைந்த ஊதியத்திற்கு வாங்க முடியாதவாறு நிகழ்ந்த முற்போக்கான சமூக மாறுதல்கள் என்பன வேளாளரின் நிலவுடைமைச் சிதைவுக்குக் காரணமாயின (தனித்து. 172) என்பதைப் பேராசிரியர் நிலவுடைமைச் சிதைவைத் தெளிவாக விளக்குகின்றார். வேளாண்மைச் சிதைவு பசுமைப்புரட்சி, பெருநிறுவனங்களின் தலையீடு, வறட்சி போன்றவற்றால் ஏற்பட்டுள்ளது.

பிராமணன் ஏர் பிடித்து உழக்கூடாது என்று விதிமுறை இருக்கிறது (தனித்து, ப.89). ஆனால் நிலம் அவர்களுக்கே உரிமையாக இருக்கும். இதைவிட இன்னொரு மிகப் பெரிய கொடுமை காலங்காலமாக நிலத்தில் இறங்கி வேளாண்மை செய்தவர்களின் வாரிசுகளே உழுவதில்லை; உழத்தெரிவதில்லை.

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் நேர்காணலில் கூறியுள்ள செய்திகள் தனித்தனியாகக் காணப்பட்டாலும் தனித்து ஒலிக்கும் குரல் என்னும் நூலின் பெயருக்கு ஏற்றாற்போலப் பலகருத்துகள் காலங்காலமாகப் புனிதமாகப் போற்றப்பட்டவை மீள்பார்வைக்கு உள்ளாகின்றன; அவ்வாறு பார்க்கும்போது புனிதங்கள் கேள்விக்கு உள்ளாகின்றன.

கடவுளின் வாரிசுகள்

தமிழகத்தில், குறிப்பாகச் சோழநாட்டுப் பகுதியிலே கோயில் சார்ந்து அதிகமாக நிலம் இருந்தது. தஞ்சாவூர், திருவாரூர், நாகைப் பகுதிகள் கோவில்கள் மிகுந்த மாவட்டங்கள். ஒரு சிறிய ஊரில் கூட அந்த ஊரின் தகுதியை விடப் பிரமாண்டமான கோவில் இருக்கும் (தனித்து.ப.143).

நீர் வளம் இல்லாத பகுதிகளில் கோயில், மடம், பார்ப்பனருக்கு அதிகமாக நிலம் இருக்காது. பார்ப்பனரும் வறண்ட பகுதிகளில் இருக்க மாட்டார்கள். பேராசிரியர் குறிப்பதைப் போல ஊர் பெரிதாக இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. நிலவளம் இருக்க வேண்டும். தஞ்சாவூர் திருவையாறுக்கு இடைப்பட்ட வெண்ணாற்றங்கரையில் உள்ள சிங்கபெருமாள் கோயில் என்னும் சிற்றூரில் பாடல்

பெற்ற மூன்று வைணவத் தலங்கள் உள்ளன. சிவன் கோயில் ஒன்று உள்ளது. வேறு சில கோயில்களும் உள்ளன. பக்தியின் வளர்ச்சி என்பது நிலம் சார்ந்தே இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

தமிழகத்தில் வளமான பகுதிகளில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் கோயில், மடம், பார்ப்பனர்களுக்கே உரிமையாக இருந்தன. சிவபெருமானின் நேரடி வாரிசாக ஐயர்களும் திருமாலின் நேரடி வாரிசாக ஐயங்கார்களும் தங்களைக் கூறிக் கொள்வார்கள். பண்ணைகளில் வேலை செய்யும் உழைப்பாளர்கள் பண்ணையார்களை உயர்வாக மதிப்பார்கள். ஆனால் பண்ணையார்களின் ஆட்கள் பயங்கரமான தண்டனைகளைக் கொடுப்பார்கள்.

உழைக்கும் மக்களிடம் விழிப்புணர்வு இல்லாத காலத்தில் கோயில், பண்ணை எல்லாமே புனிதமாகவே கருதப்பட்டன. பொதுவுடைமைக் கட்சி உழைக்கும் மக்களிடம் ஊடுருவ ஆரம்பித்தது. வெண்கலப் பாத்திரக் கடையில் யானை புகுந்ததுபோலப் பண்ணை அமைப்புகள் கலகலக்க ஆரம்பித்தன. கீழத் தஞ்சைப் பகுதிக்குக் களப்பணிக்கு வந்த பி.சீனிவாசராவ் உன்னை அடிப்பவனைத் திருப்பித்தாக்கு என்று ஓர் அணுகுண்டைத் தூக்கிப் போட்டார். பயந்து நடுங்கியவர்கள் பண்ணையார்கள் இல்லை; பண்ணைத் தொழிலாளர். காலங்காலமாக அடிக்குப் பயந்தார்களே தவிர, கனவிலும் கூட அடிக்கத் துணியவில்லை.

சீனிவாசராவ் கூறியது அதிக அளவில் நிகழவில்லை என்றாலும் ஒன்று இரண்டு நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. பண்ணையார் பண்ணைத் தொழிலாளரால் தாக்கப்பட்டார். அவங்க ஒரு கட்டத்துல நிலத்தைக் கைவிட்டு, குறைந்த விலைக்கு விற்றுவிட்டு நகரம் சார்ந்தவர்களாக மாறிட்டாங்க. கிராமப் புறத்திலிருந்து நகரத்துக்குப் பிராமணர்கள் இடம் பெயர்ந்தபோது பிராமணியமும் பெயர்ந்தது. எப்படித் தஞ்சாவூர்ல இருந்து இடம்பெயர்ந்து மயிலாப்பூர்ல வழக்கறிஞர்களாக ஆனார்கள்? விடுதலை பெறுவதற்குக் கொஞ்ச காலத்துக்கும் முன்னால் தொடங்கி இது நடந்தது (தனித்து ப.22).

மன்னர்களுக்கு ஆசிவழங்கி நிலங்களைப் பெற்று வாழ்ந்த கடவுளின் வாரிசுகள் அற்ற குளத்துப் பறவைபோலக் கிளம்பி விட்டார்கள். காலங்காலமாக நிலவுடைமை சமுதாயத்தில் போற்றப்பட்ட புனிதங்கள் எல்லாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வரவுக்குப் பிறகு தகர்ந்து விட்டன. எந்தெந்தப் பகுதிகளில் பொதுவுடைமைக் கட்சி கொடுத்த துணியால் துண்டைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு செருப்புடன் நடந்தார்களோ அந்தப் பகுதியில் வாழும் வாரிசுகள் எல்லாம் வரலாற்றைப் படிக்க வேண்டும்.

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வரவு, பெரியாரின் விழிப்புணர்வுப் பயணம், அம்பேத்கர் பற்றிய புரிதல், காமராசரின் கல்விப் பரவலாக்கல் போன்றவற்றால் போற்றப்பட்ட புனிதங்கள் எல்லாம் வேரற்ற மரங்களாக வீழ்ந்தன என்பது உண்மை.

நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும் மேலே குறிப்பிட்டவர்கள், குறிக்கப்படாதவர்கள் எனப் பல சான்றோர் பெருமக்களால்தான் ஓரளவு உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றுள்ளோம் என்பதையும் மறந்து அரசியல் ஆதாயத்திற்காகச் சமுதாய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர்களின் சிலைகளை அவமதிப்பதாக நினைத்து தங்களை அவமதித்துக் கொள்கின்றார்கள்.

அரிச்சந்திரன் நிலை

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் முன்னர் அரிச்சந்திரன் தொடர்பாக எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகள் அடிப்படையில் அம்மன்னன் பொருட்டுக் காலங்காலமாகப் பேசப்பட்ட மேன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றார். மகாத்மா காந்தி தம்முடைய வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியவன் அரிச்சந்திரன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அரிச்சந்திரன் எல்லாவற்றையும் இழந்தாலும் வாய்மை தவறாமல் வாழ்ந்தான்.

தப்புச் செய்தவன் அதனை மறைக்கப் பேசும்போது, அரிச்சந்திரன் மாதிரி பேசுறான்; அரிச்சந்திரன் வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டுக்காரன் மாதிரி நெனப்பு என்றெல்லாம் மக்களிடம் வழக்கு இருப்பதை அறியலாம். உலகத்திலேயே வாய்மை தவறாதவன் அரிச்சந்திரன்தான் என்று அவன் குலகுரு வசிட்ட முனிவர் அறிவித்ததை விசுவாமித்திரர் அறிவார்.

தவத்தின் வலிமை அறிந்து பேரரசனாக இருந்த கௌசிகன் விசுவாமித்திர முனிவர் ஆனார். திரிசங்கு என்னும் மன்னனின் மகனே வாய்மை தவறாத அரிச்சந்திரன். விசுவாமித்திரருக்கு எதற்கெடுத்தாலும் சினம் பொங்கும். சத்திரியராகிய அவர் சிறுமை கண்டபோது பொங்கி எழுவார்; சாபமிடுவார். எதற்கெடுத்தாலும் சாபமிடுபவரைப் பார்த்து என்ன விசுவாமித்திரர் மாதிரி பிடி சாபத்தைன்னு நிச்சிகிறே என்பார்கள்.

அரிச்சந்திரனின் தந்தை திரிசங்குவிற்கு இந்தப் பூத உடலுடன் சுவர்க்கம் போக வேண்டும் என்று ஆசை. வசிட்டரிடம் கூறியபோது பூதவுடலுடன் சுவர்க்கம் போக முடியாது என்று கூறிவிடுகிறார். விசுவாமித்திரரிடம் கூற, அவர்தம் தவ வலிமையால் அவனைச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்புகின்றார்.

பூத உடலுடன் சுவர்க்கம் வரும் திரிசங்குவைத் தேவர்கள் கீழே தள்ளி விடுகின்றனர். விசுவாமித்திரரை நினைத்துக் குரல் கொடுக்க, உடனே சுவர்க்கத்திற்கும்

பூமிக்கும் இடைப்பட்ட அகண்ட வெளியில் ஒரு சொர்க்கலோகத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார். தந்தைக்குச் சொர்க்கத்தை அமைத்துக் கொடுத்த முனிவர் மகனை சுடுகாடு காக்கும் அளவிற்குக் கொண்டுபோய் விட்டதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்க வேண்டும்.

அப்படிப்பட்ட வலிமை மிக்க விசுவாமித்திரருக்கு அரிச்சந்திரன் வாய்மை தவறாதவன் என வசிட்டர் கூறியதை நம்ப முடியவில்லை. அவன் வாய்மை தவறியவன், சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றாதவன் என்பதை நேரடியாகவே அறிந்திருந்தவர். உலகுக்கு அவனின் உண்மையான இயல்பைக் காட்ட விசுவாமித்திரர் முடிவெடுத்து விட்டார். அந்தக் கதையே அரிச்சந்திர புராணம்.

மன்னன் அரிச்சந்திரன் காட்டிற்கு வேட்டையாடச் செல்கின்றான். அங்கே வழிதவறி அலைகின்றான். காட்டில் வாழும் இரண்டு பழங்குடிப் பெண்கள் அரிச்சந்திரனுக்கு உதவுகின்றார்கள். உணவு கொடுத்து, மன அமைதிக்காக ஆடியும், பாடியும் மன்னனை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்கின்றார்கள்.

அவர்கள் செய்த உதவிக்கு நன்றி தெரிவிக்க என்ன வேண்டும் என அரிச்சந்திரன் கேட்கிறான். எங்களை மணந்து கொள்ள வேண்டும் என்று மன்னனிடம் கூறுகின்றார்கள். அரிச்சந்திரன் அதற்கு உடன்படவில்லை. என்ன வேண்டும் என்று கேட்டு, அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுக்க, அரிச்சந்திரன் மறுத்ததையும் மறுத்ததற்கான காரணத்தையும் விசுவாமித்திரர் அறிகின்றார்.

அரிச்சந்திரனிடம் அந்தப் பெண்கள் இருவரையும் மணந்து கொள்ளுமாறு விசுவாமித்திரர் வற்புறுத்துகின்றார். மன்னன் மறுக்கின்றான். நான் என் நாட்டை வேண்டுமானாலும் இழப்பேன்; மனைவி மக்களைக்கூட இழப்பேன்; ஆனால் இந்தச் சண்டாளப் பெண்களை மணந்து என் குலத்துக்கு இழுக்குச் செய்ய மாட்டேன் என்கிறான் அரிச்சந்திரன். அவன் சத்திரியன். ஆக தனது உயரிய குலத்திற்கு இழுக்கு வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நாட்டைத் துறந்தானேயொழிய அங்கு வாய்மை இல்லை. எனவே, அரிச்சந்திரனின் இன்னொரு பக்கத்தைப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு இருக்கின்றது (தனித்து. பக். 151-152). பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் அரிச்சந்திரனின் இன்னொரு பக்கத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என முத்தாய்ப்பாக முடிகின்றார். அதாவது, புதினமாகப் போற்றப்படும் அரிச்சந்திரனின் வாய்மை தவறாதவன் என்று காலங்காலமாகக் கூறியதைக் கட்டுடைக்கின்றார்.

சநாதன தர்மத்தைப் போற்றி வளர்த்த காலம். பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் (திருக். 972) உயர்ந்த கோட்பாட்டை வெறுப்பவர்கள் வாழ்ந்த காலம். மனுநீதி இப்படித்தானே சொல்கின்றது. பிராமணன்,

கூத்திரியன் - இவர்களுக்குத் தன் வருணத்துக் கந்திகை அகப்படாத ஆபத்துக் காலத்திலும் சூத்திரக் கந்தியை முதலில் விவாகம் செய்யக்கூடாது. (மநு. 3:14), தன் சாதிக்குத் தாழ்ந்த சாதியில் விவாகம் செய்து கொள்ளும் துவிஜர்கள் தன்குலத்தையும் புத்திராளையும் சூத்திரத் தன்மையை அடைவிக்கிறார்கள் (மநு. 3: 15).

அரிச்சந்திரனிடம் யாகம் செய்வதற்காக விசுவாமித்திரர் பொருள் கேட்டார். ஆட்சி, மனைவி, மக்களை இழக்கும் அளவிற்கு அவர் கேட்ட பொருள் இருந்தது. இடுகாட்டில் வெட்டியான் வேலையும் செய்தான். முனிவருக்கு வாக்குக் கொடுத்தற்காக அனைத்தையும் இழந்து சத்தியம் தவறாதவனாக வாழ்ந்தான் என்பதே பொதுவான செய்தியாகும்.

விசுவாமித்திரருக்கு வாக்குத் தவறாத அரிச்சந்திரன் புலை மகளிர் இருவருக்குக் கொடுத்த வாக்குத் தவறி விட்டான். இதனால் சினங்கொண்டு முனிவர் இவ்வளவு துன்பங்களைக் கொடுத்துள்ளார்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது அரிச்சந்திரன் தொடர்பான கட்டுரையைத் தாமரை இதழில் படித்ததாக நினைவு. இதே கருத்துதான். கட்டுரை ஆசிரியர் பெயர் நினைவில் இல்லை. ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகள் நினைவை விட்டு நீங்காத கருத்து. தனித்து ஒலிக்கும் குரல் என்னும் நூலைப் படிக்கும்போதுதான் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர், பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ண முடிந்தது.

இந்திய வரலாறு

இந்திய வரலாறு, நாகரிகம் என்று எழுதும் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஆரியரைப் பற்றித்தான் அதிகமாக விவரிக்கின்றார்களே தவிர, இன்னும் ஒரு நாகரிகம் - அதுவும் ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே இந்தியா முழுவதும் பரவி இருந்ததை எழுத மறுக்கின்றார்கள். மறுக்கின்றார்கள் என்றால் மறைக்கின்றார்கள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும்.

சிந்து வெளியில் ஒரு நாகரிகம் வளர்ந்து அழிந்துள்ளது. தொடக்க காலத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் அது திராவிடர் நாகரிகமாக இருப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதனை ஆரிய நாகரிகமாகக் காட்டச் சிலர் எவ்வளவோ முயற்சி செய்கின்றார்கள்; உரத்துப் பேசுகின்றார்கள். அறிவியல் வழி ஆய்வு என்னும்போது எடுபடவில்லை. ஆய்வு என்று என்று கூறிக் கொண்டு செப்படி வேலைகளை எல்லாம் செய்து பார்க்கிறார்கள் முடியவில்லை.

சரஸ்வதி நாகரிகம் என்ற இல்லாத நாகரிகத்தைச் சிந்து சமவெளி நாகரிகத்துக்கு முந்தாத நாகரிகமாக எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, மொஹஞ்சதாரோவில் கிடைத்துள்ள காளை மாட்டுச் சிலையைக் கம்ப்யூட்டர் யுக்தியில் கொம்பைக் காதாக்கிக் குதிரையாக்கியது... (தனித்து. ப.24)

தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் தொல்பொருள் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய இடங்கள் நிறைய உள்ளன. வடவிந்தியாவில் தொல்பொருளே அதிகம் கிடைக்காத இடங்களில் கோடிக் கணக்கில் செலவு செய்து ஏதாவது கிடைக்குமா? என்று சல்லடை போட்டுத் தேடுகின்றார்கள். தமிழகத்தில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல ஏராளமான தொல்பொருட்கள் கிடைக்கின்றன.

சிவகங்கை மாவட்டம் கீழடியில் ஏராளமான பொருட்கள் தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழர்களுக்கு நகர நாகரிகம் கிடையாது; சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளது கற்பனையானது என்று எழுதியவர்கள், பேசியவர்களுக்குக் கீழடி, இதயத்தில் ஓர் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கும். இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டு தமிழரின் தொன்மையை மறைக்க முயல்பவர்கள் வடமொழி நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள எல்லா வகை லோகங்களையும் போய்ப் பார்த்து வந்தவர்கள் போல நம்புவார்கள்.

கீழடி மட்டுமல்லாமல் குமரிக்கண்டம், பூம்புகார், கொற்கை போன்ற பகுதிகளில் கடலடி ஆய்வுகள், ஆதிச்சநல்லூர், அரிக்கமேடு போன்ற பகுதிகளில் அகழாய்வுகள் பழந்தமிழரின் வரலாறு, தொன்மை, பண்பாடு, நாகரிகம் போன்றவற்றை எல்லாம் வெளிப்படுத்தும். இந்த எல்லா ஆய்வுகளும் சிந்து வெளி நாகரிகத்துடன் ஒன்று சேரும். அஃதாவது, ஒட்டுமொத்த இந்தியாவின் ஆதிக் குடியினர் தமிழரின் முன்னோர் திராவிடர் என்னும் நிலைக்கு மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்படும். இந்தியா முழுவதும் பேசப்படும் திராவிட மொழிகள் இப்போதும் சான்றுகளாக உள்ளன.

இந்தியாவின் தொன்மைக் குடியினர் திராவிடர் என மீட்டுருவாக்கம் செய்வதால் ஒரு தனிநாடாக அதனைக் கட்டமைத்து விட முடியாது; இருப்பினும் ஓர் இனத்தின் தொன்மையான, உண்மையான வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளமுடியும். அதனை ஆளும் வர்க்கம் விரும்பவில்லை. **பி.ஜே.பி. ஜோதிடத்தைப் பாடமாக்கியது. சமஸ்கிருத ஆண்டைக் கொண்டாடியது** (தனித்து. ப.24).

இவை மட்டும் அல்லாமல் பொறியியல் படிப்பில் பகவத்கீதை இடம் பெறுகிறதாம். பரந்த அளவில் இளைஞர் மத்தியில் பொதுமைக் கோட்பாட்டைப் பரப்ப வேண்டும் என்றால் உலக அறிஞர்களே ஏற்றுக்கொண்ட உலகப் பொதுமறை எனப்படும் திருக்குறளைப் பாடமாக வைக்கவேண்டும்.

ஆய்வாளர் க.காமராசனின் நேர்காணலில் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் பதிவு செய்துள்ள கருத்துகளில் குறிப்பாகச் சில மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக எவைஎவை காலங்காலமாகப் புனிதமானவையாகப் போற்றப்பட்டனவோ அவை எல்லாம் மறுவாசிப்பில்

மீளாய்வுக்கு உட்பட்டுக் கேள்விக் குறியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன.

அவை போன்றே எவை எவை தீண்டத் தகாதவையாகப் பார்க்கப் பட்டனவோ அவை எல்லாம் மறு ஆய்வுக்கு உட்பட்டு உன்னதமானவையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்களையும் பேராசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

கணபதி ஹோமம்

முற்பட்ட இனத்தவர்கள் - குறிப்பாகப் பார்ப்பனர் வாழும் அக்கிரகாரத்தில் தண்ணீர் கேட்டால் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள். அதனைப் பழைய நீராக்க ஒரு சொட்டு மோரை விட்டுக் கொடுப்பார்களாம். பாத்திரத்தைக் கீழே வைத்த பிறகு தண்ணீர் தெளித்துத்தான் எடுத்துக் கொண்டு போவார்கள். அதாவது பாத்திரத்தைத் தொட்ட தீட்டை நீரால் நீக்கி விட்டுத்தான் எடுப்பார்கள்.

அவர்களுக்காகவே அல்லும் பகலும் உழைப்பார்கள். மாடு மேய்ப்பார்கள்; சாணி அள்ளுவார்கள்; வயல் வேலை செய்வார்கள். கொல்லைப் பக்கத்தில் மிச்ச மீதியை அவர்களுக்காகவே உள்ள பயன்படாத மரக்கால், படியில்தான் ஊற்றிக் கொடுப்பார்கள். தீட்டு என்பது அவர்களுக்கு முதன்மையானது.

இப்போது ஏற்பட்டுள்ள சமுதாய வளர்ச்சியில் எல்லா இன மக்களும் மனை வாங்கி வீடு கட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் முன்னோர்கள் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதவற்றை எல்லாம் அனுபவிக்கிறார்கள். எழுபது - அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கல்வி, விழிப்புணர்வு, இடஒதுக்கீடு போன்றவற்றால் ஏற்பட்டவைதான் இந்த வளர்ச்சி!

வசதி வாய்ப்புப் பெருகிய பிறகு, முற்பட்ட இனத்தவரிடம் முன்பு எதை எதைக் குறைகளாகக் கருதினார்களோ அவற்றை எல்லாம் மற்றவர்களும் பின்பற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அவற்றுள் முக்கியமானது வரதட்சனை.

சாகுபடியை அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்பத்தினர், வலுத்த இடத்தில் மாட்டை வாங்க வேண்டும்; இளைத்த இடத்தில் பெண்ணை எடுக்க வேண்டும் என்பார்கள். வறுமைப்பட்ட இடத்தில் பிறந்த பெண்ணுக்குக் குடும்பப் பொறுப்பு இயல்பாக இருக்கும்; கூட்டுக் குடும்பத்தில் ஒத்து வாழ்வார் என்பவை முக்கிய நோக்கம். பெண்ணுக்கு நகைபோட்டு, கல்யாணத்திற்குப் பணம், நெல் கொடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு வருவார்கள்.

வீடு கட்டிப் புதுமனை புகுவிழா கணபதி ஓமம் இல்லாமல் நிகழ்வதே இல்லை. இதுபற்றிப் பேராசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். 'கணபதி ஹோமம்' என்பது பிராமணர்களின் சடங்கு.

அதில் அந்த வீட்டைக் கட்டிய சூத்திரர்களால் உண்டான தீட்டுக்கழிக்கப்படுகிறது. இப்போது அந்தத் தீட்டுக்கு உரியவர்கள் என்று கருதப்பட்ட மக்களே அதைச் செய்வது வேடிக்கை அல்லவா? இப்படிச் சடங்குகள் பலவற்றுள்ளும் இருக்கும் மோசமான கருத்துக்களை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். வழிபாடு என்பது வேறு; சடங்கு என்பது வேறு. சுக மனிதனை இழிவுபடுத்துவதாகவே சடங்குகள் இருக்கின்றன (தனித்து. ப.162).

உழைக்கும் மக்கள் தீட்டானவர்கள்; அவர்களின் இரத்த வியர்வை சிந்திய உழைப்பின் பலனில் தீட்டில்லை. முட்டை அசைவம்; பால் சைவம். தேவையானவற்றுக்கு ஒரு நீதியும் தேவைப்படாதவற்றுக்கு ஒரு நீதியும் வகுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அப்பாயிகள், அம்மாயிகள் கூறும் நண்டு வேணாம்; சாற்றினை ஊத்து என்னும் சொல்வச் சொல்தான் நினைவில் வருகின்றது.

வளர்ச்சி

விடுதலைக்கு முன்பு, பின்பு எனப் பார்க்கும்போது கல்வி, பொருளாதாரம், வாழ்வியல் முறை, தொழில் என எல்லாவற்றிலும் ஓர் அசர வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. இந்தியா மட்டுமல்லாமல் உலகெங்கிலும் இந்த வளர்ச்சியைக் காணலாம். மறுபக்கம் பார்க்கும்போது, இந்த வளர்ச்சிக்காக இயற்கை வளங்கள் எவ்வளவு அழிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒன்றை அழிக்காமல் ஒன்றைப் பெறமுடியாது எனக் கூறுவது பிற்போக்குச் சிந்தனை. காலங் காலமாக உலகெங்கிலும் வாழ்ந்த பல்லாயிரம் கோடி மக்கள் இயற்கை வளங்களைத் தேவைக்கு ஏற்ப ஆண்டு, அனுபவித்து வருங்காலச் சந்ததியினராகிய நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள்.

தொழிற்புரட்சிக்குப் பிறகு உலக மக்களின் இயற்கைப் பயன்பாடு தேவைக்கு என்றில்லாமல் வணிக நோக்கமாக இருந்ததால் ஓசோன் படலத்தையே நாம் வெளியேற்றிய நச்சு வாயுகள் ஓட்டை போட்டு விட்டன. நிலம் மட்டும் இக்கட்டில் மாட்டிக் கொண்டு விழிக்கவில்லை; மக்களும் நோய் நொடியில் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கிறார்கள். உலகச் சுற்றுச் சூழல் காற்றில் கலந்த நச்சு வாயுவாலும் கடுமையான வெயிலாலும் மழையாலும் வறட்சியாலும் திணறிக் கொண்டிருக்கிறது.

விடுதலைக்கு முன் அந்நியரின் தொழிற்சாலைகள் இருந்தன. விடுதலைக்குப் பிறகு நேரு காலத்திலிருந்து தொழிற்சாலைகள் அதிகரித்தன. பசுமைப் புரட்சி கொண்டு வரப்பட்டது. ஒருபக்கம் வளர்ச்சி இருந்தாலும் இயற்கை வளங்கள் கண்மூடித் தனமாக அழிக்கப்பட்டன. அரசுக்கு வருவாயை விடத்

தனியார்களே பெரும் பணக்காரர் ஆனார்கள்.

கூடங்குளம் மீத்தேன், கெயில், நியூட்டினோ திட்டங்கள், முதலாளித்துவப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் துணைபோகும் திட்டங்கள், வட மாநிலங்களில் காடு அழிப்பு, சுரங்கம் வெட்டுதல், ஆதிவாசிகளை வெளியேற்றல் என்பன நிகழ்கின்றன. இவை எல்லாமே பெரும் இந்திய நிறுவனங்களுக்காகவும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்காகவும் ஆளுவோரின் துணையுடன் நிகழ்கின்றன. வலியோர் எளியோரை அழிக்கும் இத்திட்டங்கள், மொழி, இன எல்லை கடந்தவை. ஒட்டு மொத்த இந்தியாவும் எதிர்க்க வேண்டிய திட்டங்கள் இவை (தனித்து. ப. 191).

நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு என மிகப் பெருமிதத்தோடு பேசப்படுபவற்றை எல்லாம் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்துகின்றார். மொழி, மதம் போன்றவற்றில் பாகுபாடு காட்டி வேற்றுமையை வளர்த்து விடுகின்றார்கள். ஆனால் இயற்கை வளச் சுரண்டலுக்கு ஒட்டுமொத்த இந்தியாவையும் பலி கொடுக்கின்றார்கள். சுவரை வைத்துத்தான் சித்திரம் எழுதவேண்டும் என்பார்கள். இந்தியா மட்டுமில்லை, அனைத்து நாடுகளுமே பூமியைக் குட்டிச் சுவராக்கிப் படம் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வல்லரசு என்றால் ஒரே குண்டால் உலகத்தையே அழிக்கும் வல்லமை பெற்றிருக்க வேண்டும். மழை மேகத்தைவிடப் போர் மேகமே உலகைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் நேர்காணல் நூலான தனித்து ஒலிக்கும் குரல் மட்டுமல்லாமல் பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன் நேர்காணலில் உருவான தமிழ்ச் சூழல்களில் ஆய்வும் அரசியலும் என்னும் நூலும் விரிந்த பாதையைக் காட்டுகின்றது.

ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் எழுத்துக்கள் நாட்டுப்புறவியல், கல்வெட்டியல், அரசியல், வரலாறு தொடர்பானவை. புலமையையும் இடதுசாரிச் சிந்தனையும் இடம், வலமாகக் கட்டிக் கொண்டதால்தான் அறிவுப் புலத்தில் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் உழமுடிகின்றது.

உண்மையை உரத்துப் பேச விரும்புவோர் - குறிப்பாக, இளம் தலைமுறையினர் பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் ஆக்கங்களைத் தேடிப்பிடித்துப் படிக்க வேண்டும்.

அண்மையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் மதிப்புறு முனைவர் பட்டம், கனடா நாட்டின் விளக்கு விருது பெற்றமைக்காகவும் வாழ்த்தி, வணங்குவோம்.

நீரின் வெம்மையும் தீயின் தண்மையும்

ஆ.கார்த்திகேயன்

I

அ கப் பாடல்களின் உள்ளார்ந்த அனுபவங்களை எளிதாக விளக்கிவிட முடியாது. தெரிந்த பொருள்களைக் கொண்டே அவ்வனுபவங்களை ஒருவாறு குறிப்பாக உணர்த்த முடியும். குறிப்பாக உணர்த்தியதிலிருந்தே உண்மையான (ideal love) காதலைக் கட்டமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அகம் என்பதே தனிப்பட்ட அல்லது தனிமனிதனின் அனுபவம். அதே நேரத்தில் உலகப் பொதுமை (universal) வாய்ந்ததாகவும் அது அமைகிறது. மொழியியலார்கூட உண்மையான பேசுவோர்-கேட்போருக்கான மொழியைக் கட்டமைத்து அதற்கான இலக்கணம் படைப்பர். உலகப் பொது இலக்கணத்தைத் தேடவும் (Universal

Grammar) முயற்சி செய்வர். காதல் என்பது உயிரினங்களின் அடிப்படைப் பண்பாக உள்ளது. ஒரு தனி மனிதனின் காதல் ஆளுமை அனைத்து மனித குலத்தையும் ஊடறுத்து மேலோங்கிப் பொதுவாக விளங்குகிறது. அகப் பாடல்களில் உறங்குகின்ற உள்மனம் விழித்துக் கொள்கிற நிலையைக் காண முடிகின்றது. இவ்வாறெல்லாம் நமது சங்க கால அகப்பாடல்களைக் குறித்து பேராசிரியர் தெ.பொ.மீ. (1976, பக். 4) விவரிக்கிறார்.

பல்வேறு மொழிகளில் காணப்படும் இலக்கியங்கள் கொண்டும் கொடுத்தும் வளர்கின்றன என்பது அவர் கருத்து. பிறமொழி இலக்கியங்களில் காணப்படும் கருத்துக்களையும் உத்திகளையும் கொண்டும், அவற்றைப் பிற மொழிகளுக்குக் கொடுத்தும் வளர்கின்ற இலக்கிய வளர்ச்சி வரவேற்கத் தக்கதே. அவற்றைப் பலவீனமாகப் பார்க்கக் கூடாது; ஒரு வலிமையாகப் பார்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதில் தெ.பொ.மீ. தெளிவாக இருந்தார்.

II

இனி, தமிழ்ப் பாடல்கள் சிலவற்றை அபபிரம்சா பாடல்களோடு ஒப்பிட்டுக் காண்போம்.

நீரின் தண்மையும் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சாரல் நாடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல்லாதே

இப்பாடல் காரிகை இலக்கணத்தில் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா என்னும் பாவகைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. சாரல் நாடனாகிய தலைவனின் கேண்மை இப்பாடலில் விவரிக்கப்படுகிறது. கேண்மை என்ற சொல் கேள் என்ற வேர்ச்சொல் அடியாகப் பிறந்த சொல். நட்பு, காதல், அன்பு, உறவு போன்ற பொருளை உணர்த்தும் பலபொருள் உணர்த்தும் ஒரு சொல். பாடலின் நடைக் கட்டமைப்பு மிகவும் அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. நீர் x தீ, தண்மை x வெம்மை, சார்தல் x தீர்தல் ஆகிய முரண்பட்ட பொருள் தரும் சொற்கள் பாடலுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன. சார்தல், தீர்தல் ஆகிய இரு சொற்களும், இரண்டு, இரண்டு முறை அடுக்கி (reduplicated) நின்று பாடல் களைகட்டித் திகழ்கிறது. இடையின ரகரம் அடிதோறும் திரும்பத் திரும்ப வந்து பாடலுக்கு மெருகேற்றுகிறது.

பாடலில் தலைவி தலைவனின் நட்பைத் தெரிந்த பொருள்களின் குணங்களைக் கொண்டே ஒருவாறு குறிப்பாக உணர்த்துகிறாள். நீரும் தீயும் தெரிந்த பொருள்கள். நீர் குளிர்ச்சி தரும். தீச்சூடும். நீரை நெருங்கினாலும் தீயை நெருங்கினாலும் அவற்றிற்குரிய குணத்தை நாமும் பெற்று விடுகிறோம். அதே சமயம் அவற்றை விட்டு விலகினால் அந்த உணர்வும் குறைந்துவிடும். ஆனால் சாரல் நாடனின் நட்பு நீரின் தண்மையையும், தீயின் வெம்மையையும் பெற்று விளங்குவதோடு, அவற்றினின்றும் வேறுபட்டும் விளங்குகிறது. சாரல் நாடனை நெருங்கும்போது எழுகின்ற காதலுணர்ச்சி அவனை விட்டு விலகும்போதும் மேலும் மேலோங்கி எழுகிறது. காதலியின் புணர்ச்சி இன்பமும் பிரிவாற்றாமையும் இப்பாடலின் வழியாக உணர்த்தப்படுகின்றன.

இதே காதல் அனுபவத்தைத் திருவள்ளுவரும் நமக்கு உணர்த்துகிறார்.

நீங்கின் தெறுஉம் குறும்புக்கால் தண்என்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள். (1104)

இந்தப் பெண்ணை விட்டு நீங்கினால் சூடும் ஆனால், நெருங்கினால் குளிர்ச்சியும் உடைய அதிசயத் தீயை இவள் எங்கிருந்து பெற்றாள்? நெருப்பானது பக்கத்தில் வந்தால் சூடும். விலகியிருந்தால் சூடாது. ஆனால் இவளிடம் பக்கத்தில் வந்தால் குளிர்ச்சியும் விலகினால் சூடும் இருக்கிறதே. ஆதலால் இவள் ஓர் அதிசயமான தீயாக இருக்கிறாள் (வரதராஜன், 1954, பக். 476). காரிகைப் பாடல் தலைவி கூற்றாகவும் குறள் தலைவன் கூற்றாகவும் அமைந்துள்ளன. திருவள்ளுவர் இன்னொரு பாடலில், “நெருப்பானது தன்னைத் தொட்டவர்களைச் சுடுமே தவிர, காமநோய் போலத் தன்னை விட்டவர்களைச் சுடும் ஆற்றலுடையதோ? இல்லை!” என்று கூறுகிறார்.

தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ (1159)

திருக்குறளில் பிரிவாற்றாமை அதிகாரத்தில் இக்குறள் இடம்பெற்றுள்ளது.

அபபிரம்சா பாடல் ஒன்று கிட்டத்தட்ட இதே கருத்தை உணர்த்துவதுபோல காணப்படுகின்றது. “தீயினால் உலகம் வெப்பம் அடைகிறது. காற்றால் குளிர்ச்சி அடைகிறது. ஆனால் ஒருவன் நெருப்பின் பக்கத்தில் இருக்கும்போதே குளிர்ச்சியை உணர்கிறான் என்றால் அவனை எவ்வாறு வெப்பமுறச் செய்வது?”¹

அக்னினை உஷ்ணம் பவதி ஜெகத்
வாதேன ஷீதலம் ததா!
யஹ புனஹ அக்னினை ஷீதலஹ
தஸ்ய உஷ்ணத்துவம் கதம்!!

மேலே உள்ள அபபிரம்சா பாடல் சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பில் தரப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலில் தீயின் பொதுவான பண்பும் காற்றின் பண்பும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது வரியில் காதலனின் பிரிவாற்றாமையை உணர்த்த நெருப்பின் அருகில் இருந்தும் குளிர்ச்சியை உணரும் ஒருவனை எவ்வாறு வெப்பமுறச் செய்வது என்ற கருத்து அமைந்துள்ளது. தீ, நீர் ஆகிய பொருட்களைக் கொண்டு காதலர்களின் மனத்தின்கண் நிகழும் உள்ளக் கிளர்ச்சியினைத் தமிழ்-அபபிரம்சா பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவி தந்த வேம்பின் காயை மிகவும் இனிக்கிறது என்று ஒரு காலத்தில் கூறிய தலைவன் தற்போது குளிர்ந்த சூனையிலுள்ள தெளிந்த தண்ணிய நீரைத் தந்தாலும் வெப்பமுடையது, உவர்ப்பு சுவையினதாய் உள்ளது என்று கூறினானாம் (குறுந்தொகை 196).

III

நீயின்றி அமைதல் வல்லாமாறே!

நெருப்போடு தொடர்புடைய இன்னொரு அபபிரம்சா பாடலையும் இனிப் பார்க்கலாம். தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு இல்லம் திரும்புகிறான். வீட்டிற்கு வரும் தலைவனை வீட்டுக்கு உள்ளே அனுமதிக்க மறுக்கிறாள் தோழி. இதனை 'வாயில் மறுத்தல்' என்று கூறுவர். தலைவி தோழியை அழைத்து தம் தலைவனை வீட்டுள்ளே வருவதற்குச் சம்மதிக்கிறாள். இதனை 'வாயில் நேர்தல்' என்பர்.

விப்ரியகாரகஹ யதாஅபி பிரியஹ
ததாஅபி தம் ஆநய அத்யம்!
அக்னினைம் தக்தம் யதாஅபி கிருஹம்
ததாஅபி தேன அக்னினை கார்யம்!!

எம் காதலன் எமக்குத் தீங்கிழைத்திருந்தாலும் அவரை இன்றே அழைத்து வருக. தீ வீட்டை எரித்தாலும் தீயில்லாமல் வாழ முடியாது. அது இன்றியமையாதது. தலைவன் இவ்வாழ்க்கைக்கு மிகவும் தேவையானவன் என்ற பொருள்பட அபபிரம்சா பாடல் அமைந்துள்ளது. இதே கருத்தை வலியுறுத்தும் ஆனால் சொல்லும் முறையில் பெரிதும் மாறுபட்ட குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றை நோக்குவோம்.

கைவினை மாக்கள் தம் செய்வினை
முடிமார் சுரும்புண மலர்ந்த வாசம்
கீழ்ப்பட நீடிய வரம்பின் வாடியவிடினும்
கொடியோர் நிலம் பெயர்ந்து உறைவேம் என்னாது
பெயர்த்தும் கடிந்த செறுவில் பூக்கும்
நின்ஊர் நெய்தல் அனையேம்-பெரும!
நீ எமக்கு இன்னாதன பல செய்யினும்
நின்னின்று அமைதல் வல்லாமாறே (309)

உழவுத் தொழில் செய்யும் உழவர்கள் வயலில் இறங்கி தொழில் செய்கின்றனர். நெய்தல் மலர் களைகளாக வயலில் மலர்ந்துள்ளன. அவை வண்டுகள் உண்ணும்படி தேனைக் கொண்டு வாசம் பொருந்தி விளங்குகின்றன. அம்மலர்களைக் களைந்து அவற்றை வரப்பில் வாடும்படி விடுகின்றனர். அவ்வாறு செய்த பிறகும் கொடியவர்களாகிய உழவர்களின் வயலில் நீங்கி பெயர்ந்து உறைவோம் என்று எண்ணாது மீண்டும் அந்த வயலிலே பூக்கும் நெய்தல் மலர்களைப் போல தலைவி தமக்கு இன்னல்கள் பல செய்த தலைவனை ஏற்று உன்னையன்றி பொருந்தி வாழ்வதற்கு ஆற்றல் இல்லாதவளாக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறாள். அபபிரம்சா பாடல் கருத்தை நேரடியாக ஒரு உவமையின் மூலம் உணர்த்துகிறது. உவமைகூட மிகவும் எளிமையானது. குறுந்தொகைப் பாடலில் உவமையும் கற்பனை நயமும் செறிந்து காணப்படுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. By fire the world becomes warm and (it becomes) cold by wind. But (when) one feels cold though near the fire, how can he (ever) become hot (p. 61).
2. Though my lover has offended me, still bring him (here) today; for even though the house is burnt down by fire, still that fire is indispensable (lit-useful). (p. 61).

துணை நூல்கள்

1. Apabhramsa of Hemechandra (edited by Kantilal Baldevram Vyas, Prakrit Text Book Society, Ahmedabad (1982).
2. Tamil-A Birds-Eye View, Meenakshi Sundaran, T.P., Makkal Nalvaalvu Manram, Madurai (1976).
3. திருக்குறள் உரை விளக்கம், ஜி.வரதராஜன், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை (நான்காம் பதிப்பு-1998).
4. குறுந்தொகை, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை-17 (1999).

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி.சிடகோ இண்டஸ்மாரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

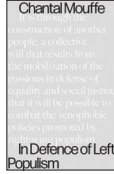
முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

தமிழில் மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புத் திட்டம்

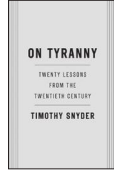
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

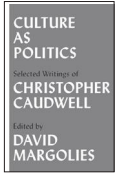
பொதுவுடைமை - குழந்தைகளுக்காக
பீனி அடம்ஸ்டாக் | ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்கள்: நெக்ப் புளுமென், பென்ட். சே.பி ஹலிஸ் | தமிழில் - எம். பாண்டியராஜன்

இடதுசாரி வெகுமக்களியத்தை நோக்கி
சுதாஸ் மெட்.பே | தமிழில்: பொன். சின்னதம்பி முருகேசன்

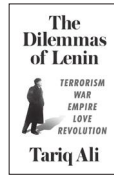
சர்வாதிகாரம் குறித்து: இருமாதம் நூற்றாண்டிலிருந்து இயலுபடங்கள்
டீமோசாதி ஸ்னெடெர் | தமிழில்: ரமணி

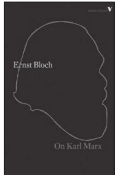
அரசியலாசிரியர் பண்பாடு
கிறிஸ்.பே.பர் காட்.லெவல் பதிப்பாசிரியர்: டேவிட் மர்கோலியெல் | தமிழில்: கமலாபாய்

சொத்தின் வரலாறு - ஆதிசைத்திலிருந்து நகரிக் காலம் வரை
பால் லாபார்சு | தமிழில்: வேட்டை. எஸ்.கன்னன்

வெள்ளை சந்தித்த நெருக்கடிகள் (பயங்கரவாதம், போர், சொல், ஊழல், புரட்சி)
தாரிக் அலி | தமிழில்: கபூர் சந்திரன்

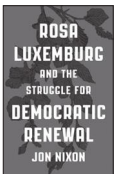
கார்ல் மார்க்ஸ் - ஓர் ஆய்வு
ஏர்னெஸ்ட் பிராக் | ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: ஜான் மெக்ஸ்வெல் | தமிழில்: பொன் சின்னதம்பி முருகேசன்

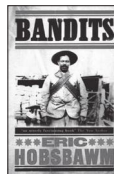
தொடக்கக் காலக் கிளர்ச்சியாளர்கள்
எரிக் ஹாப்ஸ்பாம் | தமிழில்: ரகு அந்தோனி

மார்க்ஸ் : முதலாளியத்துக்கு மாற்று
கியரன் ஆலென் | தமிழில்: சாதேவதாஸ்

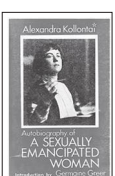
ரோசா லக்ஸம்பர்கும் ஜனநாயக மீட்டுருவாக்கத்திற்கும் போராட்டமும்
ஜான் நிக்ஸன் | தமிழில்: சாதேவதாஸ்

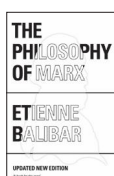
சமூகம்சாரி கொள்கையாளர்கள்
எரிக் ஹாப்ஸ்பாம் | தமிழில்: ரகு அந்தோனி

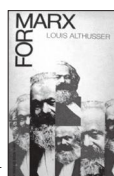
கிராமஸ்கியைப் பயன்படுத்துதல் - ஒரு புதிய அணுகுமுறை
மைக்கேல் டி.லிப்பினி | இத்தாலிய மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: டேவிட் ஜேபர் | தமிழில்: சே.கோச்சை

பாலியல் முறிச்சிமிக்க கம்யூனிசப் பெண்ணின் தன்வரலாறு
அலெக்ஸாண்ட்ரா கொல்தாய் | ரஷ்ய மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: சல்மேதர் அத்தன்சியோ | தமிழில்: அமங்கை

மார்க்சின் தத்துவம்
எட்டியேன் பாலிபர் | பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: கிறிஸ்.பே.பர் | தமிழில்: வேட்டை. எஸ்.கன்னன்

மார்க்ஸ்க்கு ஆதரவாக
ஹர் அல்தூசர் | பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: பென் புளுமென் | தமிழில்: க. பூர் சந்திரன்

15 நூல்கள்
சுமார் 4000 பக்கங்கள்
விலை ரூ.5000/-
முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில்
ரூ.3000/-
மட்டுமே!

A5 அளவு,
தரமான தாள்,
அழகிய
வடிவமைப்புடன்

2020 பிப்ரவரி
1ஆம் தேதி முதல் மார்க்ஸ்
31ஆம் தேதி வரை,
இலங்கை
கொழும்புவிழுவள்ள
திருவாளர் பவல்லரசு
பூபாள சிங்கம் புத்தக
மையத்தில் முன்பதிவு
செய்துகொள்ளலாம்.

இலங்கையிலுள்ள மார்க்சிய சிந்தனையாளர்கள், வரலாற்றுத்துறை, தத்துவத் துறை, சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் பேராசிரியர்கள், மாணவ - மாணவிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளுக்கு பெரிதும் பயன்படும் வகையில் தமிழில் 15 மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் விரைவில் வெளிவர இருக்கின்றன. இந்நூல்களை முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் பெற, இலங்கை கொழும்புவிழுவள்ள திருவாளர் பூபாள சிங்கம் புத்தக மையத்தில் முன்பதிவுசெய்து கொள்ளும்படி அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

முகவரி

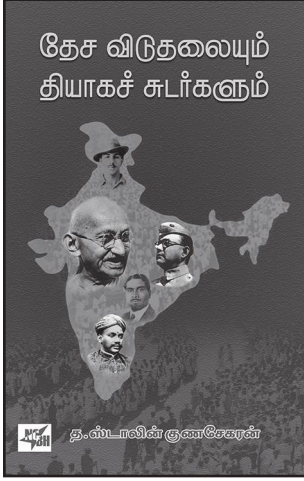
பூபாள சிங்கம் புக் டெப்போ

எஸ், செட்டியார் வீதி, கொழும்பு-011, இலங்கை.

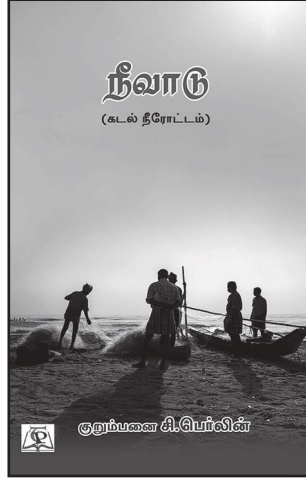
E.mail: poobalasingham202@gmail.com | Ph: 0777271975.

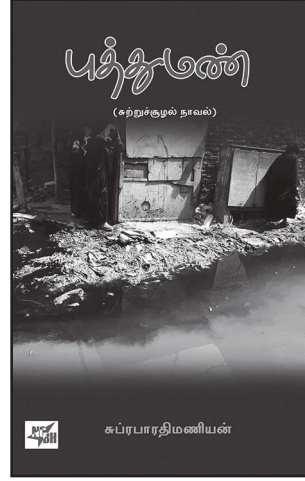
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

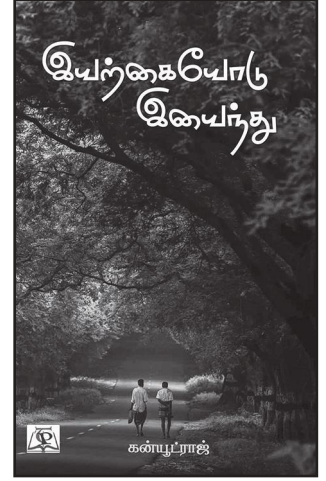
₹ 270/-

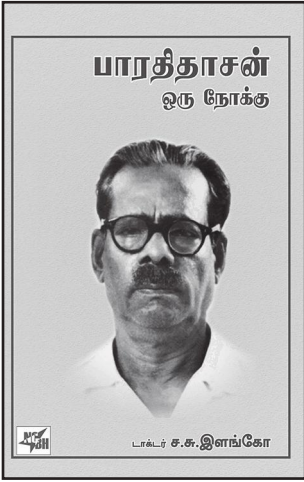
₹ 95/-

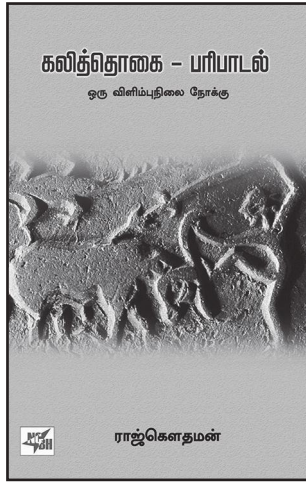
₹ 125/-

₹ 235/-

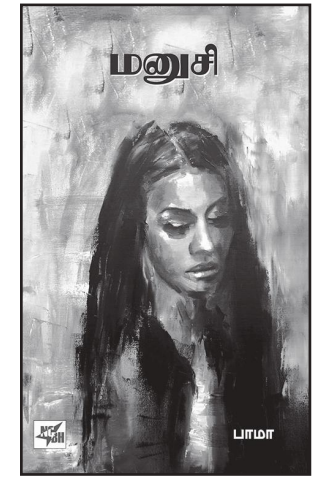
₹ 180/-

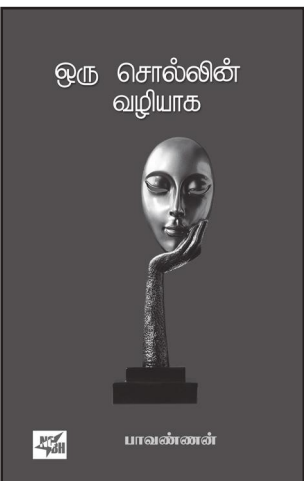
₹ 270/-

₹ 125/-

₹ 200/-

₹ 190/-

₹ 35/-

₹ 125/-

₹ 135/-

KAAYYA TAMIL (QUARTERLY) OCTOBER - DECEMBER 2019

Regd No : TN T.A.M. 8012 / 43610

காவ்யா சண்முகசுந்தரம்

1950 இல் - நெல்லைக் கால்கரையில் பிறந்து, அனுமன் நதிக்கரையிலும் பொருளை நதிக்கரையிலும் படித்து அமைந்தகரையிலும் மெரினா கரையிலும் பட்டங்கள் பெற்று, காவிநிக்கரையில் பேராசிரியராய்ப் பணியாற்றி, காவ்யாவைத் தொடங்கி பசல் கதைகளைக் கண்டு, 2000 இல் - சென்னைபை நீட்ட சந்திர பாண்டியனாய்க் கோம்பாக்கம் காவல்கரையில் காவ்யா தமிழ் வளர்த்து வருபவர். நாட்டுப்புறவியலில் நாட்டம், ஆய்வுகளில் ஆர்வம், திரைவிமர்சனங்களில் தீரக்காதல், படைப்புகளில் பந்து, பதிப்புகளில் பற்று, பத்திரிகையலகில் பணி என எழுபதில் 2020-இல் ஆறுமுகமாய் காவ்யா சண்முகசுந்தரம்!

KAAYYA TAMIL ISSN 2277 - 9221

ஒதுப்புக்
044 - 23728882
98404 80282

மலர் 9 இதழ் 1

KAAYYA TAMIL ISSN 2277 - 9221

விலை ரூ 100

காவ்யா தமிழ்

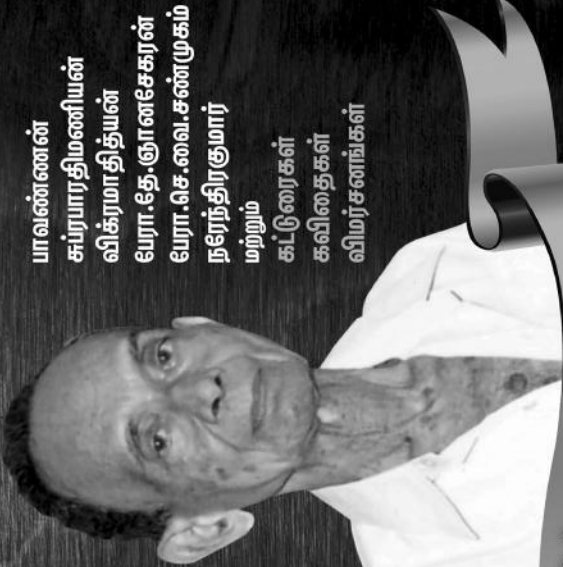
ஜனவரி - மார்ச் 2020

கலை, இலக்கியம், பண்பாட்டு பன்னாட்டுக் காலாண்டிதழ்

பேரா. சண்முகசுந்தரம்
தனுஷாசுரன் &
திராவிடம் தமிழை
வளர்த்ததா?

சுந்தரபாண்டியனின்
சிறுகதை- சால்வை

பாவண்ணன்
சுப்பரத்திமணியன்
லிங்கரமாதியன்
பேரா.தே.ஞானசேகரன்
பேரா.செ.வை.சண்முகம்
நரேந்திரகுமார்
மற்றும்
கட்டுரைகள்
சுவிதைகள்
விமர்சனங்கள்

வல்லிக்கண்ணன்
100

வல்லிக்கண்ணனின்
நெர்காணல்,கதை,
சுவிதை நாடகம்

ஷும்பாலா ஓர் அரசியல் நாவல்...?

ச. வின்சென்ட்

அரசியல் நாவல் என்ற கருத்தியல் தெளிவற்றுப் பல பொருள் தருவதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அரசியல் என்ற கருத்தியலே அப்படிப்பட்டது. அரசியல் என்பது ஓர் அரசினை மேலாண்மை செய்வதில் பயன்படும் வழிமுறைகளும், யுத்திகளும் என்பார்கள். மேலும் அரசியல் அறிவியல் என்பது அதிகாரத்தின் அறிவியல். அதிகாரத்தைப் பற்றியும் அதிகாரத்தை அடைதல் பற்றியும் ஆய்வுசெய்யும் அறிவியல். இந்தச் செயல்பாட்டில் மக்களும் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இன்று அரசியல் என்ற சொல் ஆங்கிலத்தைப் போலவே தமிழிலும் வேறு சொற்களோடு ஒட்டி வேறு கருத்தியலைத் தருகிறது: வாக்கு அரசியல், சுற்றுச்சூழல் அரசியல், பெண்ணிய அரசியல். எனவே அரசியல் நாவல் என்ற சொற்றொடரிலுள்ள அரசியல் எதைக் குறிக்கிறது?

இன்னொரு பார்வையும் இருக்கிறது: சிலர் அரசியல் என்ற கருத்தியலையே அனைத்தையும் உள்ளடக்கக்கூடிய விரிவாக்கி இலக்கியமும், ஏன் வாழ்க்கை அனைத்துமே அரசியல்தான் என்பார்கள். கலைக்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பில்லை என்ற வாதத்தை ஜார்ஜ் ஆர்வெல் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

ஆகவே, அரசியல் நாவல் என்றால் என்ன என்று வரையறை தருவதும் அதன் கூறுகள் எவை என்று பட்டியல் இடுவதும் எளிதில்லை. இன்றைய நவீன உலகின் சிக்கலான எந்திரத்தனத்தில் மனிதன் என்ன செய்கிறான், எப்படி வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கிறான் என்று காட்டுவதுதான் ஒரு நாவலின் நோக்கம் என்றால், அரசியல் எனும் இலக்கியவகையும், மனிதன் ஓர் அரசியல் சூழலை எப்படி எதிர்கொள்கிறான் என்று காட்டவேண்டும். அப்படியானால் அதன் உள்ளடக்கமாக இருக்க எவற்றிற்குத் தகுதி? அதன் பின்புலம் எப்படி இருக்கவேண்டும்? சமகாலத்து அரசியல் நிகழ்வுகள், கோட்பாட்டு மோதல்கள், அரசியல்வாதிகள், மக்களின் எதிர்வினை ஆகியவை உள்ளடக்கமாக இருக்கும்; அவற்றிற்கு ஏற்ற கதைமாந்தரும் இருப்பர். அதேபோலப் பின்புலம் சமகாலத்து அரசியல் சூழலைக் கொண்டிருக்கும். நாவலாசிரியர் ஒரு நடுவு நிலையை எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. ஜார்ஜ் ஆர்வெல்லும், ஆல்டஸ் ஹக்ஸிலியும் தங்கள்

அரசியல் நிலைப்பாட்டை, தங்கள் கொள்கையை, விளக்கவே தங்கள் நாவல்களைப் படைத்தார்கள். ஷம்பாலாவைப் படைத்த தமிழவனுக்கும் ஒரு நிலைப்பாடு இருக்கிறது. அவர் படைத்த கதைமாந்தரும் அரசியல் சூழலை வெவ்வேறு வழிகளில் எதிர் கொள்கிறார்கள்.

தனது ரிபப்ளிக்கில் இலட்சிய அரசியல் பேசுகின்ற பிளேட்டோவும், அரசனும் அரசும் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று கற்பிக்கும் வள்ளுவரும், அரசு என்ன என்ன யுத்திகளைத் தான் பிழைக்கக் கையாளவேண்டும் என்று சொல்லும் அர்த்தசாஸ்திரமும் முதல் அரசியல் நூல்கள் என்றால், அரசியல் நாவல் என்பது விக்டோரியா பேரரசியின் பிரதமர் டிஸ்ரேலியின் படைப்பில் தொடங்குகிறது. ஜோசப் கான்றட், ஸ்டென்டால், ஆர்தர் கோஸ்லர், ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஆர்வெல், ஹக்ஸிலி ஆகியோர் அரசியல் நாவலாசிரியர்கள் என்று அறியப்படுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதுகிற இந்திய அரசியல் நாவலாசிரியர்களில் முல்க்ராஜ் ஆனந்த், சல்மான் ருஷ்டி, நயன்தாரா சைகல் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். அரசியல் நாவலை ஒரு இலக்கியவகையாகக் கருதி அதற்குக் கோட்பாட்டை வகுத்தவர்கள் ஸ்பியர் (1923) முதல் இர்விங் ஹவ் (1957) வரை பல திறனாய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அரசியல் நாவலுக்குத் தருகின்ற வரையறைகள், அதில் காணப்படும் கூறுகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தமிழவனின் ஷம்பாலாவை வாசிக்கலாம்.

அரசியல் நிகழ்வுகள், அமைப்புகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றை ஒரு கதையாடல் தொனியில் விமர்சிக்கும் நாவல்களை அரசியல் நாவல்கள் என்பார் ஒரு கோட்பாட்டாளர். இந்நாவல்களில் அரசியல் கோட்பாடு அல்லது சித்தாந்தம் ஒரு முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றிருக்கும். கோட்பாடுகளுக்கு இடையேயான மோதல்கள் இந்நாவல்களுடைய கதைப்பின்னலின் ஓர் அங்கமாக இருக்கலாம். சட்டமியற்றல், ஆட்சி, அது தரும் அதிகாரம், அதனைக் கையாளும் அல்லது அதற்காகப் போட்டியிடும் அரசியல்வாதிகள், அதிகார மையங்கள், அமைப்புகள் ஆகியனவும் இதில் இடம் பெறும். அரசியல் (கொள்கை) பிரச்சாரம், சீர்திருத்தம் ஆகியன இந்நாவல்களின் நோக்கங்களாக இருக்கும். நாவலாசிரியரின் அரசியல் நம்பிக்கை அல்லது கோட்பாடு அவரது சார்பு அல்லது எதிர்ப்புநிலை அவர் அரசியல் நிகழ்வுகளையும் அரசியல்வாதிகளையும்

விவரித்துப் பகுப்பாய்வு செய்வதில் வெளிப்படும். நாவலாசிரியர் சில வேளை ஜார்ஜ் ஆர்வெல் 1984 இலும் ஹக்ஸிலி பிரேவ் நியூ வொர்ல்டிலும் பயன்படுத்தியிருப்பதைப் போல அதீதக் கற்பனை உலகு எனும் யுத்தியைத் தனது கொள்கையை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தலாம்.

தமிழவனுடைய 'ஆடிப்பாவை போல' என்ற நாவலைப்போலவே ஷம்பாலாவும் இரட்டைக் கதையோட்டங்களைக் கொண்டது. அந்த நாவலில் இரண்டு கதையோட்டங்களும் அவ்வப்போது குறுக்கிட்டுக் கொள்கின்றன. ஆனால் ஷம்பாலாவில் இறுதியில் சந்திப்பின் தொனிமட்டும் கேட்கிறது. இரண்டும் வெவ்வேறு அரசியல் களங்களைக் காட்டுவதால் இவ்வமைப்பு இருக்கிறதோ? ஆடிப்பாவையை அரசியல் நாவலாக எடுத்துக் கொள்ளமுடியாது. ஏனென்றால் சமகாலக் கதையை அது சொல்லவில்லை. எனவே அது வரலாறாக ஆகிவிடுகிறது. ஷம்பாலாவின் இரு கதையோட்டங்களுமே அரசியலை, இன்றைய- இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு இந்திய அரசியலின் திருவிளையாடல்களை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. ஒருபக்கம் கோட்பாடுகளின் மோதல்; இன்னொரு பக்கம் ஒரு தனியாளினுடைய- அதுவும் அடாவடித்தனமும் மூர்க்கமும் நிறைந்த ஒருவனுடைய - அதிகார ஆசையும், அதிகாரக் குவிப்பும் இலக்காகக் கொண்டிருக்கும் ஹிட்லருடைய எழுச்சி.

இரண்டிலுமே இன்றைய அரசியல் களத்தில் மக்களாட்சித் தத்துவத்துக்குக் குழிபறிக்கும் அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்வுகள். சொல்லப்போனால் கேள்வி கேட்பாரற்றுக் கோலோச்சும் சுதந்திரப் பறிப்பு. நாவலுக்கு அறிமுகமாகத் தரப்பட்டிருக்கும் மேற்கோளான சிறுகுறிப்புகளும் (epigraphs) செய்தித்தாள் பகுதியும் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கோட்பாட்டு மோதலில் அமர்நாத்தின் தனியுரிமை மீறப்படுவது இன்றைக்குத் தனி மனிதனின் ஒவ்வொரு அசையும் நாஜி ஜெர்மனியைவிடக் கடுமையாகக் கண்காணிக்கப்படுகிறது (snooping, surveillance) என்பது மறைமுகமாக வெளிப்படுகிறது. பெரும்பான்மைச் சர்வாதிகாரத்தில் மக்களாட்சித் தத்துவமே காவுகொடுக்கப்படுகிறது. கருத்துச் சுதந்திரமும் எழுத்துச் சுதந்திரமும் இல்லாதபோது மக்களாட்சி எங்குப் பிழைக்கமுடியும் என்று அஞ்சுகிறார் அமர்நாத். இன்றைய செய்தித்

தொடர்பின் முதுகெலும்பு செல்பேசி. அதன் பயன்பாடும் அதில் பயன்படும் முகநூலும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது அமர்நாத்தின் சித்தாந்தத்திற்கு ஏற்புடையதில்லை. இவையும், பணமதிப்பிழப்பு அன்றாட மக்களைப் பாதிப்பது முதலானவையும் இந்தக் கதையோட்டத்தில் சுட்டிக் காட்டப்படும் இன்றைய நிகழ்வுகள். பெரியம்மாவின் மரணம் பணமதிப்பிழப்பு தந்த பரிசுதான். இன்னொரு கோட்பாட்டு மோதல் மதங்களையும் சடங்குகளையும் அரசியலாக்கி நாட்டைப் பிளவுபடுத்துகிற இன்றைய வலதுசாரிகளால் ஏற்படுகிறது.

இன்னொரு கதையோட்டம் ஹிட்லர் என்பவனின் அரசியல் எழுச்சியின் வரலாறு.

அவன் குழந்தைப்பருவ அனுபவங்களும் அவனுடைய இயற்கை உந்துதல்களும் எப்படி அவனை 'ஹிட்லராக' உருவாக்கின என்பதை இங்கே விளக்க முடியாது. மூர்க்கத்தனமான பேராசைக்காரனிடம் நுண்ணறிவும் உடல் வலுவும், சிலவேளைகளில் வெளிப்படும் மென்மையான உணர்வுகளும் சேரும்போது அரசியல்செய்வது அவன் கைகளில் இயற்கையான விளைவாக ஆகிவிடுகிறது. இறுதியில் சொல்லப்படுவதுபோலவே வரலாற்று ஹிட்லராகவே அவன் மாறிவிடுகிறான். இன்றைக்கு நமது நாட்டில் அடாவடித்தனம் செய்தே பதவிக்கு வந்தவர்களின் ஒட்டுமொத்த உருவம் அவன். அவ்வளவுதான்... நாவலின் பின்னட்டையில் அமர்நாத் நாவலின் 'மையக் கதாப்பாத்திரம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மில்லனின் சாத்தானைப் போல ஹிட்லர்தான் கதை முழுவதையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் எதிர்நாயகன்போலத் தோன்றுகிறான். அமர்நாத் கதையில் அரசியல் சார்ந்த நிகழ்வுகள் காணப்பட்டாலும் கோட்பாட்டு மோதல்கள் மறைமுகமாகவே வெளிப்படுகின்றன. ஹிட்லர் கதையே அரசியல்தான். இப்படித்தான் அரசியல் நடக்கிறது என்று நம்மைப்போன்ற சாமானியர்களுக்கும், ஆசிரியருக்கும் கூட தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. எல்லாம் திரைக் கதைகளின் மூலம் பெற்ற அறிவுதான். அதனால்தானோ என்னவோ ஹிட்லரின்

ஷம்பாலா, | தமிழவன்.
சிற்பேடு வெளியீடு 2019.
பக் 220. | விலை ரூபாய் 250/-.

கதைப்பகுதியில் சினிமாத்தனம் தெரிகிறது.

சரி, கடைசியில் ஷம்பாலா எங்கிருந்து வருகிறது? தண்டிபத்லா சாஸ்திரி ஏன் வருகிறார்? இன்றைய அறிவியல் அனைத்தும் வடமொழி நூல்களிலிருந்து வருகிறது என்று பெருமை பேசும் அரசியலைச் சாஸ்திரி மூலம் பகடி செய்கிறாரா, ஆசிரியர்? பல அரசியல் நாவல்களில் கதைக் களமாக இருக்கிற - ஆர்வெல்லிலும் ஹக்கிலியிலும் வருகிற - அதீதப் புனைவுகளைக் கொண்டுவருகிறார் தமிழவன். ஜேம்ஸ் ஹில்டன் தனது நாவலில் முழுமையடைந்த அழகிய அதீதக் கற்பனை உலகிற்கு ஷங்க்ரி லா என்று பெயர் வைத்தார். அவர் திபெத்திய புத்தப் புனித அரசாகக் கருதப்பட்ட ஷம்பாலா என்ற தொன்மத்திலிருந்து

எடுத்தாண்டார் என்று சொல்வார்கள். இது மிக உயர்ந்த முழுமை நிலையிலுள்ள இலட்சிய உலகு, உடோப்பியா. ஆனால் தமிழவனின் ஷம்பாலா இதற்கு நேர் எதிர் ஆனது. அங்கே அதிகாரம் குவிந்திருக்கும். பெருந்துன்பமும் அநீதியும் ஆட்சி செய்யும். இது டிஸ்டோப்பியா. அதைத்தான் நமது ஹிட்லர் தேடுகிறான். வரலாற்று ஹிட்லரும் அதைத்தான் தேடினார். இங்கு ஆர்வல், ஹக்கிலி நாவல்களின் கற்பனை உலகில் இருப்பதுபோன்ற அதிகார வன்முறை ஆட்சியமைப்பு இருக்கும். ஃபூக்கோ ஒரு சமுதாயத்தினுள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் ஆட்சி அமைப்பையும் அதன் மூலமான அறிவையும் பற்றிக் கூறுகிறார். அறிவும் அதிகாரமும் இணையும்போது என்ன நடக்கும்? தமிழவனின் ஷம்பாலாவில் வடமொழி நூல் காட்டும் அறிவு அதிகார மையத்தை ஏற்படுத்தும்போது உரிமை, சுதந்திரம் என்ற கோட்பாடே இல்லாது போகும்.

இவ்வாறு தமிழவனின் ஷம்பாலா நாவலில் ஓர் அரசியல் நாவலின் கூறுகள் அனைத்தும் இடம்பெறுகின்றன. தமிழ் அரசியல் நாவல்கள் என்ற ஓர் இலக்கிய வகையில் இது சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஒன்று.

கவிதை உறவு இலக்கிய பரிசுகள் 2020

சிறந்த நூல்களுக்கு மொத்தம் ரூ. 1,00,000/-

• முதல் பரிசு ரூ. 5000 • இரண்டாவது பரிசு ரூ. 3000 • மூன்றாவது பரிசு ரூ. 2000

1. மரபுக்கவிதை **அமரர் துரைசாமி நாடார் - இராஜம்மாள்** நினைவுப் பரிசு
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
2. புதுக்கவிதை **அமரர் ஊர்வசி செல்வராஜ்** நினைவுப் பரிசு
(ஊர்வசி சோப், குயின்ஸ் லேண்ட் நிறுவனங்கள் வழங்குவது)
3. மனிதநேயம், வாழ்வியல் **அமரர் சுப்பையா - தங்கம்மாள்** நினைவுப் பரிசு
(சுதா பதிப்பகம் திருமதி சிதம்பரம்மாள் இராதாகிருஷ்ணன் வழங்குவது)
4. சிறுகதை **திரு. மெய்யப்பன்-சீரங்கத்தம்மாள்** நினைவுப் பரிசு
திரு. மெய் ரூஸ்வெல்ட் வழங்கும் பரிசு
5. செவ்வியல் இலக்கியக் கட்டுரைகள் **பேராசிரியர் இரா. மோகன்-நிர்மலா மோகன்** வழங்கும் பரிசு
6. பொதுக் கட்டுரைகள் **பொறியாளர் மதுரை திரு. ஜே. சுரேஷ்** வழங்கும் பரிசு
7. குழந்தை இலக்கியங்கள் **குழந்தை எழுத்தாளர் அழ. வள்ளியப்பா** நினைவுப் பரிசு
கவிஞர் கார்முகிலோன் வழங்கும் பரிசு
8. குறுநாவல்/நாவல் **தமிழ்ப் பண்பாட்டை மேம்படுத்தும் படைப்புகள்**
(திரு. ராஜேந்திரன் சோர்டியா வழங்குவது)
9. கல்வியியல்/இளைஞர் நலம்/ ஆளுமை மேம்பாடு **'நான் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ் பயிற்சி மையம்'** வழங்கும் பரிசு
10. ஆன்மிகம்/மதநல்லிணக்கம் **ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை சாதகர் திரு. எஸ். மோஹன்** வழங்கும் பரிசு

விதிமுறைகள்

• நூல்கள் 2019ல் வெளியானவையாக இருக்க வேண்டும். • ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் 3 படிிகள் அனுப்ப வேண்டும். • கடிதப் போக்குவரத்து வேண்டாம். • பரிசு பெறாத படைப்புகள் திருப்பி அனுப்பப்பட மாட்டா • நூல்கள் கிடைத்த விவரம் அறிய தன்முகவரியிட்ட அஞ்சலட்டை அனுப்புக. • நூல்கள் வந்து கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள் 10.4.2020

முகவரி: **கலைமாமணி எரிவாடி எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்**

எண். 420E, மலர்க் குடியிருப்பு, அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை - 600 040.

ஒளவையின் படைப்புலகம்

கோ.பழனி

ஈழமுகமாக இருந்தாலும் குடும்பமாக இருந்தாலும் எல்லா வெளிகளிலும் ஊடுபாவாகப் பற்றிப் படர்ந்து காக்கும் ஆற்றலாக விளங்குபவர் பெண். வேட்டையாடி, உணவு சேகரித்து உண்டுவாழ்ந்த காலத்தில் பெண்ணே ஆகச்சிறந்த பகிர்ந்தளிக்கும் தலைமைப் பண்பை ஏற்றுள்ளார் என்பது மானிடவியல், வரலாற்றியல் அறிஞர்கள் ஆய்ந்து கண்ட உண்மையாகும். வேளாண்மையைக் கண்டடைந்ததும் மனித இனம் வலது கைப்பழக்கம் கொள்வதற்கும் பெண் இனமே காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“ஆணைக் காட்டிலும் பெண் மூளை முன்கூட்டியே திட்டமிடும் ஆற்றல் கொண்டது - பல வேலைகளைக் குழப்பம் இன்றி ஒரே நேரத்தில் செய்யும் திறமை கொண்டது” என்கிறது அறிவியல். இவ்வளவு ஆளுமைகளைக் கொண்ட பெண்ணினம் சமகாலத்தில்தான் ஓரளவு விரிவாகப் பரவி பல்துறைகளில் கால் பதித்திருக்கிறது; என்றாலும் ஆணுக்கு இணையாக எண்ணப்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குறியே.

தமிழக வரலாற்றில் சங்க காலம், அதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் பெண்கள் பரவலாக எழுத்தறிவு பெற்றிருந்தனர் என்பதற்குப் பல்வேறு சான்றுகள் தொல்லியல் அறிஞர்களால் சுட்டப்படுகின்றன. அகழ்வாராய்ச்சிகளில்

கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள பாணை ஓடுகளில் உள்ள கீறல்கள் அவற்றுள் ஒரு சான்று. 'இக்கீறல்கள் பாணைகளின் உரிமையாளர் பெயர்களாகவும் இருக்கலாம்' என்று தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, தமிழ் இலக்கிய இலக்கண மரபில், தொல்காப்பியத்திற்கு இணையான, பழமையான இலக்கிய வடிவங்களாக சங்க இலக்கியம் என்று சொல்லப்படுகிற "பாட்டும் தொகையும்" என்பன கருதப்படுகின்றன. இத்தனிப்பாடல்களின் தொகுப்புகள், பழந்தமிழரின் காதல் - வீரம் பற்றி பாடிய பாடல்களாகும். சிறப்பு வாய்ந்த இப்பாடல்களை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்கிற பதினெட்டு நூல்களாகத் தொகுத்தித்துள்ளனர். சங்கப் புலவர்கள் (பெயர் அறியப்பட்ட - பெயர் இடப்பட்ட படைப்பாளிகள் - பெயர் அறியப்படாத படைப்பாளிகளும் உண்டு) 417 படைப்பாளிகளுள் 41 பேர் பெண் படைப்பாளிகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர். சங்ககாலம் முதலே ஆணாதிக்கம் நிலைபெற்றுவிட்ட தமிழ்ச் சூழலில் 9ஆம் நூற்றாண்டில் (சில தொகுப்புகள் பாண்டிய, சேர மன்னர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சிலவற்றிற்கு தொகுத்தோர் யாரென்று தெரியவில்லை) தொகுக்கப்பட்ட இப்பாடல்களில் தவிர்க்க முடியாதபடி பெண் படைப்பாளிகளின் பாடல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்பது எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது. அதற்குப் பின்னான அறஇலக்கிய காலத்துப் படைப்புகளிலும் காப்பிய இலக்கியங்களிலும் பெண் படைப்பாளிகள் இல்லை என்பதும் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியங்களில் ஆண்டாள், காரைக்கால் அம்மையார் போன்றோரின் பாடல்கள் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தகுந்தன.

அதனைத் தொடர்ந்து பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டு ஔவையார் எழுதிய ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், ஆசாரக்கோவை போன்ற நூல்கள் கிடைக்கின்றன. 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் 'பந்தன் அந்தாதி' போன்ற நூல்கள் ஔவையாரின் பெயரில் பதிவாகியுள்ளன. ஆனால், அது ஔவையாரால் எழுதப்பட்டதா என்கிற கேள்வி ஆய்வாளர்களிடம் உண்டு. 19, 20ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி பரவலாக்கம், அச்ச ஊடகப் பரவலாக்கம் நிகழ்ந்த பிறகு, பல பெண் படைப்பாளிகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தனர்.

சங்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெண்பாற் புலவர்களின் 181 பாடல்கள்

தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அகம், புறம் என்ற இரு பொருண்மைகள் சார்ந்தவை. இந்த வரிசையில் பெண்படைப்பாளிகள் சிலரின், ஒரு பாடல் மட்டுமே தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொகுப்பாளர்களின் அரசியல் மற்றும் பாலினச் சார்பு சங்கப் பாடல் தொகுப்பு முறையில் தொழிற்பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. பெண்பாற் புலவர்கள் எத்தனைபேர் என்பதிலும் ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன.

'ஆணாதிக்கம் அது இது என்று சொல்வதெல்லாம் வெறும் புனைவு. பெண்களை மறைத்துவிட்டு ஆண்கள் மேலெழவேண்டிய அவசியம் எந்தக் காலத்திலும் இல்லை' என்று சிலர் சொல்லலாம். அப்படியானால், உலக நிறுவன மதங்கள் அனைத்திலும் முதன்மை வழிபாட்டுக்குரியவர்களாக ஆண்கள் மட்டுமே ஏன் இருக்கிறார்கள்? வெளித்தெரியும் பழம்பெரும் தத்துவங்களைச் சொன்னவர்கள் பெரும்பான்மையும் ஏன் ஆண்களாகவே இருக்கின்றனர்? படைப்பாளியின் பெயர் அறியப்படாத ஆகச் சிறந்த இலக்கிய-இலக்கணங்களுக்குக் கூட ஏன் ஆண் பெயர்களையே சூட்டிச் சொல்லப்படுகின்றனர்? தமிழில் சுருக்கமாகவும் செறிவாகவும் கருத்துரைத்தால் அந்தப் பெண் படைப்பாளியை ஏன் 'கிழவி' யாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார்கள்? ஒரு குழந்தை அறிவுப்பூர்வமாகப் பேசினால் இன்றைக்கும், 'கிழவி மாதிரி பேசறா பாரு!' என்று ஏன் சொல்கிறோம்? இவற்றிற்கெல்லாம் பின்புலமாக ஓர் ஆணாதிக்க மனநிலை உள்ளதா? இல்லையா? இவை மாற வேண்டுமென்றால் பொதுப் புத்தியில் பதிவாகியிருக்கும் உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன், முன்புத்தி - பின்புத்தி போன்ற புரிதல்களில் மாற்றம் தேவையாக உள்ளது.

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு காலந்தொட்டு சமகாலம் வரை ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் மறைத்தலுக்கு அப்பாலும் வெடித்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்பியுள்ளனர் பெண்கள். பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபான சங்க இலக்கியத்தில், அகம் சார்ந்து 26 பாடல்களும் புறம் சார்ந்து 32 பாடல்களும் இடம்பெறும் அளவிற்கு உழைத்த பாடினி ஔவை அவர்களின் படைப்புலகம் குறித்துக் காணலாம்.

ஔவை, கபிலர், அகத்தியர், புகழேந்திப் புலவர் போன்ற பெயர்களில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நெடுக பலர் இருந்துள்ளனர் என்பதை நாம் அறிவோம். "உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு" என்று சொன்ன ஆத்திசூடி ஔவையாரைக்

காட்டிலும் “எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே” என்று பாடிய சங்ககால ஔவையின் காலம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டது.

சங்க கால ஔவையிடம் ஆற்றல் மிகுந்த சொல்லும் வீரமும் தன்மானச் செருக்கும் அன்பும் நிறைந்திருந்தன. பெண்ணின் ஆழ்மனத் தவிப்பையும் ஆணின் பிரிவுத் தவிப்பையும் தனது அகப் பாடல்களில் நேர்த்தியாகப் பதிவு செய்தவர் இவர்.

சான்றாக, காதலனைப் பிரிந்து வாடும் ஒரு பெண்ணின் உணர்வைத் தன் சுயஅனுபவத்தால் அன்றி,

முட்டுவேன் கொல்? தாக்குவேன் கொல்?
ஓரேன், யானும்: ஓர் பெற்றி மேலிட்டு
‘ஆஅ! ஓல்’ எனக் கூவுவேன் கொல்?
(குறுந்தொகை - 28)

என்று பாடியிருக்க முடியாது. அதாவது, ‘என் காதல் நோயின் கொடுமையை அறியாத தென்றல், என்னை அலைக்கழிக்கிறது. இதையறியாத ஊரார் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது நிலையை நான் எவ்வாறு கூறுவேன்? முட்டுவேனோ? தாக்குவேனோ? ‘ஆ’வென்றும் ‘ஓல்’வென்றும் குரலெடுத்துக் கூவுவேனோ? என்ன செய்வது என்று அறியாமல் இருக்கிறேன்’ என்கிறாள் தலைவி. இவ்வளவு வெளிப்படையாக ஒரு பெண் தன் உணர்வுகளைப் பாடல்களில் வெளிப்படுத்துவது சங்ககாலத்தில் பெருவழக்காக இல்லை. சில சங்கப் பெண்படைப்பாளிகளிடம் மட்டுமே இத்தகைய தனித்தன்மை வாய்ந்த குரலைக் காணமுடிகிறது. அதில் ஔவையும் ஒருவர். பெரும்பாலும் சங்கப் பாடல்களிலும் ‘பெண்வெளி’ என்பது குடும்பம், ஆண், குழந்தை இவர்களைச் சுற்றியே கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பெண்ணின் உணர்வுகள் வெளிப்படாத தன்மையாக இருக்கக் கூடாது’ என்பது நெறியாகப் பின்பற்றப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவற்றையெல்லாம் மீறி, ஔவை போன்றோரின் படைப்புவெளி ஒரு மாற்றுப் பார்வைகொண்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

பொதுவாக, சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் - அது பெண் படைப்பாளிகள் பாடிய பாடலாக இருந்தாலும் ‘ஆணின் பிரிவுக்காக ஏங்கும் பெண்ணின் நிலை’, தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் போது, ‘ஓப்பனை ஏதும் செய்து கொள்ளாமல், எண்ணெய் கூட தடவிக்கொள்ளாமல்’ தவிக்கும் பெண் உணர்வுகளை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்து

கொண்டே வருகின்றன. இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை ஆணாதிக்கம் பெண்ணினத்திற்காக வகுத்த ‘ஓழுக்க நெறி’களாகவும் வாசிக்க முடிகிறது. இந்நெறிகளை மீறிய பாடல்கள் சில, எல்லாவற்றையும் மீறிக்கொண்டு சங்கத் தொகுப்புகளில் இடம் பெற்றுவிட்டன.

சமகாலத்தில் பெண்ணின் உடல் அரசியலைப் பேசும் பெண் படைப்பாளிகளுக்கு சங்கப் பெண் படைப்பாளிகள் முன்னோடிகள் என்பதற்குப் பல சங்கப் பாடல்கள் சான்றுகளாக உள்ளன. ஔவையின் “வெந்திறல் கடுவளி பொங்கர்ப் போந்தென...” என்று தொடங்கும் குறுந்தொகை - 39ஆம் பாடல், ‘தன் மார்புக்கிடையே தூங்கும் தூக்கத்தைத் தவிர்த்துச் சென்ற தலைவன் சென்ற பாதை’யின் கடுமையைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இந்தப் பாடல், தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் தவிப்பு, உடல் வெப்பமாக மாற, அதனால் அவள் படும் அவத்தையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

ஔவை, யாருக்கும் அடிபணியாத கல்விச்செருக்கு கொண்டவராகவும் அதியன் மீது தீரா அன்பு கொண்டவராகவும் மக்கள் மீது பற்று கொண்டவராகவும் இருந்துள்ளதை அவரது பாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. அதோடு போர்வீரரின் வீரத்தைப் போற்றி, பல பாடல்கள் பாடியுள்ளதையும் மறுப்பதற்கில்லை. சான்றிற்கு புறநானூற்று 295ஆம் பாடலில், ‘போர்க்களத்தில் பகை நாட்டு வீரர்கள் தாக்கி சிதைத்த போதிலும் புறமுதுகு காட்டாது வீரமரணம் அடைந்த மகனின் நிலையைக் கேட்ட தாயின் வற்றிய மார்புகள் அவளது வயோதிகக் காலத்திலும் ஊறிச் சுரந்தன’ என்று எழுதுகிறார். இதுபோன்றே போரில் மாண்ட பல வீரர்களின் மாண்புகளைப் பல பாடல்களில் விதந்து பாடியுள்ளார் ஔவை.

அதியன் மீது அன்பு கொண்டிருந்த ஔவை, அவன் வீரமரணம் அடைந்த செய்தி கேட்டு நெஞ்சுருகப் பாடியுள்ளார். ‘கள் சிறிய அளவில் கிடைத்தால் எமக்கு அளிப்பவன், அதிக கள் கிடைத்தால் நான் பாட எங்களோடு சேர்ந்து உண்ணும் அதியன் அஞ்சி’க்குப் பிறகு, “இனி பாடுநரும் இல்லை; இனி பாடுநருக்கு ஒன்று ஈகுநரும் இல்லை” (புறநானூறு - 235) என்று அவன் வள்ளல் தன்மையையும் பண்பையும் சேர்த்தே பாடிப் புலம்பித் தவிக்கிறார் ஔவை.

அதியமான் அஞ்சி மறைந்த பின்பு, ‘இந்தக் காலைப் பொழுதும் மாலைப் பொழுதும் இல்லாது போகட்டும், என் வாழ் நாளும் இல்லாது போகட்டும்’ என்பதை,

இல்லாகியரோ, காலை மாலை!
அல்லாகியர்; யான் வாழும் நாளே!

என்று தொடங்கும் புறநானூற்று - 232ஆம் பாடலில் ஔவை தனக்கும் அதியனுக்கும் இருந்த அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். நீண்ட நாள் வாழும் நெல்லிக்கனியை அதியன் ஔவைக்கு வழங்கினான் என்பதை,

.....
பெருமலை விடரகத்து அருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது,
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கி
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈந்தனையே!
(புறநானூறு - 91)

என்று கூறி, 'அதனால் அதியன் அஞ்சியே! நீ "நீல மணிமிடற்று ஒருவன் போல" வாழ்வாயாக' என்று வாழ்த்துவதும் அவர்களின் நட்பிற்கான சான்றுகளுள் சில. ஒரு பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் எதிர்பார்ப்பு அற்ற நட்பு சாத்தியம் என்பதற்குச் சான்று இது.

அத்தகைய அதியன், 'தான் வந்தது தெரியாமல் காலம் தாழ்த்திவிட்டான்' என்பதற்காக, அங்கிருந்த வாயில் காப்போனிடம்,

வாயிலோயே! வாயிலோயே!
என்று தொடங்கி,

.....
மரம்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுஉடைக் காட்டகத்து அற்றே
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே
(புறநானூறு - 206)

என்று முடியும் இப்பாடலில், 'தன் போன்ற கல்வியாளர்களுக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் உலகின் எந்தத் திசைக்குச் சென்றாலும் சோறு உண்டு; சிறப்பு உண்டு' என்று கூறிச் செல்லும் மனஉறுதி ஔவைக்கு இருந்துள்ளது.

அதியனுக்கும் தொண்டைமானுக்கும் நடக்கவிருந்த போரையும் அப்போரில் மாண்டு போகவிருந்த மக்களையும் ஒரு சிறுபாடல் வழியாக நிறுத்தினார் ஔவை என்பர். அந்தப் பாடலில், எதிரி மன்னனை வசைபாடவில்லை, மிரட்டவில்லை. 'புகழ்வது போல் இகழ்ந்து கூறி' அதியனின் படைச் சிறப்பை எடுத்துரைத்து, போரைத் தவிர்க்கச் செய்துள்ளார் படைப்பாளி.

இவ்வே, பீலி அணிந்து, மாலை சூட்டி
கண்திரள் நோன்காழ் திருத்தி, நெய்அணிந்து,
கடியுடை வியல் நகரவ்வே; அவ்வே,
பகைவர்க் குத்தி, கோடு, நுதி சிதைந்து,
கொல்துறைக் குற்றிலமாதோ என்றும் -

உண்டாயின் பதம் கொடுத்து,
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்
இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்
அண்ணல் என்கோமான் வைந்நுதி வேலே.

எனும் புறநானூற்று 95ஆம் பாடலில், 'உன்னுடைய படைக்கலன்கள் மாலைகள் சூட்டி, நெய் தடவி, அழகுற அடுக்கப்பட்டுள்ளன. செல்வம் இருக்கும்போது அனைவருக்கும் உணவிட்டு, இல்லாதபோது இருப்பதைப் பகிர்ந்துண்டு வாழும் ஏழைகளின் உறவுக்குத் தலைவனான அதியன் அஞ்சியின் கூரிய வேல்கள் பகைவரைத் தாக்கித் தாக்கி முனைமழுங்கி கொல்லனின் உலைக்களத்தில் இருக்கின்றன' என்று கூறுகிறார் ஔவை.

இப்பாடலில் உள்ள உள்ளார்ந்த மிரட்டல் அதியனின் பகை அரசை நடுங்கச் செய்ய வல்லது. இந்த ஆற்றல், கல்விச் செருக்குள்ள ஒரு படைப்பாளிக்குரியது. தன் படைப்பறிவின் மீது அளப்பறிய நம்பிக்கையும் சுயமரியாதையும் கொண்ட பெண் படைப்பாளிகள் சங்ககாலம் முதல் பலர் இருந்துள்ளனர். அந்த வரிசையில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவர் சங்ககால ஔவை.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்ச மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

கட்டுரை

சுற்றுச்சூழல் மீட்டெடுப்பில் சமூகப் பங்களிப்பு

முனைவர் ச.சுஜாதா

இயற்கை நமக்குக் கொடுத்துள்ள மிகப்பெரிய செல்வம் சுற்றுச்சூழல். பழங்காலத்தில் நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம் ஆகிய மண்டலங்கள் தூய்மையாக இருந்தன. அதனால் மனிதனுக்கு எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. பூமியில் வாழ்கின்ற அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் நீர், காற்று அவசியம் தேவைப்படுகிறது. இன்றைய சூழலில் பலவிதமான மாசுக்களினால் நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மனிதன் என்றைக்கு நெருப்பைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினானோ அன்றைக்கே காற்றையும், ஆகாயத்தையும் மாசுபடுத்தத் தொடங்கிவிட்டான். இத்தகைய சுற்றுச்சூழல் மாசின் அவல நிலையினை மாற்றி மீட்டெடுப்பதில் சமூகத்தின் பங்களிப்பினை வெளிப்படுத்துவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நிலம் மாசடைதல்

மனிதனின் தலையாய கடமைகளுள் ஒன்று நிலத்தை நல்ல முறையில் பாதுகாத்துப் பராமரித்தல் ஆகும். முன்னோர்கள் நிலத்தைப் பராமரித்ததால் தான் பருவம் பொய்க்காமல் மழை பெய்தது. நிலத்தின் இயல்பை அந்நிலத்தில் பெய்யும் மழையின் அளவைக் கொண்டு அறியலாம். இதனை, நான்மணிக்கடிகையில்,

“நிலத்துக்கு அணி என்ப நெல்லும் கரும்பும்
குளத்துக்கு அணி என்ப தாமரை”

(நான்மணிக்கடிகை-9)

நிலத்தில் நீர் இல்லையெனில் நிலம்

பாலைவனமாகிவிடும். மேலும்,

“நீரான் வீறு எய்தும் விளைநிலம்”

(நான்மணிக்கடிகை-83)

நீருள்ள நிலமே சிறப்புடையது, பெருமையுடையது என்று கூறுவதால் இயற்கைச் சூழலை முன்னோர்கள் பாதுகாத்து இருந்திருக்கிறார்கள்.

இன்று அழியாத குப்பைகளை நிலத்தில் போட்டு நிலத்தை மாசுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலம் பொறுமை உடையது; நாம் எதைச் செய்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அறிவியல் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி நிலவளத்தைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டியது நமது கடமை. நிலச்சரிவு, பனிச்சரிவு, மண் அரித்தல் போன்றவற்றை சரியான முறையில் தடுக்க வேண்டும். கனிமங்களை வெட்டி எடுத்த பின்பு நிலத்தை சரியான முறையில் பாதுகாத்துப் பராமரித்தலை ஒவ்வொரு மனிதனின் தலையாய கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். தொழிலகம் கழிவுப் பொருட்களை நிலப்பகுதியில் விடுவதால் அந்நிலம் மாசுபாடு அடைகின்றது. இயற்கைத் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு பூமியைச் சுழலச் செய்வது நம் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நீர் மாசுடைதல்

பழந்தமிழர்கள் நீர்நிலைகளை மிகவும் நேர்த்தியாகப் பராமரித்தார்கள். அதற்கு அகழி, அருவி, ஆறு, ஏரி, கடல் என பல்வேறு வகையாகப் பெயரிட்டனர். மழைநீரை சேமித்து வறண்ட காலங்களிலும் பயன்படுத்தினார்கள். புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று நீரைச் சேமிக்கக் கூடிய வழிமுறைகளைக் கூறுகிறது.

“அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய
எண் நாள் திங்கள் அனைய கொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச் சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ
கூர்வேல் குவைஇய மொய்ம்பின்
தேர்வண் பாரி தன் பறம்பு நாடே” (புறம் 118)

பாறைகளையும், சிறுமலைகளையும் இடை இடையே இணைத்து, பிறை வடிவில் ஏரிகளுக்குக் கரையமைக்கும் முறை பண்டுதொட்டே இருந்து வருகிறது. சிறுகுளங்களில் நீர் மிகுதியாக நிரம்பும் காலத்து அதன் கரை உடையாதவாறு காவலர் இருந்து பாதுகாக்கும் மரபு இருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

இப்போது இருக்கின்ற ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும் நீர் இல்லை. அதற்குப் பதில் குப்பைகளைக் கொட்டும் இடமாகவும் மாறி நீர்

சேமிப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆறுகள், ஏரிகள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தூர்வாரும் பணிகளை மேற்கொண்டு மழை நீரை ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் சேமித்து வைக்க முடியும். விவசாயம் நன்றாக இருக்கும். நிலத்தடியின் நீர் மட்டம் குறையாது. ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் நீரைச் சேமிப்பது என்று கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

காற்று மாசுடைதல்

வளிமண்டலத்தில் உள்ள காற்றானது போக்குவரத்து, தொழிற்சாலைகளில் ஏற்படும் புகை, மின்உற்பத்தி, விண்வெளி ஆய்வு போன்றவற்றால் மாசுபடுகிறது.

நம் முன்னோர்கள் சோலைகளை அமைத்து இயற்கையைப் பராமரித்து வந்தார்கள். தூய்மையான காற்று, நிழல் போன்றவை கிடைத்தன. இதனை திணைமாலை நூற்றைம்பது என்ற நூலில்,

“தாழை மா ஞாழல் ததைந்து உயர்ந்த தாழ்பொழில்
ஏழைமான் நோக்கி இடம்” (தி.நூ.44)

அதாவது தாழை மரங்களும், கோங்கு மரங்களும் நெருங்கி வான்வரை வளர்ந்து பூஞ்சோலையில் பலரும் வந்து தங்குவதற்குரிய இடமாக இருந்ததை அறியமுடிகின்றது.

அக்கால மக்கள் மரத்தை வெட்டுவது பாவம் என எண்ணினார்கள். காடுகள் அழிக்கப்பட்டு விளை நிலங்களாக மாறுவதை,

“மேகம் தோய் சாந்தம் விசை திமிசு காழ் அகில்
நாகம் தோய் நாகம் என இவற்றைப் போக
எறிந்து உழுவார்” (தி.நூ.28)

என்ற பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இன்றைக்குத் தூய்மையான காற்றைச் சுவாசிக்கக் கடற்கரைக்குச் செல்கின்றனர். அக்கடற்கரை கூட தற்போது உள்ள சூழலில் மாசுடைந்து உள்ளதை அறிய முடிகிறது. நடைப்பயிற்சி உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரும் என்று சொல்கின்றனர். ஆனால் போக்குவரத்து நெரிசலால் நச்சுப் புகையைச் சுவாசிக்க நேருகிறது. இதனால் மனிதனின் ஆரோக்கியம் சிதைகிறது.

காற்றின் தூய்மையைக் காக்க நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் என்னவென்றால் குப்பைகள், பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், டயர் போன்றவற்றை எரிப்பதைக் கைவிட வேண்டும். நம்மால் காற்று மாசுபடுவதைத் தடுக்கவும் குறைக்கவும் முடியும். இதனால் நோயற்ற வாழ்வை நாம் பெறலாம்.

நிலம், நீர், தீ, காற்று உருவாவதற்குக் காரணியாக அமைவது வான் எனலாம். இதனை,

“நிலம் தீ நீர் வளி விசும்பொடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம்” (தொல்-1589)

என்று தொல்காப்பியர் ஐம்பெரும் பூதங்களால் இவ்வுலகம் அமைந்துள்ளதைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஐம்பூதங்களையும் பாதுகாப்பது நம் கடமையாகக் கொண்டால் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாக்க முடியும்.

“ஞாயிறு பட்ட அகல்வாய் வானத்து
அளியதாமே - கொடுஞ்சிறைப் பறவை”
(குறுந்-92)

என்பதால் இம்மண்ணுலகில் உள்ள ஓரறிவு உயிர்கள் முதல் ஆற்றிவு உயிர்கள் வரை அனைத்தும் ஆகாயத்தினால் பயனடைகின்றன.

வளிமண்டலத்தில் ஓசோன் வாயு ஒரு பாதுகாப்பு அடுக்காக அமைந்துள்ளது. ஓசோன் வாயுவின் அளவு குறைந்து வருவதையும் ஓசோன் பாதுகாப்பு அடுக்கில் பெரிய ஓட்டை இருப்பதையும் விஞ்ஞானிகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். ஆகையால் ஓசோன் மண்டலத்தைப் பாதுகாப்பது பற்றிய சிந்தனை விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். சுற்றுச்சூழல் சமுதாயம் மாசில்லாத தூய்மையான சமுதாயமாக மலர வேண்டும் என்பதில் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும்.

இன்றைய சூழலில் மனிதனின் தலையாய பிரச்சனைகளில் ஒன்று சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு.

நிலத்தைப் பாதுகாக்கப் பசுமைக்காடுகளை வளர்க்க வேண்டும். எந்திரக் கழிவுகளால் விளைநிலம் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். இயற்கையைப் பாதுகாத்தல், காடுகளை வளர்த்தல் ஆகியவற்றால் மட்டுமே உலகை சூழல் மாசுபாட்டிலிருந்து காக்க முடியும். பாலித்தீன் தொடர்புடைய பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். வீட்டிற்கு ஒரு மரம் வளர்க்க வேண்டும்.

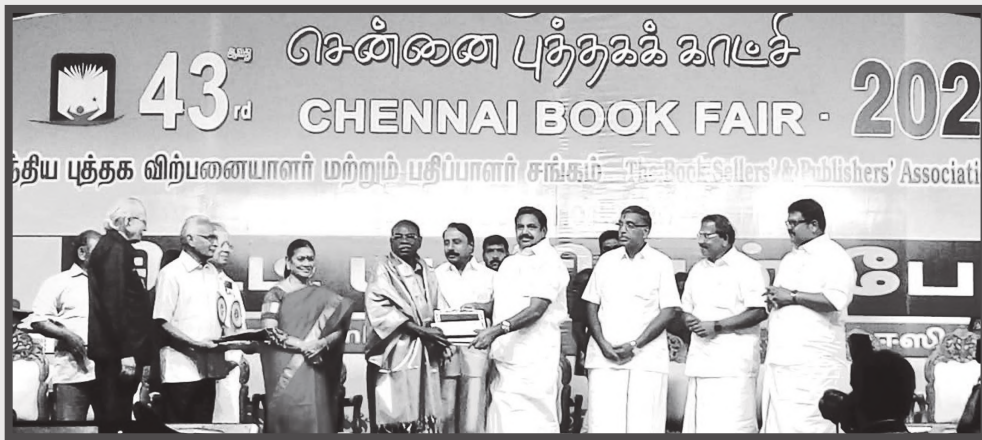
“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை
எரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்” (திருக்-435)

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இணங்க இயற்கையோடு இணைந்து சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டைக் காக்காமல் விட்டுவிட்டோம் என்றால், இனிவரும் காலங்களில் வளமான வாழ்க்கை அமையாது. ஆகையால் எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்காகச் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் தலையாயக் கடமையாகும்.

பார்வை நூல்கள்

1. நான்மணிக்கடிகை
2. புறநானூறு
3. திணைமாலை நூற்றைம்பது
4. தொல்காப்பியம்
5. குறுந்தொகை
6. திருக்குறள்

பாராட்டுக்கள்!

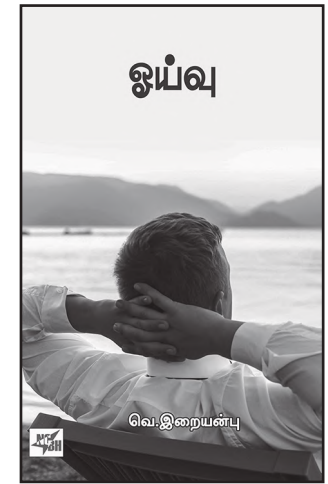
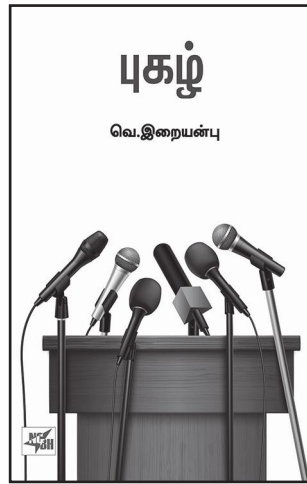
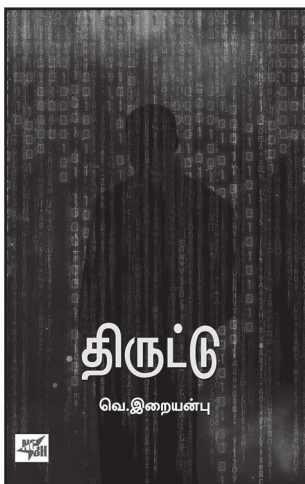
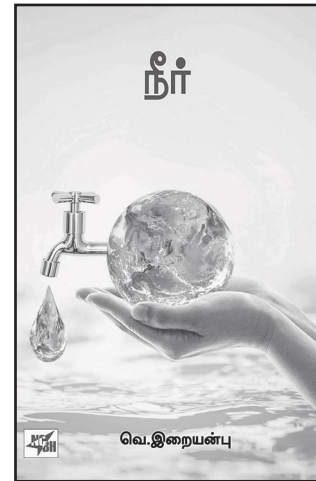
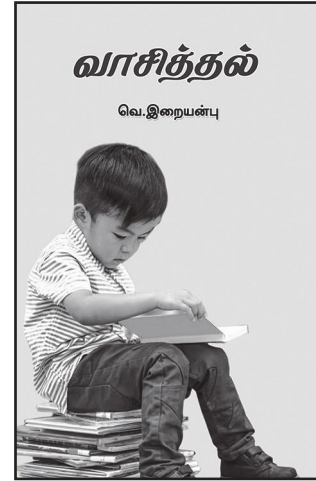
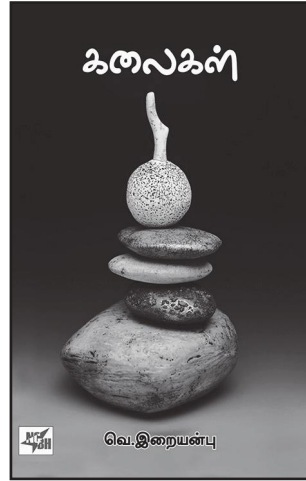
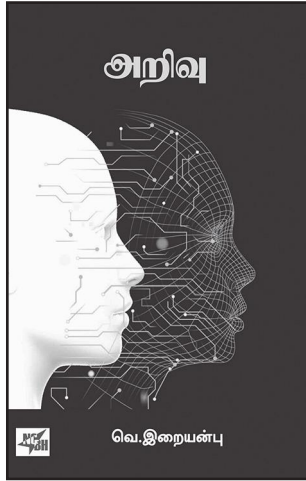

தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கம் 2019-ஆம் ஆண்டிற்குரிய குழந்தை எழுத்தாளருக்கான அழ.வள்ளியப்பா விருதை எழுத்தாளர் சுகுமாரன் அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. 9-1-2019 அன்று முதலமைச்சர் எடப்பாடி பழனிசாமி அவர்கள் விருதினை வழங்கினார். விருதுபெற்ற திரு.சுகுமாரன் அவர்களை உங்கள் நூலகம் பாராட்டுகிறது.

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் வெளியீடாக வெ.இறையன்பு அவர்களின் புதிய நூல்கள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் விலை ரூ. 50/-

பயங்கரவாத அமைப்புகளின் மூலம் மோதல் முடிவு

உதயை மு.வீரையன்

அமெரிக்கா என்னும் புதிய ஏகாதிபத்தியம் முஸ்லிம் நாடுகளை யெல்லாம் தம் பிடியில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. எண்ணெய் வளமிக்க அந்நாடுகளைத் தம் பிடியில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுகிறது. அதற்குக் காரணங்களைத் தேடி அலைகிறது.

ஆப்கானிஸ்தான், ஈராக், சிரியா இங்கெல்லாம் படையெடுத்து அந்நாடுகளைச் சீரழித்து விட்டன. செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த அரசுகளையும், ஆட்சிகளையும் கலைத்து அந்நாடுகளைச் சீரழித்து விட்டன. தமக்குக் கீழ்ப்படியும் பொம்மை அரசுகளை நியமித்து, நாட்டில் கலவரங்களை உருவாக்கி விட்டன.

இதனை எதிர்த்துதான் இஸ்லாமிய பயங்கரவாத அமைப்புகள் 'ஜிகாத்' (புனிதப்போர்) என்ற பெயரால் தொடர்ந்து போரிட்டு வருகின்றன. அல்காயிதா, தாலிபான், ஐ.எஸ்.ஐ.எஸ். என்னும் இயக்கங்கள் முன்னணியில் உள்ளன. இந்த அமைப்புகள் வளர்ந்து இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கே அச்சுறுத்தலாக மாறியுள்ளன.

இஸ்லாமிக் ஸ்டேட் (ஐ.எஸ்.) என்ற பெயரால் இயங்கும் இவ்வமைப்பு இஸ்லாமிய கிலாபத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக என்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த அமைப்பின் அக்கிரமங்களால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவை முஸ்லிம் நாடுகளே! இவர்களால் கொலை செய்யப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் முஸ்லிம் மக்களே!

இஸ்லாத்திற்காகப் பாடுபடுவதாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்களால் எகிப்து, லிபியா, துருக்கி, துனிஷியா, சவுதி அரேபியா போன்ற இஸ்லாமிய நாடுகளே மிகுதியாகப் பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் உலகத்திலுள்ள அதிகாரப் பூர்வமான, அதிகாரப் பூர்வமற்ற அனைத்து இஸ்லாமிய அமைப்புகளும், சர்வதேச அறிஞர்களும் ஐ.எஸ்.எஸ் மறுத்துப் பேசி வருகின்றனர்.

அமெரிக்கா மற்றும் அதன் கூட்டு நாடுகளின் சுயநலமே ஐ.எஸ். வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இஸ்ரேலும், சில அமெரிக்க அமைப்புகளும் தான் ஐ.எஸ்.எஸ்.ஐ.எஸ். பின்னால் இருந்து இயக்குவதாக கியூபாவின் மேனாள் அதிபர் பிடல் காஸ்ட்ரோ கூறியுள்ளார்.

அல்காயிதா, தாலிபான், ஐ.எஸ். இவற்றின் வளர்ச்சி மையமாக ஆப்கானிஸ்தானை எடுத்துக்காட்டும் ஏராளமான புத்தகங்கள் வெளியாகியுள்ளன. விடுதலைப் போராளிகளை 'முஜாகிதிகள்' என்றும், அப்போராட்டத்தை 'ஜிகாத்' என்றும் அழைத்தனர்.

அரபுலக முஸ்லிம் இளைஞர்களின் கோபத்தைத் திசை திருப்பவே ஐ.எஸ். அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. 1979இல் சோவியத் இராணுவம் நுழைந்து, 10 ஆண்டுகள் போராட்டத்துக்குப் பிறகு தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் 1989இல் ரஷியப்படை பின்வாங்கியது. பயங்கரவாத அமைப்புகள் ஆப்கானை மையமாக வைத்தே வளர்ந்தன.

அல்காயிதாவும், ஐ.எஸ்.ஸும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அனைத்து மதவிரோதச் செயல்பாடுகளையும், தங்கள் எதிரிகளை கொடுமையான முறையில் கொன்றொழிப்பதையும் 'ஜிகாத்' என்றே குறிப்பிடுகிறார்கள். அதைச் செய்பவர்கள் 'ஜிகாதி'கள். இவ்வாறு பயங்கரமாக இழிவுபடுத்தப்பட்ட வேறு இஸ்லாமிய சொல்லாடல் இல்லை.

இந்த அளவு இந்த பயங்கரவாத அமைப்புகள் வளர்வதற்குக் காரணம் என்ன? ஈராக்கிலும், சிரியாவிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சன்னி-ஷியா இன மோதலைப் பயன்படுத்தியே ஐ.எஸ். வளர்ந்துள்ளது எனலாம்.

ஈராக்கின் மீது அமெரிக்கா போர் தொடுத்து அதிபர் சதாம் உசேனைக் கொன்றொழித்து விட்டு ஒரு பொம்மை அரசை நியமித்தது. ஈராக் பிரதமராக இரண்டுமுறை இருந்த நூர் மாலிக்தான் இந்தப் பிரிவினை மோதல் அதிகரிக்கக் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. ஈரானின் விருப்பத்திற்கு ஏற்பவே அவர் செயல்பட்டார் என்கிறார்கள்.

ஐ.எஸ். அமைப்பின் தலைவன் அபூபக்கர் அல்பக்தாதி ஈராக்கில் பாக்தாத்திலிருந்து சுமார் 50 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள சாமர்ராவில் 1971இல் பிறந்தான். பாக்தாத்திலுள்ள இஸ்லாமியப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தான். இறைத் தூதரின் கோத்திரத்தில் பிறந்ததால் தனக்குக் கலீஃபாவாகும் தகுதியிருக்கிறது என்று கூறிக் கொண்டான்.

ஐ.எஸ்ஸிற்குத் தலைவராக இருந்த அபூஉமர் கொல்லப்பட்டவுடன் அந்த அமைப்பின் உயர் மட்டக்குழு கூடி அபூபக்கர் அல் பக்தாதியை அடுத்த தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. அக்குழுவில் இரண்டு பேர் எதிர்த்து வாக்களித்தனர். அவர்களில் ஒருவர் பக்தாதியால் கொல்லப்பட்டார். தன்னை எதிர்ப்பவர்கள் தன்னுடைய அமைப்பில் எவ்வளவு பெரிய ஆளாக இருந்தாலும் அவர்களை பக்தாதி விட்டு வைக்க மாட்டான்.

தங்களுடைய இலக்கு ஈராக், சிரியாவுடன் முடிந்துவிடாது என்று பக்தாதி பிரகடனப்படுத்தினான். போப்பின் தலைநகரான வாட்டிகன் சிட்டியும், இஸ்லாமியப் புனிதத் தலங்களான மக்கா, மதினாவும் இதில் அடங்கும். பல்வேறு காரணங்களால் மேற்கத்திய சக்திகளுக்கு பொம்மை ஆட்சியாகச் செயல்படும் அரபு ஆட்சியாளர்களை அந்தக் குடிமக்களே விரும்பவில்லை. குறிப்பாக, இளைய தலைமுறை கடுமையான வெறுப்பும், கோபமும் கொண்டிருக்கிறது. இதனை ஐ.எஸ். நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறது.

சிரியாவில் நடைபெற்று வந்த ஜனநாயகப் போராட்டம் திடீரென ஆயுதப் போராட்டமாகவும், மத, இனங்களுக்கிடையே மோதலாகவும் மாறியது. இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இன்று உலகில் பல்வேறு திசைகளுக்கும் அகதிகளாகச் செல்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சிரியர்களே!

இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் உண்டு. இவற்றில் மிக முக்கியமானது அல்காயிதா, ஐ.எஸ். ஜப்ஹதுன் நுஸ்ரா கும்பல்கள் சிரியாவின் மண்ணில் ஆதிக்கம் செலுத்திடத் தொடங்கியதுதான். சிரியா போராட்டம் அதன் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே சிக்கல்களும், அராஜகமும் நிறைந்ததாக மாறிவிட்டது.

இஸ்லாமிய நாடுகளாக ஈராக், சிரியா, எகிப்து, அல்ஜீரியாவும் அரசு பயங்கரவாதத்துக்குப் பெயர் போனவை. அங்கு நிலவும் அரசு பயங்கரவாதம், பாதுகாப்பின்மை, அராஜகம், சர்வாதிகாரம், தலைமைக் குறைபாடு என்னும் இந்தக் காரணங்களால்தான் ஐ.எஸ். போன்ற பயங்கரவாத அமைப்புகள் வளர்ந்து உலகை அச்சுறுத்துகின்றன.

இந்த அரசியல் காரணங்களை மாற்றாமல் இராணுவ வலிமை கொண்டு பயங்கரவாதக் குழுக்களை ஒடுக்கிவிட முடியாது. புதிய புதிய அமைப்புகள் வேறுவேறு பெயர்களில் உருவாகவே வழி பிறக்கும்.

இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் 'ISIS இஸ்லாம் இல்லை' என்ற இந்த நூலில் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'எந்து கொண்டு ஐ.எஸ். இஸ்லாமிகமல்லா' என்ற மலையாள நூல் ஆசிரியர் கே.எம்.அஷ்ரப் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் தமிழாக்கமே இந்த நூலாகும். இது கே.எஸ். அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களால் அழகாகத் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐ.எஸ். என்ற இந்த பயங்கரவாத அமைப்பு தேவையில்லை என்பதில் முஸ்லிம் உலகம் உறுதியாக உள்ளது. அதே சமயம் அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்து இதனை இயக்குவது யார் என்பதில் நிறைய ஐயப்பாடுகள் உள்ளன. துனிசியாவைத் தொடர்ந்து அரபு உலகில் ஏற்பட்ட இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி மேற்குலகத்தை அச்சம் கொள்ள வைத்துள்ளது.

எனவே அரபுலக முஸ்லிம் இளைஞர்களின் கோபத்தைத் திசை திருப்பவே ஐ.எஸ். என்ற இந்த இஸ்லாமிய விரோத அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. காலம் காலமாக இஸ்லாமிய உலகத்தைத் தீரமுடன் நிற்கவைத்த ஜிகாதிக உணர்வுகளிலிருந்து தங்களைப்

பாதுகாக்கவே இந்தப் பெயரில் ஒரு தவறான பாதையை உருவாக்கி முஸ்லிம் உலகத்தை நாசப்படுத்தி வருகின்றனர் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

“ஐ.எஸ். போன்ற தீவிரவாத அமைப்புகளுக்கு எதிராக முஸ்லிம் சமுதாயத்தினால் மட்டுமே மிகவும் வலிமையான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை கொள்கை ரீதியாகவே தோற்கடிக்க வேண்டும். முஸ்லிம் அமைப்புகள் எல்லாம் இதற்கான கடமையைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும்” என்று இந்நூலின் பதிப்புரை கூறுகிறது.

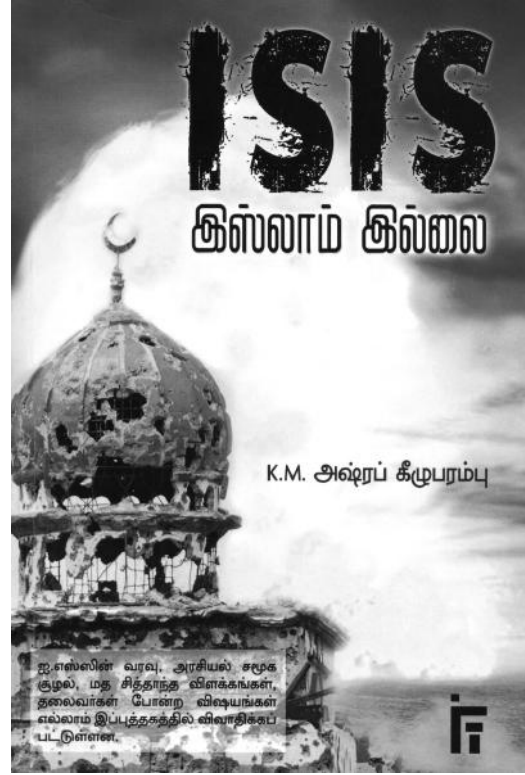
ஐ.எஸ். பற்றி சூடான விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் இந்தப் புத்தகம் வெளிவந்துள்ளது. இது தொடர்பாக ஆங்கிலத்தில் 20க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை ஐ.எஸ்ஸின் உருவாக்கத்திலும், வளர்ப்பதிலும் அமெரிக்காவின் ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு உள்ள பங்கினைப் பற்றி மறைத்தும், குறைத்தும் பேசுகின்றன.

ஆனால் இந்தப் புத்தகத்தின் உருவாக்கத்திற்கு அரபுலக மூலங்களையே பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ள பக்கச் சார்பற்ற ஆய்வுகளையும் கவனத்தில் கொண்டுள்ளனர். ஐ.எஸ்ஸின் உருவாக்கத்திற்குக் காரணமான மத, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணங்களை ஆய்வு செய்து, ‘அல்ஜசீரா’ வெளியிட்ட அறிக்கைகளும் உதவிகரமாக இருந்துள்ளன.

பாலஸ்தீன் பத்திரிகையாளர் அப்துல் பாரி அத்வான் அரபியில் எழுதிய புத்தகம்தான் மற்றுமொரு முக்கியமான மூலம். இப்பிரச்சனை தொடர்பாக அரபு ஊடகங்களில் வெளியான கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாத்தை மோசமானதாக உலகத்திற்கு முன்னால் காட்டுவதற்காக அமெரிக்க ஸியோனிஸ்ட் கூட்டணிதான் ஐ.எஸ்ஸை உருவாக்கியது என அவர்கள் வாதாடுகின்றனர். இது தொடர்பாக அவர்கள் வைக்கும் ஆதாரங்களைப் புறக்கணிக்க முடியாது. அமெரிக்காவும், அவர்களது கூட்டு நாடுகளும் ஐ.எஸ்ஸிற்கு உதவி செய்ததற்கான ஆவணங்கள் அவர்களிடம் உள்ளன.

ஐ.எஸ்ஸின் வளர்ச்சியில் மிக முக்கியமான காரணியாக இருப்பது இஸ்லாமியக் கருத்தியல்கள் மற்றும் வரலாறுகளைக் குறித்த தவறான விளக்கங்கள்தான். ஈமான், இஸ்லாம், கிலாஃபத், இஸ்லாமிய நாடு, ஜிகாது போன்ற முக்கியமான வார்த்தைகளுக்கு அவர்கள் தலைகீழாகப் பொருள் கூறுகின்றனர்.

ISIS இஸ்லாம் இல்லை
K.M.அஷ்ரப் கீமுபரம்பு
தமிழாக்கம்: K.S. அப்துர் ரஹ்மான்
விலை: ரூ. 150.
இஸ்லாமிய நிறுவனம் டிரஸ்ட்
138, பெரம்பூர் நெடுஞ்சாலை
சென்னை - 600 012.

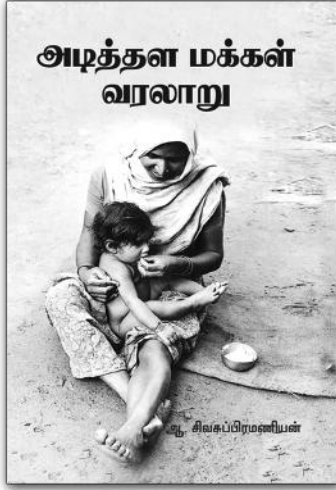
இப்படிப்பட்ட பொய்யான வாதங்களுக்கு இஸ்லாமிய வரலாறுகளையும், அடிப்படைகளையும் கொண்டுதான் பதில் தர வேண்டும். இஸ்லாம் முன்வைக்கும் ஜிகாதை ‘புனிதப் போராக’ பிரச்சாரம் செய்தபோது அதைக் கண்டித்து ஏராளமான புத்தகங்கள் வெளிவந்தன. ஐ.எஸ்ஸின் மொழியில் ஜிகாது என்றால் போரும் வன்முறையும்தான் என்றாகி விட்டது.

இது பற்றியே இப்போது ஏராளமான நூல்கள் வெளியிடப்பட வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சதித் திட்டங்கள்தான் என்ற வாதம் இருளைக் கொண்டு ஓட்டைகளை அடைப்பதற்குச் சமம் என்று ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

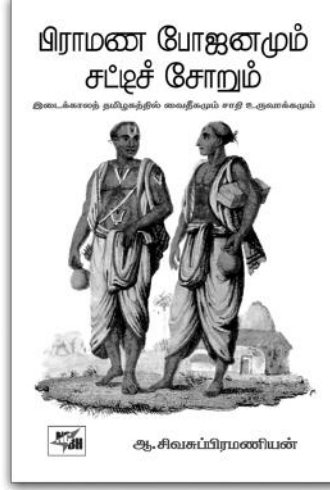
ஐ.எஸ்ஸின் வரவு, அரசியல் சமூக சூழல், மத சிந்தாந்த விளக்கங்கள், தலைவர்கள் போன்றவை பற்றி இப்புத்தகத்தில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இது தொடர்பாக விளக்கம் பெறுவதற்கும், பார்வை விரிவாவதற்கும் ஏதுவாக பேரா.டி.கே.எம். இக்பால் எழுதிய ஓர் ஆய்வும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

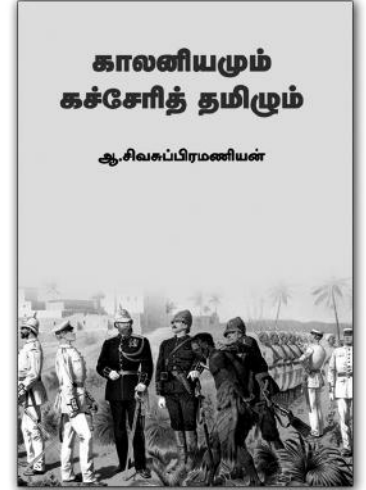
நியூ செஞ்சுரியின் வெளியீடாக... ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் நூல்கள்

₹ 250/-

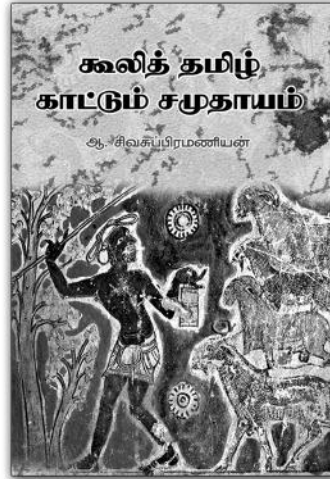
₹ 75/-

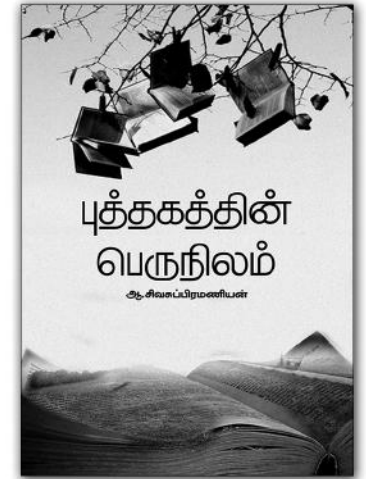
₹ 150/-

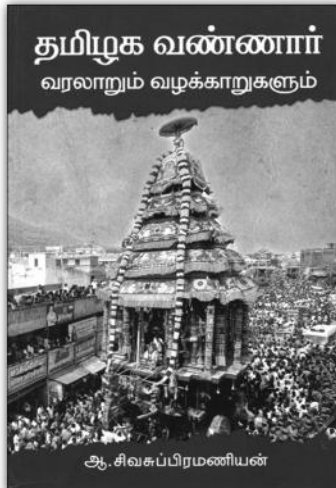
₹ 170/-

₹ 145/-

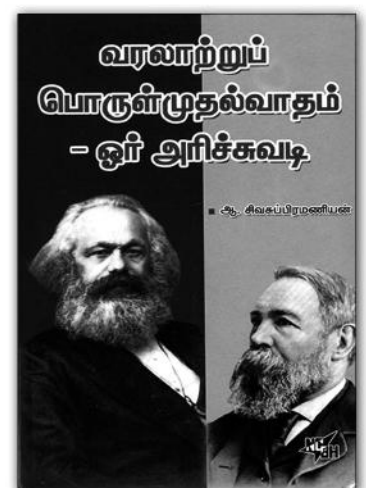
₹ 210/-

₹ 135/-

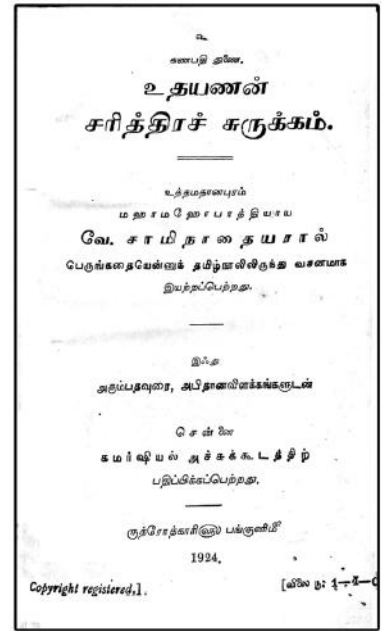
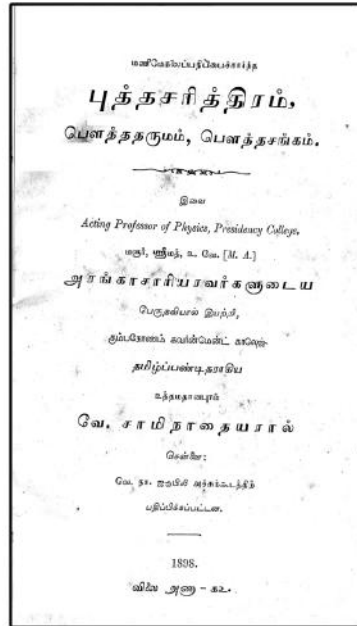
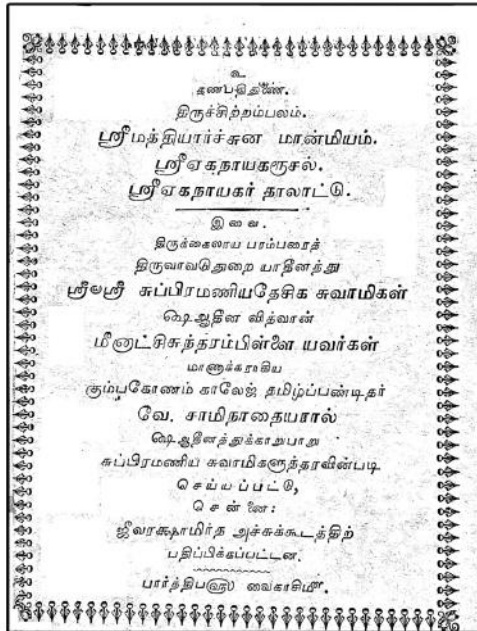
₹ 200/-

₹ 60/-

படைப்பாசிரியர் உ.வே.சா.

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

உ.வே.சாமிநாதையர் ஆசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் சிறந்து விளங்கியதற்கு முன்னர் படைப்பாசிரியராகச் சிறந்து விளங்கியவர்... மிக இளம் வயது முதலே அவரிடம் படைப்பாசிரியர் பண்பு சிறந்து விளங்கியிருந்துள்ளது. சாமிநாதையர் படைப்புகள் சிற்றிலக்கியம், பக்தியிலக்கியம், சரித்திரம், சுயசரிதை என்னும் வகைகளில் அமைந்துகிடக்கின்றன. சாமிநாதையர் 1878இல் திருவாவடுதுறை ஆதினம் பெரியகாறுபாறு வேணுவனலிங்க சுவாமிகள் இயற்றுவித்த சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசச் சிறப்பு, வேணுவனலிங்க விலாசச் சிறப்பு

எனும் நூலை ஆறுமுகசுவாமியுடன் இணைந்தும், 1883இல் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய திருக்குடந்தைப் புராணத்தைத் தியாகராச செட்டியாருடன் இணைந்தும் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். 1885இல் ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம் நூலைப் படைத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டதன் வழியாகப் படைப்பாசிரியர், பதிப்பாசிரியர் என ஒருசேர வெளிப்பட்டிருக்கிறார். அக்காலத்தில் கும்பகோணம் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் அவர் இருந்தார். பதிப்பாசிரியர், நூலாசிரியர், ஆசிரியர் எனும் மூன்று தளங்களிலும் வெளிப்பட்ட சாமிநாதையருக்கு அப்போது வயது முப்பது.

சாமிநாதையர் விருத்தாசல ரெட்டியாரிடம் பாடங்கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் (1874, ஸ்ரீமுக - வைகாசி) ரெட்டியாருக்கு ஒருவகை நோய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்நோயால் ரெட்டியார் மிகவும் வருந்தித் துன்புற்றிருக்கிறார். அப்போது ரெட்டியாரின் மூத்த மகன் தம் தந்தையின் துன்பத்தைப் போக்கும் வகையில் சாமிநாதையரிடம் வந்து “நீர் சிறந்த சாம்பவருடைய குமாரர். எங்கள் குல தெய்வத்தின் விஷயமாகப் புதிய தோத்திரச் செய்யுட்கள் பாடினால் தகப்பனாருக்கு அனுசூலமாகலாம்” என்று கேட்டிருக்கிறார். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி ரெட்டியாரின் குலதெய்வம் நீலி என்னும் கடவுளின் சம்பந்தமாக இரட்டைமணி மாலை ஒன்றைச் சாமிநாதையர் இயற்றி அளித்திருக்கிறார். அந்த இரட்டைமணிமாலையைப் படைத்தளித்த காலத்தில் சாமிநாதையருக்கு வயது பத்தொன்பது.

சாமிநாதையரின் வரலாற்று வழியே பார்க்கின்றபோது அப்பாடல்களைத்தான் அவரின் முதல் படைப்பாகக் கருதமுடிகின்றது. சாமிநாதையர் கடவுள் சம்பந்தமாகப் பல்வேறு சூழல்களில் பாடியிருந்த பாடல்களைத் திரட்டித் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பா மஞ்சரி (தொகுதி - 1) என்ற தலைப்பில் 1961இல் கி.வ. ஜகந்நாதன் வெளியிட்ட நூலில் அருளுறை நீலி இரட்டை மணிமாலை எனும் தலைப்பில் அப்பாடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன.

1885ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கும்பகோணம் மகாமக விழாவிற்குப் பின்னர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைச் சந்திக்க வந்திருந்த, திருவாவடுதுறை ஆதீனக்காறுபாறும், திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி ஆலய விசாரணைக் கருத்தருமாகிய சுப்பிரமணியத் தம்பிரான், திருவிடைமருதூர்

தலப் பெருமையைச் சுருக்கமாக வசன நடையில் எழுதித்தர வேண்டுமென்று தேசிகர் முன்னிலையில் சாமிநாதையரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் என்ற நூலைச் சாமிநாதையர் எழுதி அளித்தார். இவர் வசனநடையில் எழுதிய முதல் நூல் இதுவாகும்.

திருவிடைமருதூர் சம்பந்தமாகக் கொண்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய புராணத்தைத் துணையாகக் கொண்டு மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் நூலைச் சாமிநாதையர் எழுதி முடித்தார். இந்த நூலில், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களின் சிறப்பு, வழிபட்டோர் வரலாறு, திருவிடைமருதூர் விழா மூர்த்தியாகிய ஏகநாயகர் பொருட்டு ஓர் ஊசல், தாலாட்டு ஆகியன அடங்கியிருந்தன.

திருவிடைமருதூர் கோயில் திருவிழாவை முன்னிட்டு நூலை விரைந்து அச்சிட்டு முடிக்கும் பொருட்டுத் தக்க ஒருவரைச் சென்னைக்கு அனுப்பி அச்சுப் பணியை முடித்துவரச் செய்வதென தேசிகர் முடிவுசெய்தார். சாமிநாதையரையே சென்னைக்கு அனுப்பி அச்சுப் பணியை முடித்துவர செய்ய வேண்டுமென தம்பிரானும் தேசிகரும் விரும்பினர். சாமிநாதையர், தேசிகரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கும்பொருட்டுச் சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். சாமிநாதையர் மேற்கொண்ட முதல் சென்னைப் பயணம் இதுவாகும். அக்காலத்தில் கும்பகோணம் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்தார்; சிந்தாமணி ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டு வந்தார்.

அச்சுக்காகக் கொண்டுவந்த பிரதியை ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக் கூடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டு, அச்சுப் பணியையும் கவனித்துக்கொண்டு இடையிடையே எழும்பூரிலிருந்த சேலம் இராமசாமி முதலியாரைச் சந்தித்துச் சீவகசிந்தாமணி நூலாராய்ச்சிப்பணியையும் செய்து வந்தார்.

இரண்டு வாரங்களுக்கு மேல் சென்னையிலிருந்து மத்தியார்ச்சுன மான்மிய அச்சுப் பணியை முடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவிடைமருதூர் சென்றடைந்து சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் அச்சிட்ட பிரதிகளை ஒப்படைத்திருக்கிறார். நன்முறையில் பதிப்புப் பணியை முடித்துவிட்டு வந்த சாமிநாதையரைத் தேசிகர் பாராட்டினார். தம்முடைய முதல் படைப்பைச் சென்னைக்குச் சென்று தாமே முன்னின்று அச்சிட்டு முடித்து வந்ததை நினைந்து சாமிநாதையரும் மகிழ்ந்தார்.

சாமிநாதையர் 1891இல் யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகர் ஸ்ரீதண்டபாணி விருத்தம் ஸ்ரீமுத்துக்குமாரர் ஊசல் முதலியன என்ற நூலை இயற்றிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். கொழும்பில் வசித்துவந்த சாமிநாதையரின் அன்பரான தி. குமாரசாமி செட்டியார், கொழும்புத்துறை இலந்தைநகரில் புதிய ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டிமுடித்து, அவ்வாலயத்தில் தண்டபாணி சுவாமி, முத்துக்குமாரர் சாமி சிலைகளை அமைப்பித்திருந்தார். இவ்விரு மூர்த்திகள் சம்பந்தமாகச் சில செய்யுட்களை இயற்றித்தர வேண்டுமென்று சாமிநாதையரிடம் குமாரசாமி செட்டியார் வேண்டியிருந்தார்.

அன்பரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் தண்டபாணி சுவாமி சம்பந்தமாகப் பத்து விருத்தங்களையும், முத்துக்குமாரர் சம்பந்தமாக ஓர் ஊசலையும், எச்சரிக்கையும், ஐந்து கீர்த்தனங்களையும் எழுதி அனுப்பினார். இது தொடர்பாகக் குமாரசாமி செட்டியார், சாமிநாதையருக்கு 29-7-1889, 29-9-1889, 27-10-1889, 2-12-1889 ஆகிய நாட்களில் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். கோயில் சம்பந்தமாக எழுதிய பாடல்களைக் குமாரசாமி செட்டியாரின் பொருளுதவியுடன் கும்பகோணத்திலிருந்த லார்ட் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில் சாமிநாதையரே அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இவர் எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட இரண்டாவது நூல் இதுவாகும்.

சாமிநாதையர் 1898ஆம் ஆண்டு மணிமேகலைக்கு உரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பின்னர் அதே ஆண்டில் மணிமேகலைப் பதிப்பைச் சார்ந்த மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம் என்ற நூலையும், மனூர் உ. வே. அரங்காசாரியர் அவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு மணிமேகலைப் பதிப்பைச் சார்ந்த புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் என்ற நூலையும் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம் என்ற நூல், மணிமேகலை காப்பியத்தின் வழியாக அக்காலத்தில் வழிபடப்பெற்று வந்த தெய்வங்கள், தமிழ் நாட்டின் பழைய அரச நகரமான காவிரிப்பூம்பட்டினம், மதுரை, வஞ்சி, காஞ்சி ஆகிய நகரங்களின் அமைப்பு, அரசர்களின் ஆட்சிமுறை, பலவகையான தருமங்கள், அன்னதானத்தின் பெருமை ஆகியனவற்றை எளிதில் படித்தறிந்துகொள்ளும்படியான வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

மனூர் உ. வே. அரங்காசாரியர் அவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு எழுதிய மணிமேகலைப்

பதிப்பைச் சார்ந்த புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் என்ற நூலில் புத்தர் பிறந்தது முதல் அவர் நிர்வாணம் அடைந்தது வரையிலான சரித்திரமும், பௌத்த தருமத்தின் பாகுபாடுகளும், பௌத்த சங்கத்தின் இயல்புகளும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றுக் குறிப்புகளுக்கு இடையில் மணிமேகலை காப்பியத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில பாடல் பகுதிகள் உரிய இடங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. படிப்பவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் அரும்பதவுரையும், அபிதான விளக்கமும் நூலின் இறுதியாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

சாமிநாதையர் 1924ஆம் ஆண்டு பெருங்கதையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பின்னர் அந்நூலின் கதைப்போக்கைத் தழுவி அதே ஆண்டில் உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம் என்ற உரைநடை நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார். கௌசாம்பி நகரத்து அரசரான உதயணன் பிறந்தது முதல் அவர் துறவு பூண்டமை இறுதியாகவுள்ள வரலாறுகளை இந்நூலில் விரித்துரைத்துள்ளார். அந்த வரலாற்றோடு பண்டைக்காலத்து அரசாட்சிமுறை, நகரங்களின் அமைப்பு, சிற்பம் முதலிய கலைகளின் நுட்பங்கள் பற்றியும் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

மணிமேகலை, பெருங்கதைக் காப்பியங்களைப் படிக்கப்புகும் வாசகனின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையிலும், அந்தக் காலத்தில் தமிழ் படித்துக் கொண்டிருந்த மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலும் இந்த நூல்கள் அமைந்திருந்தன.

1920களில் சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் எனும் பல பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுப் புகழ்பெற்றிருந்த சாமிநாதையரைச் சங்கநூல்கள் தொடர்பான செய்திகளைப் பற்றிப் பத்து சொற்பொழிவுகள் செய்யவேண்டுமென்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் கேட்டுக்கொண்டனர். பல்கலைக்கழகத்தாரின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து 7-11-1927 முதல் 21-12-1927 வரையில் பத்து சொற்பொழிவுகளை அவர் நிகழ்த்தினார். அச்சொற்பொழிவுகள்,

1. தமிழ்ச்சங்கம் (7-11-1927)
2. முத்தமிழ் (10-11-1927)
3. சங்க நூல்களின் கூறப்படும் தெய்வங்கள் (12-11-1927)
4. சங்ககாலத்துப் புலவர்கள் ஆண்பாலார் (16-11-1927)
5. சங்ககாலத்துப் புலமை வாய்ந்த பெண்பாலார் (18-11-1927)

6. சங்கப் புலவர்களை ஆதரித்த பிரபுக்கள் (7-12-1927)
7. கலைகள் (10-12-1927)
8. பண்டை உரையாசிரியர்கள் (12-12-1927)
9. சங்க காலத்திற்குப் பிறகு தமிழை ஆதரித்த பிரபுக்களும் புலவர்களும் (14-12-1927)
10. ஆராய்ச்சி (21-12-1927)

என்ற வகையில் அமைந்திருந்தன. அவை 1929ஆம் ஆண்டு சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பெற்றன. சங்க நூல்கள் வழியாகத் தெரியவரும் செய்திகளைப் பொதுநிலையில் எடுத்துரைக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்திருக்கிறது.

சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் நூலிற்குப் பின்னர் சாமிநாதையர் எழுதி வெளியிட்ட முக்கியமான நூல் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் சரித்திரம் என்ற நூலாகும். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை 1815ஆம் ஆண்டில் பிறந்து 1876ஆம் ஆண்டு வரையில் 61 ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தவர். சாமிநாதையர், மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் 61 ஆண்டுகால வரலாற்று நிகழ்வை இரு பகுதிகளாக எழுதி வெளியிட்டார். முதல் பகுதி 1933ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதில் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பிறந்த 1815 முதல் 1871ஆம் ஆண்டு சாமிநாதையர் இவரிடம் பாடம் கேட்கத் தொடங்கும் முன்பு வரையிலான வரலாறுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

பிள்ளையவர்களின் வரலாற்றின் இரண்டாம் பகுதியை 1934ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். இப்பகுதியில் 1871 ஏப்ரல் மாதத்தில் சாமிநாதையர் பாடம் கேட்கத் தொடங்கியது முதல் பிள்ளையவர்களின் இறுதிக் காலம் வரையிலான (1876) வரலாறுகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் வரலாற்றை விரிவாக எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் சாமிநாதையருக்கு நெடுநாட்களாக இருந்து வந்திருக்கிறது. சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் அதற்கு வேண்டிய குறிப்புக்களைத் திரட்டித் தொகுத்து வந்திருக்கிறார். பிள்ளையவர்களைப் பற்றிய மேலதிகமான செய்திகளைச் சேகரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் 1900ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 8ஆம் நாள் 'சுதேசமித்திரன்' இதழில் பிள்ளையவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றைத் தாம் எழுதிவருவதாகவும் பிள்ளையவர்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிவித்து உதவவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைச் சாமிநாதையர் விடுத்திருந்தார். சாமிநாதையர்

வெளியிட்டிருந்த விளம்பரத்தைக் கண்ட மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய மாணவர்களுள் ஒருவரும் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்துவந்தவருமான செ.சுவரையலு நாயகர், பிள்ளையவர்களைப் பற்றிய சில செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுச் சாமிநாதையருக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

சாமிநாதையர், 1902ஆம் ஆண்டு அன்பர்கள் விரும்பியபடி கும்பகோணம் போர்ட்டர் நகர மண்டபத்தில் (Porter Town Hall) இரண்டு நாளும், கும்பகோணம் கல்லூரியில் ஒருநாளுமாக மூன்று நாள் தொடர்ந்து மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய சரித்திரம் பற்றிய சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினார். அப்பொழுது கும்பகோணம் கல்லூரி முதல்வராக இருந்த ஜே.எம். ஹென்ஸ்மன் (J.M. Hensman) உள்ளிட்ட பலரும் சாமிநாதையரின் உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து விரைவில் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

சாமிநாதையர், இதற்கும் முன்னரே மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய நூல்கள் சிலவற்றைத் தியாகராச செட்டியார், சுப்பராய செட்டியார் முதலியவர்களிடத்திருந்தும் வேறு சிலரிடத்திலிருந்தும் சேகரித்து வைத்திருந்தார். பிள்ளையவர்களின் நூல்கள், வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குரிய செய்திகளைத் திரட்டித் தொகுத்த பின்னர் கடிதங்கள், நூற்சிறப்புப் பாயிரங்கள் முதலியவற்றோடு பொருத்திக் காலமுறைப்படி அமைத்து வைத்துக்கொண்டு சரித்திரத்தை எழுதி முடித்திருக்கிறார்.

சரித்திரத்தை எழுதி முடித்த பின்பு தனிப்பாடல்கள், கடிதங்கள் முதலியன கிடைக்கலாமென்னும் எண்ணத்தில், மீண்டும் 30.12.31இல் சுதேசமித்திரன் இதழில் பிள்ளையவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவித்து உதவ வேண்டுமென்ற ஒரு விளம்பரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்த விளம்பரம் சாமிநாதையருக்கு எந்தப் பலனையும் அளிக்கவில்லை. அதன் பின்னர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் சரித்திரத்தை இறுதிசெய்து விரைவாக வெளியிடும் பணியைச் செய்யத்தொடங்கியுள்ளார். முதல் பாகத்தை 1933ஆம் ஆண்டிலும், இரண்டாம் பாகத்தை 1934ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிட்டு முடித்தார். தம் வாழ்நாளின் கல்வி சார்ந்த பெரும்பகுதி அனுபவங்களின் துணைகொண்டு சாமிநாதையர் எழுதி வெளியிட்ட மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் சரித்திரம்

தமிழ்க் கல்வி வரலாற்றின் ஆவணமாக நின்று நிலவி வருகின்றது.

சாமிநாதையர், சங்கீதத் துறையில் சிறந்து விளங்கியவர்களான கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார், கனம் கிருஷ்ணையர், மகாவைத்தியநாதையர் ஆகிய மூவரைப் பற்றியும் தனித்தனியே கலைமகள் இதழில் தொடராக எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். அவற்றை 1936ஆம் ஆண்டு தனித்தனியே நூலாக வெளியிட்டார். அதே ஆண்டு திருவள்ளூரிலும் திருக்குறளும் என்ற நூலையும் எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

சாமிநாதையர் தம் வாழ்நாளின் இறுதிக் காலங்களில் பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். உத்தமதானபுரத்திலிருந்து மாயூரம் சென்று (1870) மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் மாணவராகச் சேர்ந்து பயின்ற காலம் தொடங்கி, கல்லூரிகளில் (1880 - 1919) தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியது வரையிலான அனுபவங்களையும், இந்தப் பணிகளுக்கிடையில் பழந்தமிழ்நூல் பதிப்பாக்கத்தில் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும், ஆசிரியர் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற காலத்திற்குப் பின்னர் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் கட்டுரைகளாக எழுதி வெளியிட்டு வந்தார்.

1930 - 1942 எனும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகால இடைவெளியில்தான் சாமிநாதையரின் கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்தக் காலப் பகுதியில் நூற்றைம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை அவர் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். அவரின் வயதைக்கொண்டு நோக்கும்பொழுது 75ஆம் வயது முதல் 87ஆம் வயது வரையிலான காலப்பகுதியிலேதான் அவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது.

பல்வேறு இதழ்களில் எழுதி வெளியிட்டுவந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கம் செய்து பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார். அத்தொகுப்புகள் நான் கண்டதும் கேட்டதும் (முதல் பதிப்பு, 1936, இரண்டாம் பதிப்பு, 1938), புதியதும் பழையதும் (முதல் பதிப்பு, 1936, இரண்டாம் பதிப்பு, 1939), நினைவு மஞ்சரி (முதல் தொகுதி, முதல் பதிப்பு, 1940), நல்லுரைக்கோவை (நான்கு தொகுதிகள், முதல் பதிப்பு, 1937, 1938, 1939) என்ற தலைப்புகளில் வெளிவந்தன. இந்தத் தொகுப்பு நூல்களில் 139 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

சாமிநாதையர், வித்துவான் தியாகராச செட்டியாரைப் பற்றிய வரலாற்றைக் கலைமகள் இதழில் விக்கிரம வருடம் தை

மாதம் முதல் சித்ராபானு வருடம் ஐப்பசி மாதம் (1940 -1942) வரையில் தொடராக எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். அச்சரித்திரம் சாமிநாதையர் மறைவுற்ற அதே ஆண்டில் அவரது திருமகனார் கலியாணசுந்தர ஐயரால் நூலாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இதழ்களில் வெளியிடப்பெற்று, முன்னர் வெளிவந்த தொகுப்புகளில் இடம்பெறாத சாமிநாதையரவர்களின் கட்டுரைகள் சிலவற்றையும் தொகுத்து நினைவு மஞ்சரி (பகுதி -2) எனும் பெயரில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

அதுபோல நினைவு மஞ்சரியின் இரண்டாம் பாகத்தையும் கலியாணசுந்தரமையர் உடனே பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சாமிநாதையர் மறைவுற்ற நிலையிலும் அவரது படைப்புகள் வெளிவந்து வாசகர்களுக்கு விருந்தாக அமைந்தன.

உ.வே.சாமிநாதையர் தன்னுடைய வரலாற்றை 06. 01. 1940 முதல் 'ஆனந்த விகடன்' இதழில் எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். 1942ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரையில் இந்தச் 'சுயசரிதம்' வெளியாயிற்று. 1942ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் சாமிநாதையரவர்கள் இயற்கையெய்திவிடவே 122 அத்தியாயங்களோடு வரலாறு நின்றுவிட்டது. சாமிநாதையரின் பிறப்பு முதல் (1855), அவர் மணிமேகலையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட (1898) வரலாறு வரையிலான சரிதம் இந்த 122 அத்தியாயங்களில் இடம்பெற்றிருந்தது. இவற்றை 1950ஆம் ஆண்டு சாமிநாதையரின் திருமகனார் எஸ். கல்யாணசுந்தரமையர் 'என் சரித்திரம்' எனும் பெயரில் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தமிழ் சுயசரிதை வரலாற்றில் சாமிநாதையரவர்களின் என் சரித்திரம் தனித்த இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது.

சாமிநாதையரவர்கள் இளமைக் காலம் முதலே செய்யுள் இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்திருக்கிறார். இளமையில் தொடங்கிய அந்தப் பழக்கம் இறுதிக்காலம் வரையில் அவரிடம் இருந்து வந்திருக்கிறது. பல்வேறு சூழல்களில் பல்வேறு வகையான பாடல்களை அவர் பாடிவந்திருக்கிறார். சாமிநாதையர் அப்பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் கொண்டவராக இருந்திருக்கவில்லை என்பதால் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடந்தன. அப்பாடல்களை எல்லாம் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் சாமிநாதையரவர்களின் அன்பர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. அவற்றை உணர்ந்து தொகுத்து வெளியிடும் பணியைச் சாமிநாதையருடன் பல்லாண்டுகளாக உடனிருந்து வந்த கி. வா.ஜகந்நாதனிடம் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையத்தார் ஒப்படைத்தனர்.

சாமிநாதையருடைய பாடல்களில் தெய்வத் துதிகளாக இருப்பவற்றை முதல் தொகுதியாகவும், மற்றவற்றை இரண்டாம் தொகுதியாகவும் பிரித்து வெளியிடும் பணியைக் கி.வா.ஜ.செய்தார். தமிழ்ப்பா மஞ்சரி என்ற பெயரில் அவைகள் வெளியிடப்பெற்றன. தெய்வத்துதிப் பாடல்களைக் கொண்ட முதல் பகுதி 1961ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்றது. 1962இல் தமிழ்ப்பா மஞ்சரியின் இரண்டாம் பகுதி வெளியிடப்பெற்றது.

சாமிநாதையர் தாம் பழகிய பல பெருமக்களைப் பற்றியும் பாடல் இயற்றியிருக்கிறார். பலருக்குச் செய்யுளாகவே கடிதம் எழுதும் பழக்கம் அவரிடம் இருந்தது. அந்தக் கடிதச் செய்யுட்கள் இந்த இரண்டாம் பகுதியில் இடம்பெற்றன. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் முதலில் மாணவராகவும், பிறகு ஆதீன வித்துவானாகவும் இருந்துவிளங்கிய காலத்தில் ஆதீனத் தலைவர்களாக இருந்த சுப்பிரமணிய தேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர், வைத்தியலிங்க தேசிகர் ஆகியவர்களைச் சிறப்பித்துப் பாடிய பாடல்கள் பல இரண்டாம் பகுதியில் இடம்பெற்றன.

பிறருக்காகப் பாடிக்கொடுத்த பாடல்களும் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றன. திருவாவடுதுறையில் ஆதீனகர்த்தர் மேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர் வேதநாயகம் பிள்ளைக்கு எழுதியனவாகப் பாடிய பாடல்கள், மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களின் கொள்ளுப் பேரர் வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை ஆதீன திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளும் வகையில் பாடியளித்த பாடல்கள் என பலவகையான பாடல்கள் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றன.

சாமிநாதையரிடம் சிறப்புப் பாயிரத்தைப் பெற்று அமைத்தால், அறிஞர் உலகம் தம்மை நன்கு மதித்துப் போற்றும்மென்று கருதி பலரும் இவரிடம் வந்து தம் நூல்களுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அத்தகைய சிறப்புப்பாயிரப் பாடல்களும் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றன. சாமிநாதையரவர்களின் பாடல்கள் இரு தொகுப்புகளின் வழியாக வெளிவந்து நிலைபெற்றன.

சாமிநாதையர் இயற்றியிருந்த கயற்கண்ணிமாலையை (அங்கயற்கண்ணி மலை, கடம்பவனவல்லி பதிகம், ஸ்ரீசுந்தரேசுவரர் துதி என்பவற்றுடன்) அவர் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புகளோடு 1970இல் கி. வா. ஜகந்நாதன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சாமிநாதையர் இயற்றியிருந்த துறைசை மாசிலாமணி ஈசர்

அந்தாதியை 1995இல் வித்துவான் பாலசாரநாதன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த இவ்விரண்டு நூல்களும் சென்னையில் உள்ள மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடாக வெளிவந்தன.

சாமிநாதையரின் முதல் படைப்பு 1885ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. அன்றுமுதல் அவரது இறுதிக்காலம் வரையில் (1942) அவரது படைப்புகள் வெளிவந்து கொண்டேதான் இருந்தன. சாமிநாதையரின் இறப்பிற்குப் பின்னர் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இருந்து வரும் அவரது படைப்புகள் அன்பர்களால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்று வருகின்றன. இவைகள் சாமிநாதையரவர்களின் பன்முகத் தன்மையினை மேலும் மேலும் உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இணைப்பு - 1

உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள் படைப்புகளின் வெளியீட்டு விவரங்கள்

(காலவரிசை)

- ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம், ஸ்ரீஏகநாயகருசல், ஸ்ரீஏகநாயகர் தாலாட்டு, இவை திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் மேற்படியூர் ஆதீன வித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கராகிய கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் வே. சாமிநாதையரால் மேற்படியூர் ஆதீனத்துக் காறுபாறு சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுத்தரவின்படி செய்யப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டன, சென்னை: ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடம், பார்த்திப - வைகாசி, 1885.
- யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகர் ஸ்ரீதண்டபாணி விருத்தம் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரர் ஊசல் முதலியன, இவை கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய உத்தமதானபுரம் சாமிநாதையரால் இயற்றப்பட்டு பதிப்பிக்கப்பட்டன, கும்பகோணம்: லார்ட் ரிப்பன் அச்சுக்கூடம், 1891.
- மணிமேகலைப் பதிப்பைச் சார்ந்த மணிமேகலைக்கதைச் சுருக்கம், இது கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதையரால் எழுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டது, சென்னை: வெ. நா. ஜூபிலி அச்சுக்கூடம், 1898.

- மணிமேகலைப் பதிப்பைச் சார்ந்த புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம், மனூர், ஸ்ரீமத் உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுடைய பேருதவியால் இயற்றி, சும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய உத்தமதானபுரம் வே. சாமிநாதையரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது, சென்னை: வெ.நா. ஜூபிலி அச்சுக்கூடம், 1898.
- உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம், உத்தமதானபுரம் மஹாமஹோபாத்தியாய வே. சாமிநாதையரால் பெருங்கதையென்னுந் தமிழ்நூலிலிருந்து வசனமாக இயற்றப்பெற்றது; இஃது அரும்பதவுரை, அபிதான விளக்கங்களுடன் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, சென்னை: கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம், 1924.
- சங்கத்தமிழும் பிற்காலத்தமிழும், சென்னை மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சென்னை ஸர்வகலாசங்கத்தார் விரும்பியபடி செய்த உபந்யாசம், இது சென்னை ஆனந்த அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, 1929.
- திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், முதற்பாகம், இது மேற்படி பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர் மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரால் எழுதப்பெற்றுப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1933.
- திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், இரண்டாம் பாகம், இது மேற்படி பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர் மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரால் எழுதப்பெற்றுப் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1934.
- கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார், கீர்த்தனங்களுடன், மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1936.
- கனம் கிருஷ்ணையர், கீர்த்தனங்களுடன், மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1936.

- திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும், மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, மெட்ராஸ்: மெட்ராஸ் லா ஜர்னல் அச்சுக்கூடம், 1936; கார்டியன் அச்சுக்கூடம், 1936.
- மகாவைத்தியநாதையர், மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1936.

கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்கள்

- புதியதும் பழையதும் (கட்டுரைத் தொகுப்பு), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1936.
- நான் கண்டதும் கேட்டதும், ஆசிரியர்: மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், முதற் பதிப்பு, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1936.
- நல்லுரைக்கோவை (முதல் தொகுதி), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம், 1937.
- நல்லுரைக்கோவை (இரண்டாம் தொகுதி), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம், 1937.
- நல்லுரைக்கோவை (மூன்றாம் தொகுதி), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம், 1938.
- நான் கண்டதும் கேட்டதும், ஆசிரியர்: மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1938.
- நல்லுரைக்கோவை (நான்காம் தொகுதி), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம், 1939.
- புதியதும் பழையதும் (கட்டுரைத் தொகுப்பு), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1939.

- புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானம் கொப்பனாபட்டி கலைமகள் கல்லூரியின் கலைமகள் திருக்கோயில் திறப்புவிழாவில் ஸ்ரீமகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பேசிய முன்னுரை, மெட்ராஸ்: மெட்ராஸ் லாஜர்னல் அச்சுக்கூடம், 1939.
- நினைவு மஞ்சரி, (முதற்பாகம்), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கேசரி அச்சுக்கூடம், 1940.
- தமிழ்ப்பா மஞ்சரி, முதற்பாகம் (தெய்வத்துதிப்பாடல்கள்), பதிப்பாசிரியர்: கி. வா. ஜகந்நாதன், சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், 1961
- நீலி இரட்டை மணிமாலை, தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - தொகுதி - 1, பதிப்பாசிரியர்: கி. வா. ஜகந்நாதன், வெளியீடு, சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 1961.
- கும்பேசர் வெண்பா அந்தாதி, தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - தொகுதி - 1, பதிப்பாசிரியர்: கி.வா. ஜகந்நாதன், வெளியீடு, சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 1961.
- தமிழ்ப்பா மஞ்சரி, இரண்டாம் பாகம், பதிப்பாசிரியர்: கி. வா. ஜகந்நாதன், சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், 1962.
- கயற்கண்ணிமாலை (அங்கயற்கண்ணி மாலை, கடம்பவனவல்லி பதிகம், ஸ்ரீசுந்தரேசுவரர் துதி என்பவற்றுடன்), உ.வே.சா. எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புகளைக் கொண்டு கி. வா. ஜகந்நாதன் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல், வெளியீடு: சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், 7 - 11 - 1970.
- துறைசை மாசிலாமணி ஈசர் அந்தாதி, பதிப்பாசிரியர்: வித்துவான் பாலசாரநாதன், வெளியீடு, சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 1995.

இறப்பிற்குப் பின் வெளிவந்த நூல்கள்

- நினைவு மஞ்சரி (இரண்டாம் பாகம்), மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, இது மேற்படி ஐயரவர்கள் குமாரர் எஸ். கலியாணசுந்தரையரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, சென்னை: கபீர் அச்சுக்கூடம், 1942.
- வித்துவான் தியாகராச செட்டியார், மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் எழுதியது; இது மேற்படி ஐயரவர்கள் குமாரர் எஸ். கலியாணசுந்தரையரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது; மதராஸ்: மதராஸ் லாஜர்னல் அச்சுக்கூடம், 1942.
- என் சரித்திரம் (1940 முதல் 1942 மே மாதம் வரையில் 'ஆனந்த விகடன்' இதழில் 'சுயசரிதம்' எனும் பெயரில் எழுதியவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட்ட நூல்), ஐயரவர்கள் குமாரர் எஸ். கலியாணசுந்தரையரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது, சென்னை: கபீர் அச்சுக்கூடம், 1950.

இணைப்பு - 2

உ.வே.சாமிநாதையர்வர்கள் படைப்புகளின் முதல் பதிப்பு மறுபதிப்புகளின் விவரம்

தலவரலாறு

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	ஸ்ரீ மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்	1885	-

சிற்றிலக்கியம்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத்துறை இலந்தைநகர் ஸ்ரீதண்டபாணி விருத்தம் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரர் ஊசல் முதலியன	1891	-

ஆளுமைகள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு	மூன்றாம் பதிப்பு
1.	மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் - பகுதி - 1	1933	1938	-
2.	மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் - பகுதி - 2	1934	1940	-
3.	கனம் கிருஷ்ணையர்	1936	---	-
4.	கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்	1936	-	-
5.	மகாவைத்தியநாதையர்	1936	-	-

சரித்திரம்

வ. எண்	நூல் பெயர்	1-ம் பதிப்பு	2-ம் பதிப்பு	3-ம் பதிப்பு	4-ம் பதிப்பு	5-ம் பதிப்பு	6-ம் பதிப்பு
1.	பெளத்த மதத்துள் மும்மணிகள் என்று வழங்குகிற புத்த சரித்திரம், பெளத்த தருமம், பெளத்த சங்கம்	1898			1916	1925	1926

கதைச்சுருக்கம்

வ. எண்	நூல் பெயர்	1-ம் பதிப்பு	2-ம் பதிப்பு	3-ம் பதிப்பு	4-ம் பதிப்பு	9-ம் பதிப்பு	10-ம் பதிப்பு	11-ம் பதிப்பு
1.	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்	1898			1915	1926	1929	1941
2.	உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்	1924	1926	1935	-	-	-	-

பழந்தமிழ் நூலாராய்ச்சி

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும்	1929	1934
2.	திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும்	1936	--

கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	நான் கண்டதும் கேட்டதும் (12 கட்டுரைகள்)	1936	-1938
2.	புதியதும் பழையதும் (20 கட்டுரைகள்)	1936	1939
3.	நல்லுரைக் கோவை - பகுதி 1 (8 கட்டுரைகள்)	1937	1941
4.	நல்லுரைக் கோவை - பகுதி 2 (14 கட்டுரைகள்)	1937	-
5.	நினைவு மஞ்சரி - பகுதி 1 (24 கட்டுரைகள்)	1940	-
6.	நல்லுரைக் கோவை - பகுதி 3 (15 கட்டுரைகள்)	1938	-
7.	நல்லுரைக் கோவை - பகுதி 4 (20 கட்டுரைகள்)	1939	---

இறப்பிற்குப் பின் வெளிவந்த நூல்கள்

நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் (எஸ். கலியாணசுந்தரையரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது)	1942	-
2.	நினைவு மஞ்சரி - பகுதி 2 (25 கட்டுரைகள்) (எஸ்.கலியாண சுந்தரையரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது)	1942	-

சிற்பிலக்கிய நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	கயற்கண்ணிமாலை (அங்கயற்கண்ணி மாலை, கடம்பவனவல்லி பதிகம், ஸ்ரீசுந்தரேசுவரர் துதி என்பவற்றுடன்; கி. வா. பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்)	1970	-
2.	துறைசை மாசிலாமணி ஈசர் அந்தாதி (வித்துவான் சு. பாலசாரநாதன் பதிப்பித்தது)	1995	-
3.	அருளுறை நீலியம்மன் இரட்டை மணிமாலை (கி. வா. ஜ. பதிப்பித்த தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - 1 இல் உள்ளது)	1961	-
4.	கும்பேசர் வெண்பா அந்தாதி (கி. வா. ஜ. பதிப்பித்த தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - 1 இல் உள்ளது)	1961	-

கவிதை நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - பகுதி - 1 (உ.வே.சா. ஆங்காங்கு எழுதி கடவுள் துதி உள்ளிட்ட பாடல்களைத் திரட்டி கி. வா. ஜ. தொகுத்துப் பதிப்பித்தது)	1961	-
2.	தமிழ்ப்பா மஞ்சரி - பகுதி - 2 (உ.வே.சா. ஆங்காங்கு எழுதி பாடல்களைத் திரட்டி கி. வா. ஜ. தொகுத்துப் பதிப்பித்தது)	1962	-

தன் வரலாற்று நூல்கள்

வ. எண்	நூல் பெயர்	முதல் பதிப்பு	இரண்டாம் பதிப்பு
1.	என் சரித்திரம் (உ. வே. சா. 6. 1. 1940 முதல் 1942, மே வரை ஆனந்தவிகடன்லில் எழுதியது; 1950-இல் அவர் மகன் திரு. கலியாணசுந்தரையரால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது)	1950	-
2.	என் ஆசிரியப்பிரான் (என் சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியாகக் கி. வா. ஜ. எழுதிப் பதிப்பித்த நூல்)	1983	-